

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
PETA SEDNICA
DRUGOG REDOVNOG ZASEDANJA
Četvrti dan rada
11. decembar 2017. godine

(Sednica je počela u 10.05 časova. Predsedava Maja Gojković, predsednik Narodne skupštine.)

*
*   *

PREDSEDNIK: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Pete sednice Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuju 92 narodna poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 106 narodnih poslanika.

Obaveštavam vas da niko nije prijavio da je danas službeno sprečen.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O DOPUNI ZAKONA O BUDŽETU REPUBLIKE SRBIJE ZA 2017. GODINU (pretres u pojedinostima).

Saglasno članu 90. stav 1. Poslovnika, obaveštavam vas da sam pozvala da današnjoj sednici prisustvuju svi članovi Vlade, jer su svi ovlašćeni za tačke dnevnog reda koje imamo pred sobom.

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici. Primili ste izveštaje nadležnih odbora.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 4. Poslovnika otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsednice.

Smatram da je povređen 157. stav 4. koji govori: „Izuzetno od stava 3. ovog člana, pretres predloga zakona o budžetu vodi se tako da se po završenom načelnom pretresu odmah prelazi na pretres u pojedinostima.“

Vi ste sada otvorili pretres u pojedinostima po 1. tački dnevnog reda. Ako budemo radili zakone koji su pre zakona o budžetu za 2018. godinu na dnevnom redu, nećemo raspravljati u pojedinostima o zakonu o budžetu.

Ovaj stav 4. govori o tome da kada se završi načelni pretres zakona o budžetu, bez obzira na to da li je rasprava bila objedinjena sa drugim tačkama ili ne, prelazi se na pretres u pojedinostima, odnosno na raspravu o amandmanima na zakon o budžetu.

Ukoliko ne ispoštujete ovaj poslovnik na ovaj način i otvorimo raspravu o tačkama koje su pre zakona o budžetu i ne raspravljamo o amandmanima na zakon o budžetu, biće prvi put u istoriji Parlamenta da se o amandmanima na zakon o budžetu neće raspravljati, na najvažniji zakon, koji svake godine Skupština treba da usvoji. Poslanici neće imati mogućnost da ovde u plenumu daju razloge zbog kojih su podneli svoje amandmane, pa da čujemo od ministra razloge zašto ti amandmani eventualno nisu prihvaćeni, jer, naravno, najveći broj nije prihvaćen.

Svaki put kada mislimo da više ne postoji način da se dodatno unizi rad Parlamenta, vladajuća većina nas iznenadi i smisli novi način kako bi obesmisllila ulogu Parlamenta, obesmisllila rad poslanika i obaveze koje po Ustavu i zakonu imaju narodni poslanici.

PREDSEDNIK: Hvala, narodni poslanice.

Ovo što ste izrekli delimično ima veze sa članom 157, s tim što moram da vam kažem da niste u pravu i da Poslovnik, član 157. stav 4, ničim nije povređen.

Drugi deo vašeg govora je očigledno politički deo, koji nije vezan za povredu Poslovnika. Morate da priznate da su birači, odnosno građani Srbije jednako važni, bez obzira na to da li glasaju za DS, ili glasaju za SRS, za SNS ili JS, ili SPS ili za nekog drugog. Prava i obaveze poslanika su potpuno jednake, te ih ne treba vredati i omalovažavati svojom diskusijom.

A da li ćemo ili nećemo raspravljati o amandmanima na pojedine tačke dnevnog reda, opet zavisi isključivo od poslanika, na koji način će koristiti vreme koje im po Poslovniku pripada, tako da ne znam zašto mislite unapred da nećete

imati vremena. Sve zavisi od toga šta ćete, recimo, vi lično i vaša poslanička grupa diskutovati.

Vrlo dobro sam proučila Poslovnik, može da se diskutuje ako se to hoće i želi.

Da li želite da glasamo? (Da.) Hvala vam.

Na član 1. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno poslanici Poslaničke grupe SRS, zajedno poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković, zajedno poslanici Poslaničke grupe DS i zajedno poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Mi smo podneli amandman i tražili da se briše taj član 1. Predloga zakona o dopunama Zakona o budžetu Republike Srbije za 2017. godinu, a evo i razloga zašto smo to tražili.

Prvo, Zakon o budžetskom sistemu u članu 2. stav 1. tačka 30) kaže da je rebalans budžeta promena zakona o budžetu Republike Srbije u toku budžetske godine kojom se menja, odnosno dopunjuje budžet. Zakon o dopunama je zakon kojim se menjaju odgovarajući zakon, znači taj kriterijum podrazumeva da se radi o rebalansu.

Dalje, Zakon o budžetskom sistemu podrazumeva da budžet Republike sadrži opšti i posebni deo, ne postoji treći deo – izvršavanje budžeta. Kod nas je postala praksa da se u zakon o budžetu ubaci po tridesetak-četrdesetak odredaba – izvršavanje budžeta, što u prevodu znači dezavuisanje svega onoga što se tiče izvršavanja budžeta što je propisano Zakonom o budžetskom sistemu. To je vrlo važna druga podvala.

Treća stvar, koja je najvažnija, povodom ove dopune jeste da predlagač ovog zakona traži od Narodne skupštine da Vladu ovlasti da svojom odlukom odredi ko će i koliko da dobije nagrade i bonuse.

Narodna skupština nema to ovlašćenje. Zašto nema to ovlašćenje? Prvo moramo da saznamo odakle su pojavile pare. Ako su se pare pojavile zbog nekog suficita, onda znači da su se povećali prihodi i primanja. Ako su se povećali prihodi i primanja, to mora da se izrazi u članu 1. Zakona o budžetu za 2017. godinu. Ako su se smanjili, kojim slučajem, rashodi i izdaci, onda opet to mora da se sprovede kroz opšti i posebni deo Zakona o budžetu za 2017. godinu. I, na svim pozicijama unutar korisnika budžetskih sredstava gde dolazi do povećanja sredstava za nagrade i bonuse, kako su napisali ovde, svuda mora da se izvrši izmena na odgovarajućoj ekonomskoj klasifikaciji. Tako se oduvek radilo.

Ovde se pribeglo jednom lukavstvu – ne kaže se kako su obezbeđena sredstva, ne vidi se na kojoj poziciji su ta sredstva obezbeđena, već se traži pred Novu godinu ovlašćenje da Vlada bude Deda Mraz. I, gle čuda, baš u onom članu Zakona o budžetu za 2017. godinu gde je propisana restrikcija, ograničenje da se te isplate neće vršiti u 2017. godini.

Prosto sam iznenađen da je ovo moglo da prođe naš Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo, da oni nisu primetili ovoliku nesaglasnost sa propisima, pre svega sa Zakonom o budžetskom sistemu, sa kojim zakon o budžetu mora da bude u saglasnosti.

Naravno, ja ne želim da pričam o onom delu koji se tiče pojedinačnih korisnika, eventualno, ovih sredstava, već samo želim da ukažem da ovo mora biti mnogo jasnije i mora biti zasnovano na zakonu.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodna poslanica Sonja Pavlović.

Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala.

Gospodine Vujoviću, ja sam vas zaista smatrala za ozbiljnog čoveka i stručnu osobu. Zaista ne znam, ovaj zakon, odakle je došao ovaj član 1, koji za mene predstavlja sivu zonu nagrađivanja nezasluznih, ili možda zaslužnih, ali mi ne znamo koji su to zaslužni. Znači, došli smo u situaciju da treba da se izglasa neki zakon gde mi apsolutno ne znamo o čemu se tu radi. Apsolutno smatramo neprimerenim da uopšte i raspravljamo o ovako nečemu.

Ako se pojavio neki prostor, kako je u ovom članu u Predlogu zakona o izmenama Zakona o budžetu Republike Srbije za 2017. godinu, odnosno, kako ga mi doživljavamo, rebalansu budžeta, pojavio neki prostor... Ne znam kakav je to prostor i smatramo da je potpuno neprimereno da se on daje za jednokratnu pomoć, nagrade, za koje ne znamo koje su. Znači, morali biste vrlo jasno da nam obrazložite o čemu se radi da bismo uopšte mogli o ovome da raspravljamo.

Zaista, taj rebalans, koji smo očekivali prošle godine jer su se formirala nova ministarstva, jer su se formirale nove agencije (mogu da zamislim da je tu bili čak i potrebe za novim zaposlenima), to je sve odloženo za 1. januar 2018. godine. Sada imamo situaciju – koga nagrađujemo? Ljude koji su možda radili tu, a mi ne znamo? Partijske kadrove koji su tu zaposleni? Ili, možda su ljudi zaista po potrebi radili. Mi ne znamo o čemu se ovde radi. Ja sivlji član nekog zakona nisam dosada videla i apsolutno smatramo da ga treba brisati. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodna poslanica Marija Janjušević.

Izvolite.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem.

Ovde se jasno govori u zakonu da se neće poštovati ono što je kolektivnim ugovorom potpisano, dakle nema isplate božićnih, godišnjih i drugih vrsta nagrada i bonusa predviđenih posebnim i pojedinačnim kolektivnim ugovorima. Predviđa se izuzetak od odredaba sadržanih u navedenim članovima, bez ikakvih vidljivih i jasnih kriterijuma na osnovu čega će Vlada, po svom diskrecionom pravu, nekom da isplaćuje dodatke a nekom ne. Po osnovu dosadašnjeg ponašanja režima možemo samo da pretpostavimo ko će biti nagrađivan, a kome će taj novac koji mu pripada biti uskraćen.

Mislim da je ovo nastavak jedne nove taktike, koja se odnedavno zvanično zove – zamagljivanje. Toliko.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Radoslav Milošević.

Izvolite.

RADOSLAV MILOŠEVIĆ: Hvala.

Prvo, predlažemo brisanje ovog člana zato što imate da su sve isplate definisane zakonom. S druge strane, Vlada ovim dobija ogromno diskreciono pravo, a znamo da Vlada vodi računa ne o svim građanima Srbije već samo o partijskim poslušnicima Srpske napredne stranke, te smo predložili da se ovaj član briše.

Na osnovu čega će Vlada određivati ko će dobiti nagrade, ko će dobiti bonuse, da li će i dalje deliti na podobne i nepodobne?

Ministre Vujanoviću, ja tu uopšte ne bih imao dilemu da vi to određujete, znam da biste vi to odradili na jedan vrlo korektan način, ali znajući da će time da se bavi, na primer, ministar Vulin ili Nebojša Stefanović, zaista imamo sumnju. Zato smo predložili brisanje ovog člana.

Da li ćete raspoređivati novac kao što ste to radili dosada? Zašto su baš sada, deset dana pred izbore, Negotin i Mionica dobili finansijska sredstva iz budžeta? Da su ta sredstva otišla građanima Mionice i Negotina, mi bismo to pozdravili, već je četrdeset članova SNS-a u Mionici dobilo socijalnu pomoć, po 40.000 dinara. Milion i šeststo hiljada dinara je ubačeno, državnih para, para građana Republike Srbije, u izbornu kampanju na račun Srpske napredne stranke.

Tako da imamo dugu istoriju, već šest godina, nažalost, bahate vlasti Srpske napredne stranke, znamo da netransparentno trošite novac, znamo da radite samo u interesu SNS-a.

Još jednom se ograđujem, ministre, ne mislim lično na vas, već na Vladu Srpske napredne stranke.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Đorđe Komlenski, replika.

ĐORĐE KOMLENSKI: Po ko zna koji put danas slušamo komentare uvaženog gospodina koji je pokazao, apsolutno, na koji način niko ne treba da

radi sa budžetom i kako niko ne bi smeo da radi kada su u pitanju finansijska sredstva.

Gospodin koji je pre mene govorio je u svojoj opštini pravio „fenomenalne“ poteze, koji zaslužuju dugogodišnju robiju. Ja ću pomenuti samo jedan, a to je da je Opština Smederevska Palanka otkupila Dom Vojske za četrdeset miliona, porušila, a onda prodala taj isti plac „Delezu“ za dvadeset četiri miliona. Baš me zanima gde je završilo tih šesnaest miliona i kako neko ko je tako mogao da razmišlja ima pravo da komentariše o nekome ko debelo i žestoko vodi računa o svakom dinaru u svom ministarstvu. Hvala.

PREDSEDNIK: Pravo na repliku, narodni poslanik Radoslav Milojević.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala na replici.

Pre svega, neko ko se ikada u životu bavio bar jedan dan nekim ozbiljnim poslom, a ne neko ko je vodio lokalnu samoupravu ili bio predsednik bilo koje lokalne samouprave, trebalo bi da zna da se prodajom imovine bavi Direkcija za imovinu, a ne lokalna samouprava ili bilo ko drugi. No, dobro, neznanje nije svojstveno partiji iz koje dolazi prethodni Vulinov ljubimac.

S druge strane, ko o čemu kako misli, govore građani na izborima. Ja sam i pre dve godine, uz takav rad, kako vi kažete, bez pojavljivanja u svojoj opštini jer sam bio kandidat za poslanika, dobio 22% u svojoj opštini, a kažu da najteže prodete tamo gde vas ljudi znaju. Ja sam u svom selu, iz kojeg dolazim, koje ima dve i po hiljade birača, dobio 70% glasova svojih prijatelja, kolega i poznanika, tako da to govori o tome. Vulinova stranka ne može da dobije 70 glasova u celoj Srbiji, već na leđima neke druge stranke prelazi cenzus.

Što se tiče poštenja, mislim da je iluzorno da o tome govori pripadnik stranke Aleksandra Vulina, čoveka koji je kupio stan od 250.000 evra a da mu je novac za to dala tetka iz Kanade, da je 25 puta išao po taj novac. Mislim da treba da uozbiljimo raspravu i razgovaramo na jedan krajnje ozbiljan način, jer građani Srbije trpe posledice svega onoga što Vulin i kompanija loše rade i štetno po njih već šest godina. Ali ne brinite, i tome će doći kraj za dve godine, na parlamentarnim izborima. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima Đorđe Komlenski.

Izvolite.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Iako nije namera da se ova ozbiljna rasprava vodi na ovakav način, ovakav bezobrazluk i neprimereni komentari zaista ne mogu da prođu bez reakcije i odgovora. Neko kome je budžet opštine u kojoj se nalazi poslužio da plaća sopstvene cehove u kafanama, neko ko je od fudbalskih klubova pravio ustanove, neko ko je zadužio svoju opštinu sa četiri milijarde dinara, ostavio je

bez struje, bez vode, zaista je poslednja osoba koja može da komentariše o bilo čemu.

Uostalom, da makar malo zna o onome o čemu govori, ili pokušava da govori, video bi u projektu budžeta za narednu godinu da je Ministarstvo odbrane samo na troškovima službenih putovanja predvidelo više od 400 miliona umanjenje troškova.

Između ostalog, svi ti budžetski troškovi i budžetski rashodi jednostavno su nešto što je gospodinu isključivo služilo za to da kupuje glasove. Ali verujem da više nikada u Glibovcu, sem njega, za njega i njegovu stranku neće glasati niko. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Po Poslovniku, narodni poslanik Dejan Nikolić.

Izvolite.

DEJAN NIKOLIĆ: Član 107. Predsednice, dame i gospodo narodni poslanici, mislim da je prvo trebalo da prekinete Vulinovog poslanika iz vrlo praktičnog razloga – ni jednu jedinu reč nije rekao o amandmanu. Govorio je o mom kolegi, pa je po tom osnovu trebalo sada, ali inicijalno ste mu dali reč. Ni jednu jedinu reč o amandmanu nije rekao. Po tom osnovu je trebalo da ga prekinete.

Još jedna stvar, predsednice: sve bezbednosne poluge su u rukama vlasti. Ili on ne govori istinu ili je bezbednosna struktura nesposobna da ovaj problem reši.

PREDSEDNIK: Pozvali ste se na član 107. Oba puta je dobio repliku, ovo ostalo sad pokušavate vi nešto da replicirate. Replika oba puta, možete proveriti.

DEJAN NIKOLIĆ: Ali kako ste mu dali prvu?

PREDSEDNIK: Replika. Milojičić je govorio o predsedniku stranke, Vulinu.

DEJAN NIKOLIĆ: Ali je vrlo uvredljivo govorio...

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDNIK: Nema „ali“. Nema sad „ali“, pa sad vi dajete sebi po novom osnovu.

(Dejan Nikolić: Član 107.)

Verujem, ali ste rekli da sam mu dala reč a nije imao prava da govori, nije govorio o amandmanu. On je replicirao.

Da ne dužimo, ima dosta vremena da radimo danas.

Reč ima narodni poslanik Mihailo Jokić.

Izvolite.

MIHAILO JOKIĆ: Poštovana gospodo, predlažem da se ovaj amandman odbaci zbog toga što... Sećate se, kada smo usvajali budžet, da su prihodi bili projektovani konzervativno, kako reče ministar finansija, a ja bih rekao racionalno i realno, zato što je potrošnja za prethodnih devet meseci pomnožena sa četiri trećine; znači, ono što je urađeno za devet meseci uvećano je za jednu trećinu. To su bili najminimalniji mogući prihodi. A kada smo projektovali rashode, oni su bili maksimalni.

Znači, kada smo usvajali budžet, mi smo realno tada rekli da će se pojaviti suficit. Kao što će se pojaviti suficit na kraju 2018. godine. Zašto? Zato što je ponovljen princip projekcije budžeta: ponovo su prihodi minimalni, a rashodi maksimalni. Znači, krećemo od najgore varijante i u toj najgoroj varijanti pravimo razliku od 0,6%, koja je negativna. Sigurno će na kraju 2018. godine biti suficit. Znači, neće biti deficit baš zbog polazne tačke, onako kako je to uradio i rekao ministar.

Ništa nije prirodnije, kada se na kraju finansijske godine pojavi višak, koji se očekivao, da to Vlada podeli zaposlenima. Da vam samo kažem jednu stvar: među zaposlenima ima više onih koji nisu članovi SNS-a nego članova SNS-a. Prema tome, nije ovo nagrada za članove SNS-a, ovo je nagrada za sve one koji rade u državnoj upravi. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Vujović. Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Hvala lepo.

Interesantno je slušati ove rasprave. Mi smo prošle godine imali sličnu raspravu o tome šta se formalno a šta suštinski smatra rebalansom, ali ne bih ponavljao tu diskusiju.

Želim da kažem da predložena izmena Zakona, koja se odnosi na samo jedan član Zakona o budžetu Republike Srbije za 2017. godinu, samo dodaje mogućnost da se vrši isplati nagrada i bonusa zaposlenima kod korisnika sredstava budžeta Republike Srbije. Time se apsolutno ne menja suština, a suština je da ukupni rashodi za zaposlene moraju da ostanu u okvirima onoga što je budžetirano. Time se ne menja ekonomsko-politička suština, a to je da rashodi za zaposlene u javnom sektoru moraju da ostanu ne više od 8,3% očekivanog BDP-a. Time se ne menja suština da pravo odlučivanja, predloge i odgovornost snose ili ministri u Vladi koji to predlažu ili, konačno, Vlada koja to predlaže i usvaja i prema tome se ponaša.

Prema tome, vaša zabrinutost se možda vama čini opravdanom, ali ovde je sve transparentno, dozvoljava se samo diskreciono pravo.

Ja ću dodati jednu stvar koja je jako važna sa stanovišta budžetiranja i upravljanja fiskalnim rizicima. Nagrade i bonusi se odnose na prethodni period,

na poznate performanse, na poznate rezultate i u prihodima i u rashodima i u performansama konkretnih ministarstava, konkretnih delova ministarstava. Ako se ne bi dozvolilo nagrađivanje, onda nikakav način ne bi bio prihvatljiv, zato što bi odražavanje toga kroz redovne plate stvaralo budući fiskalni rizik. Upravo smo tim putem krenuli kada smo napravili ogromne deficite. Prema tome, jednokratne nagrade i bonusi, zasnovani na stvarnim performansama, zasnovani na diskrecionim ali odgovornim odlukama ministarstava, predlozima ministarstava i odlukama Vlade, po meni su potpuno u skladu sa međunarodnim i našim pravilima i zakonima.

Ovo se ne smatra rebalansom zato što se mi ne upuštamo u ocenu ukupnih prihoda i rashoda, primanja i izdataka budžeta, već samo govorimo o ukupnim rashodima za zaposlene. Tu je stvoren prostor i ove odluke moraju da ostanu u okviru prostora koji je stvoren.

Ne bih ulazio u konkretne cifre, pošto konačne podatke za ovu godinu još nemamo, samo naglašavam da odgovornost ostaje na onima koji predlažu ove promene, a na vama će biti kasnije da ocenjujete da li je to bilo usklađeno sa strateškim i drugim ciljevima i rezultatima ili ne. Hvala lepo.

PREDSEDNİK: Reč ima narodni poslanik Nemanja Šarović.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine ministre, evo, kao što smo čuli od poslanika vladajuće koalicije, vi, kako kažete, u projekciji budžeta uvek krećete od najgore moguće opcije. Ja se slažem da je to zaista za vas prirodno stanje.

Druga dilema ovde postoji: poslanici ili vi ne znate o čemu pričate ili vas ne razumeju poslanici vladajuće koalicije. Mi smo do maločas slušali kako postoji suficit, kako se suficit pojavio, kako je to posledica velikog povećanja prihoda, jer su prihodi projektovani kao minimalni a povećani su za trećinu u prvih devet meseci. Trećina, to je mnogo; i 3% je mnogo u budžetu, i 0,3% je mnogo u budžetu, a vi se onako frljate pa kažete – za trećinu smo premašili. Da ste vi premašili prihode za trećinu, Srbija bi bila u daleko boljoj situaciji nego što jeste.

Druga stvar, vaše obrazloženje da se donosi ova izmena Zakona o budžetu za 2017. godinu ali tako što ćete ostati u okvirima predviđenim budžetom, nama govori da tu bilo kakvog suficita nema, niti ima povećanja prihoda. Da li je tako?

Dakle, povećanja prihoda nema. Poslanici vladajuće koalicije – evo, potvrdio je ministar – ništa ne znate i ništa niste shvatili; nema povećanja prihoda, ostaje se u onome što je predviđeno budžetom.

Druga stvar, vi dajete ministru diskreciono pravo, kako ste rekli, da odluči o nagradama i bonusima jednokratno, tako ste rekli. Dakle, ili će to biti za sve zaposlene, kako smo prethodno čuli, u tim službama, ili dajete diskreciono ovlašćenje ministru da nagrađuje pojedince. Ako postoji takvo ovlašćenje i takvo diskreciono pravo, onda je, mislim, u pravu gospodin Krasić, koji je podneo ovaj amandman i koji je rekao da vi zapravo tražite da nekoga ovlastimo da bude Deda Mraz.

Ako je sve u okvirima budžeta, zašto nismo imali ovu odredbu kada smo donosili budžet za 2017. godinu? Zašto tada niste tvrdili da je potrebno ovo diskreciono ovlašćenje? Kako ste funkcionisali svih prethodnih godina? Zašto je sada potrebno? Dakle, objasnite nam šta je to što se promenilo, i to u tolikoj meri da je sada neophodno da imamo ovo? Da li to znači da do sada niste bilo koga nagrađivali i da se ste se upravo vodili onim što sada deklarativno želite da suzbijete, a to je da bez obzira na učinak ljudi dobijaju plate, bonuse, nagrade? Morate malo voditi računa o svojim obrazloženjima.

Dobro je što ste potvrdili da predstavnici i poslanici vladajuće koalicije ovo nisu razumeli i dobro je da ste potvrdili da nema nikakvog povećanja prihoda i da nema suficita. Hvala.

PREDSEDNİK: Reč ima ministar, replika.

DUŠAN VUJOVIĆ: Stvarno bih molio da pažljivo slušate i pažljivo odmeravate svoje reči. Mi se ne frljamo ničim. Povećanje prihoda je kategorija koja se odnosi na ukupni budžet, na član 1. Ovde predložena promena odnosi se na član 16. stav 2, piše – dodaje se stav 3. kojim se dozvoljava isplata nagrada i bonusa zaposlenima. Čitajte ono što piše u predlogu izmene zakona. Samo jedan član se menja, samo jedna stvar se menja.

Drugo, ukupni prihodi su porasli, kao što smo više puta saopštili. Ukupni prihodi apsolutno ne opredeljuju ovo. Ne određuje se udeo plata prema ukupnim приходima, nego prema BDP-u, to sam vam citirao. Prema tome, termin da se mi „frljamo“ apsolutno ne stoji. To je neadekvatan termin i ničim niste to potkrepili.

Vaš izvod, logički izvod, potpuno je neosnovan. Prihodi su porasli zato što imamo podatke o tome da su prihodi porasli. Ne vezuju se ove kategorije za prihode, nego se vezuju za BDP. Pročitajte Zakon o budžetskom sistemu. Tamo vrlo jasno piše da nam je dugoročni cilj da plate zaposlenih u javnom sektoru ne smeju da budu više od 8% BDP-a. Mi se zasada nalazimo još uvek iznad toga i pokušavamo to da smanjimo i da dođemo do te ravnotežne veličine u nekom primerenom roku.

Prema tome, nemojte da pravite konfuziju. Prihodi su iznad plana, suficit postoji, ali mi ovde govorimo o potkategoriji. Mi ne menjamo ni član 1. ni član 8,

nego samo dozvoljavamo da se u okviru kategorije koja se zove „rashodi za zaposlene“ dozvoli, između ostalog, bezrizično nagrađivanje za ostvarene rezultate u prethodnom periodu. To sve negira ono što ste vi rekli, apsolutno.

Ako vama smeta reč „diskreciono“, a želite linearno, ako vama smeta da ljudi budu odgovorni, diskreciono odgovorni za svoje odluke, onda to na nekom drugom mestu morate da tražite u zakonu, mesto gde ćete da napišete. Ja sam protiv toga da se upravlja zakonima, ja sam protiv toga da se linearno raspodeljuje bilo šta. Ja sam za to da ljudi odgovorno predlažu – ne odlučuju, predlažu – a Vlada donosi odluku. Ovde piše – može se vršiti na osnovu odluke Vlade. Prema tome, ministri imaju pravo da predlažu, na osnovu vrlo jasno obrazloženih, ostvarenih rezultata, rizika nagrađivanja i ostalog, što će biti predmet, između ostalog, zakona o platama. Ne razumem zašto to vas zbunjuje. Hvala.

PREDSIEDNIK: Vreme.

(Nemanja Šarović: Replika.)

Nema osnova za repliku.

(Nemanja Šarović: Po Poslovníku.)

Po Poslovníku? Nema.

(Nemanja Šarović: Po Poslovníku.)

Zloupotrebe ne dozvoljavam.

(Nemanja Šarović: Po Poslovníku.)

Na član 1. amandman je podneo ...

(Nemanja Šarović: Po Poslovníku.)

Samo niže ton.

(Nemanja Šarović: Po Poslovníku sam se javio.)

Da, rekli ste replika, pa onda podigli...

Na član 1. amandman je podneo Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre, gospodine Blažiću, zamerke koje dolaze iz redova, vrlo pažljivo slušajte, drpokratske stranke, tako sam rekao, da ne bi bilo replike, jesu autoprojekcija. Dakle, oni koji su od javnih prihoda pravili sopstvene prihode, pretvarajući ih na već opisane načine, koji su od javnih funkcija pravili privatne biznise, koji su prognozama budžeta mašili ili promašivali i po milijardu i po, ne mogu da shvate da je stvorena država koja izdržava sebe od javnih prihoda, dakle, koja može da isfinansira (a budžet je prognoza) sve, i da joj ostane, da bude štedljiva, i da taj ostatak treba rasporediti, a imamo 20 dana do kraja

godine, da taj višak treba rasporediti i u tih 20 dana, normalno, da organ koji to može efikasno uraditi jeste Vlada.

Penzioneri su dobili više. Neka i zaposleni, to je moj savet članovima Vlade i ministru finansija, sa najnižim primanjima dobiju više. Taj će se novac vratiti delom u PIO. Pred Novu godinu će ljudi kupiti nešto sebi i svojim bližnjima, neće odneti na Maldive taj novac, nego će za taj novac kupovati robu i 20% će se vratiti prihoda za neki naredni budžet. Dakle, Vlada će od svoje štednje ponovo imati koristi.

Oni koji su bili rasipnici celog svog mandata to nikako ne mogu da razumeju. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Nemanja Šarović.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospođo Gojković, prekršili ste nekoliko članova Poslovnika. Maločas, kada sam se javio po Poslovniku, rekli ste – nema po Poslovniku, ne dozvoljavam zloupotrebe Poslovnika.

U skladu sa članom 103, narodni poslanik ima pravo da usmeno ukaže na povredu u postupanju predsedavajućeg Narodne skupštine ako smatra da to što je učinjeno nije u skladu sa Poslovníkom, neposredno po učinjenoj povredi. Vi ste bili dužni, u skladu s ovim članom, da mi odmah date reč. Vi nemate nikakvo diskreciono ovlašćenje da pre nego što dobijem priliku da navedem koji je član povređen i obrazložim na koji je način povređen kažete – nemate pravo. Nigde u Poslovníku ne piše da vi možete odrediti deo sednice gde član 103. ne važi. Toga jednostavno nema. Bili ste dužni da mi date reč. Kada dobijem priliku da obrazložim, onda možete da kažete da li sam u pravu ili ne, pre toga nikako.

Druga stvar, povređen je član 158. stav 7. Takođe ste ga vi povredili, jer on kaže da predlagač zakona, odnosno ovlašćeni predstavnik predlagača zakona ima pravo da o svakom amandmanu govori do dva minuta. Gospodin Vujović je govorio u drugom javljanju duže od dva i po minuta, prethodno je govorio dva minuta i 45 sekundi. U raspravi o amandmanima ne može ministar, kao u načelnoj raspravi, da govori neograničeno i da se javlja neograničen broj puta. Oni ionako imaju previše privilegija, a vi ste to pravo da govori dva minuta pretvorili u to da govori dva puta, a svaki put duže od dva i po minuta. Govorio je duže od pet minuta...

(Isključen mikrofonom.)

PREDSEDNIK: Hvala vam.

(Nemanja Šarović: Da li mogu da završim rečenicu?)

Da ne napravim istu grešku pa da kažete da je povreda Poslovnika.

Hoćete da glasamo o ovim povredama Poslovnika?

(Nemanja Šarović: Da li možete jednom da mi date obrazloženje?)

Prvo, niste uopšte u pravu i nemam drugo obrazloženje osim onog koje sam vam već dala, te ne bih da tok sednice remetim time da ponavljam.

A drugi put niste dobro slušali – ministar je dobio repliku.

(Nemanja Šarović: Ministar to pravo nema.)

Nađite mi to u Poslovniku i ja ću to upotrebiti.

Dobro, kad budete predsedavajući, vrlo rado ću prisustvovati tim sednicama.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Dušan Pavlović.

Izvolite.

Može. Reč ima narodni poslanik Radoslav Milošević.

RADOSLAV MILOŠEVIĆ: Hvala.

U svom prethodnom izlaganju rekao sam da izdvajam od onih kritika ministra Vujovića, jer on ima iza sebe minuli rad. On je to dokazao rečenicom da „vladajuća većina ne razume“, tako da mu se zahvaljujem na tome.

Šta je suština sa nagradama i bonusima? Suština je, ministre Vujoviću, to što je Srpska napredna stranka zaposlila 70.000 partijskih poslušnika uprkos zabrani zapošljavanja. Radi se o tome da svaki član Srpske napredne stranke ili građanin koji je dobio posao svake večeri, u Negotinu, Kostolcu, Mionici i Pećincima, dobija goste, nezvane goste iz Srpske napredne stranke, koji mu prete ako ne obezbedi trideset „sigurnih glasova“.

Da, govorim o amandmanu, o nagradama i bonusima. O tome govorim. Predložili smo da se briše da Vlada ovim dobija diskreciono pravo da raspolaže budžetskim sredstvima, i sada govorim zašto. Rekao sam da mi nismo protiv toga da neko dobije, ako je zaslužio, nagradu ili bonus, ali smo duboko protiv načina na koji to sprovode Branko Malović i ostali batinaši Srpske napredne stranke – maltretiraju sve zaposlene u javnim upravama; svakome ko ne glasa za njih i ne prikupi im dovoljan broj glasova biva prećeno da će dobiti otkaz posle izbora. Zaista, u takvoj atmosferi ne treba i ne može da se radi u 2017. godini.

Ja vas molim, ministre Vujoviću, da proverite ove podatke. Ovo nije predizborna floskula, ovo nije politički govor, ovo je istina koja se dešava u Srbiji. Pa ljudi su privođeni u Srbiji zbog jednog tvita ili statusa na „Fejsu“! O kakvim mi onda slobodama govorimo? Da li znate da ljudi širom Srbije ne smeju da razgovaraju i kažu – u strahu smo, nemoj, molim te, samo da nas vide da razgovaramo sa vama. Zar je to demokratija o kojoj govorimo? Kada se to dešavalo u Srbiji? To se nije dešavalo ni 1995, 1996, 1997. godine, kada je Slobodan Milošević vodio Srbiju. To se dešava sada, 2017. godine.

Ne govorim ovo zbog interesa moje političke partije, govorim zbog hiljada i hiljada ljudi kojima je svakog dana prećeno, koji su maltretirani, koji rade za 22.000 u opštini, a onda ih neko maltretira. Ljudi mole da im se neko potpiše na formularu „siguran glas“ i kažu – nemoj, molim te, da glasaš, samo moram da odnesem u SNS ili ću dobiti otkaz. Niko ne gleda kako ste odradili svoj posao, niko ne gleda da li su građani u tim opštinama zadovoljni, da li im je službenica na šalteru odradila formulare na vreme, već govore o tome da li ste uradili „siguran glas“ ili niste. Ako ste doneli „siguran glas“, ne morate ni da dolazite na posao. Zbog toga nam je ovako.

Ministre Vujoviću, pošto ste vi jedini u Vladi koji ima moral i koji ima rad iza sebe i koji nije politički obojen na ovaj način na koji jesu politički jurišnici i SPS-a i SNS-a, ja vam odgovorno tvrdim da se ovo radi u svakoj lokalnoj samoupravi. Ovome treba da se stane na put. Ovo se nije radilo ni devedesetih godina, kao što se radi sada. Nikada se nije radilo. Ja sam mlad pa ne pamtim Titovo vreme, ali od 1998, 1999, 2000. godine to se nikada nije radilo.

I samo mi recite šta je sporno da se obriše ovaj amandman? Upravo sam vam izneo niz razloga zbog čega. Pa, ljudi dobijaju otkaze, sud ih vraća na posao, država im posle plaća plate, plaća kazne, penale, sudske troškove. Gospodine Vujoviću, to mi plaćamo. Zašto bismo mi koji nismo za SNS plaćali greške Srpske napredne stranke zato što im se nije svideo neki službenik jer im nije doneo 30 „sigurnih glasova“?

To je Srbija u kojoj danas živimo. To je Srbija protiv koje se bori Demokratska stranka. To je Srbija Srpske napredne stranke, protiv koje se mi borimo već 27 godina. I pobićemo, kao što smo pobedili 2000. godine.

PREDSEDNIK: Replika, reč ima narodni poslanik Aleksandra Tomić.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Uvažena predsedavajuća, poštovani ministri i kolege poslanici, imamo prilike da čujemo flagrantno kršenje osnovne logike od prethodnog govornika koji kaže da u Mionici 400 ljudi koji su članovi Srpske napredne stranke prima socijalnu pomoć po 40.000 dinara. Porodilje primaju 40.000 dinara, a ne postoji 400 porodilja u Mionici. Prema tome, takvu vrstu nelogičnosti pokazuje prethodni govornik upravo zbog toga što je jedan od glavnih kreatora rupe u budžetu od četiri milijarde u svojoj lokalnoj samoupravi.

Druga stvar, kada govore o strahu od Srpske napredne stranke i građana koji žele da pričaju, oni ne žele da pričaju sa onima koji su uspeli državu da dovedu u situaciju da nemamo da isplatimo plate i penzije, već žele da razgovaraju sa ljudima koji misle o njihovoj budućnosti i o tome da imaju da isplate porodilje sa 40.000 dinara.

A o tome kako će to u budućnosti izgledati, nemojte puno da čekate. Već posle lokalnih izbora imaćemo prilike da vidimo tu politiku. Hvala.

PREDSEDNIK: Povreda Poslovnika, reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovana predsedavajuća, povredili ste čl. 107. i 109. jer ste bili u obavezi da, bez obzira na vašu izuzetnu tolerantnost, izreknete opomenu narodnom poslaniku Milojičiću, u narodu poznatom kao „Hajnekena“, iz prostog razloga što je govorio o SNS batinašima, govorio je o nasilju.

Dostojanstvo Narodne skupštine je povređeno tim pre što gledaoci svakako znaju da u poslednjih četiri-pet godina na ulici niste videli da je puko ijedan pendrek bilo kom građaninu, na bilo kom političkom protestu, bez obzira na to što nisu bili prijavljeni u skladu sa zakonom.

Povreda Poslovnika je tim veća što je to izrekla osoba koja je ne tako davno u centru Palanke prebila starca od 63 godina, uz pomoć tzv. Keninih tigrića, samo zato što je mislio drugačije.

Dakle, radi se o povredi dostojanstva, o poslaničkoj grupi čija je partija, kada je bila na vlasti, batinama i cokulama ubila Ranka Panića na jednom protestu koji je bio zakonit, prijavljen itd.

S tim u vezi, bili ste u obavezi da zbog povrede dostojanstva, u skladu sa članom 109, izreknete opomenu, ali s obzirom na to da ova sednica treba da krene u nekom tolerantnom tonu, ja vas razumem. Ali morate pokušati na svaki način da ubuduće sprečite da onaj ko je prebio u Smederevskoj Palanci starca od 63 godine, uz pomoć „Keninih tigrića“, izgovara ovakve kvalifikacije za nekog ko to ne čini.

PREDSEDNIK: Da li tražite da se glasa o povredi Poslovnika?

Reč ima narodni poslanik Dejan Nikolić, po amandmanu.

Izvolite.

DEJAN NIKOLIĆ: Poštovana predsednice, dame i gospodo narodni poslanici, govoriću o amandmanu, ali mislim, kolegice Tomić, da će mnogi biti neprijatno iznenađeni posle tih izbora u Smederevskoj Palanci i izbora u martu u drugim opštinama i gradovima.

Ministre, u odgovoru kolegi Šaroviću rekli ste – kako možete da budete protiv odgovornog diskrecionog prava da neko nagradi itd. Niko nije protiv odgovornog diskrecionog prava ministra, predsednika opština itd., ali jeste protiv

neodgovornog diskrecionog prava. Svuda gde ima i 1% diskrecije, ta diskrecija se zloupotrebljava.

Hoćemo li da počnemo od korišćenja budžetskih rezervi pa da nam kažete koji su to kriterijumi po kojima neke opštine vladajuće većine dobijaju na stotine miliona dinara, a druge ne dobijaju ništa iako ima normalnih, zakonskih osnova da te pare dobiju? Eto jednog diskrecionog prava.

Kakva su diskreciona prava po opštinama, kako se koriste? Moj kolega Milojević je govorio o tome. Pa, naši predsednici opština su hapšeni zbog toga. Šta se dešava danas u Mionici, Negotinu, Pećincima?

Dakle, nismo protiv odgovornog diskrecionog prava, na osnovu određenih kriterijuma, ali ovde kriterijumi ne postoje, i vi to znate. Neće biti deljeni ni po kakvim kriterijumima, već po političkoj pripadnosti i po poslušnosti. Zato smo mi protiv ovoga i zato smo podneli amandman da se briše.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi da diskutuje o tom amandmanu? (Ne.)

Na član 1. amandman su zajedno podneli poslanici Marko Đurišić, Nenad Konstantinović, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Poštovani ministre, vi ste objasnili kako je mogućnost isplate nagrade i bonusa u 2017. godini predviđena ovom izmenom Zakona o budžetu za 2017. godinu otvorena mogućnost da Vlada nekoga nagradi. Ovde ste izbegli da kažete tačno koga.

Sušтина našeg amandmana je da se ova izmena precizira i da se nagrade i bonusi isplate zaposlenima u obrazovanju i vaspitanju, i zaposlenima u sistemu zdravstva. Mi iz Poslaničke grupe Socijaldemokratska stranka – Narodna stranka smatramo da je zbog budućnosti Srbije, ako je potrebno nekoga nagrađivati iz budžeta Republike Srbije, to potrebno uraditi zaposlenima u obrazovanju, vaspitanju dece i u sistemu zdravstva. Uvažavajući, naravno, napore svih koji pošteno rade u javnom sektoru, kako zakon definiše, i u državnoj upravi i sistemu bezbednosti, smatramo da su za budućnost Srbije ove dve oblasti najbitnije.

Ono što bi bilo dobro da do kraja rasprave čujemo, pošto vidim da ovaj amandman nije prihvaćen od strane Vlade, i verujem da neće biti ni od strane poslanika prihvaćen – zašto ste vi odlučili ili ćete odlučiti da na Vladi, ukoliko se ova izmena usvoji, podržite usvajanje odluke da se ovi bonusi isplate samo

zaposlenima u sistemu bezbednosti? Koji je kriterijum da se svi drugi iz toga isključe, ako para ima toliko da je budžet u suficitu a ne u planiranom deficitu?

Ako želimo da ispoštujemo Zakon o budžetu i da se godina završi planiranim deficitom, onako kako je zakon propisao, onda sasvim sigurno ima prostora i za isplatu drugih nagrada, i drugima, iz drugih oblasti, iz sistema obrazovanja i vaspitanja, zdravstva. Možda ne u iznosu koji ste vi planirali, odnosno koji se najavljuje u medijima kao već gotova stvar. Nedeljama unazad slušamo kako će biti isplaćeno 10.000 dinara. Evo, i danas premijerka (koja opet ima neka pametnija posla nego da bude ovde) govori negde da je to već gotova stvar, a mi tek raspravljamo o zakonu koji treba da ostavi mogućnost Vladi da ona eventualno odluči. Mislim da je to dodatno unižavanje Skupštine i obesmišljavanje svega onoga što radimo ovde. Ako mi neku odluku ovde tek treba da donesemo posle rasprave i glasanja, onda je neumesno od premijerke da ide okolo i priča da je to gotova stvar. Hvala.

PREDSEDNIK: Ministar ima reč. Dva minuta.

DUŠAN VUJOVIĆ: Hvala lepo.

Zahvaljujem se na nastavku ove diskusije, ja je shvatam na krajnje konstruktivan način. Želim samo da naglasim jedno: ovo je zakon, ovde pišemo principe. Ja sam protiv toga da zakonom upravljamo, iako razumem vašu zabrinutost i želju da se to precizira. Time bismo onda defakto derogirali sve ostale, i odgovornost i pravo.

Drugo, naglašavam – diskreciono pravo da predlažu. Ovo nije samo improvizacija da bih vam odgovorio, ovo je duboko u sistemu nagrađivanja prema ostvarenim rezultatima, tzv. indikatori performansi. Mi ćemo to u zakonu o platama predlagati. Tu su protiv svi. Znači, ovo je tako duboka promena...

Ne možemo mi time što nećemo dozvoliti bonuse, a nismo ih dozvolili ne zbog toga da se bonusi ne dozvoljavaju, nego zbog drugog dela rečenice – bez odluke Vlade. Pre su bile dozvoljene jubilarne nagrade i bonusi, gde su o tome odlučivali pojedinačni ministri, pojedinačne jedinice lokalne samouprave, gde su bez razmatranja ukupnih budžetskih i drugih konsekvenci predlagali bonuse, da učine ljudima. Možda su bili u pravu, ali nije bilo sistema da se kontroliše i odgovornost i ukupni efekti toga.

Možda je moj pogled drugačiji od vašeg. Samo kažem, ukinuti to diskreciono pravo – nećete time ništa postići. Imaćemo ogroman suficit, koji ne možemo da podelimo zato što pored suficita na ukupnom nivou imamo ograničenje učešća pojedinih elemenata rashoda u BDP-u.

Prema tome, kod penzija, dok nismo imali, mi smo već podelili bonus pošto postoji prostor i nisu bili van tog učešća u BDP-u. Ovde nam je potrebno

da dozvolimo kategoriju bonusa. Ne može bonus i nagrada da se realizuju drugačije sem diskrecionog predloga nekoga i odobravanja od strane Vlade. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima Nemanja Šarović, po amandmanu.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Evo još jednog pitanja, gospodine ministre. Verujem da ćete vi, suprotno Poslovniku, moći da odgovorite i peti put.

Vi pričate o tome da ste protiv toga da se uređuje zakonom, da se upravlja zakonom. Mene zanima – vi ste dugo ministar, vama ovo nije ni prvi ni drugi, imali ste budžeta i budžeta – kada ste došli do tog saznanja, kada se prelomilo u vama i kada ste došli na ovu ideju. Ako je ovo toliko dobro, kako vam nije palo na pamet ranije da to predložite? Druga stvar, ako kažete da će biti i da se uređuje na ovaj način da bi bilo odgovorno, znači da je do sada bilo neodgovorno.

Treća stvar, nema tih kriterijuma, nijedan kriterijum nije potpisan; dato je samo opšte ovlašćenje da neko bude Deda Mraz. To će ići kroz Vladu, ali to ne znači da vi imate jasan i precizan kriterijum. I, što je najbitnije, taj kriterijum nije definisan, nijedan kriterijum nije definisan zakonom.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dejan Šulkić.

DEJAN ŠULKIĆ: Zahvaljujem.

Na član 1. zakona o rebalansu budžeta za 2017. godinu podneo sam amandman, ali ne da se odredbe ovog člana brišu, iako uvažavam i podržavam argumentaciju, posebno ovaj normativni deo koji je obrazložio gospodin Krasić, iz prostog razloga što brisanje ove odredbe znači uskraćivanje zaposlenima na način kako je to predviđeno budžetom za 2017. godinu.

Prilikom usvajanja budžeta za 2017. godinu zalagao sam se sa kolegama poslancima da se ta odredba promeni, dakle, da Zakon o budžetu ne suspenduje prava zaposlenih kada su u pitanju nagrade i bonusi koji su, kako to u budžetu stoji, propisani, odnosno garantovani članom 120. Zakona o radu, opštim, posebnim, pojedinačnim, kolektivnim ugovorima i, naravno, i drugim aktima kod budžetskih korisnika. Dakle, ako sam se tada zalagao protiv suspendovanja tih prava, ne mogu se sada zalagati da se to produži, makar i ovih nekoliko dana do kraja godine. Međutim, protivim se načinu na koji se to radi.

U tom smislu, podneo sam amandman koji nešto precizira. Možda će neko protumačiti, možda i ministar, da je to upravo ovo što je napisano, da se izuzetno od st. 1. i 2. ovog člana isplata poklona u novcu, božićnih, godišnjih nagrada i bonusa, kao i drugih primanja iz člana 120. stava 1. tačka 4. Zakona o

radu, predviđenih posebnim i pojedinačnim kolektivnim ugovorima i drugim aktima, za direktne i indirektne budžetske korisnike itd. ... Dakle, na način kako je to suspendovano Zakonom o budžetu za 2017. godinu. Budžetom za ovu godinu odredba koja se menja propisana je, kako je tada navedeno i rečeno i to se sada potvrđuje, da se iz razloga makroekonomske stabilnosti budžeta Republike Srbije neće isplaćivati novčana davanja, bonusi i nagrade koji su predviđeni Zakonom o radu itd.

Mi smo tada isticali da se godišnjim zakonom kakav je zakon o budžetu, za svaku pa i za 2017. godinu, ne mogu suspendovati prava koja su zaposlenima garantovana zakonom i drugim aktima, podzakonskim aktima koji su doneti ili potpisani ili usaglašeni između poslodavaca i zaposlenih, kao što su kolektivni ugovori. Tada je, da ironija bude veća, pravljen izuzetak od izuzetka, ako tako mogu da kažem – osim za jubilarne nagrade.

Ova izmena zakona takođe predstavlja izuzetak od izuzetka zato što odredba budžeta za 2017. godinu predstavlja izuzetak. Dakle, u toj godini se neće isplaćivati nagrade i bonusi, a sada, na samom kraju godine, pravimo izuzetak.

Ja bih voleo, gospodine ministre da ste nam ipak nešto od onoga što znate, pretpostavljam, izneli, makar u raspravi. Jer, ako je medicinska sestra, kako nas je predsednica Parlamenta obavestila, pre neki dan na konferenciji pitala kada će biti isplaćeno 10.000 nekih nagrada ili bonusa, ne znam već šta, predsednica Parlamenta je rekla – pa evo, kada rasprava bude završena, trudimo se da to bude što pre. Dakle, ipak se nešto zna. Pretpostavljam da kad vi kažete da postoji prostor u okvirima sredstava za plate zaposlenih itd., da on neće biti probijen, to ste obrazložili više puta danas, to znači da se ipak više zna koliki je taj prostor i da se zna da u tom prostoru nešto može da se isplati.

U ovom trenutku možete da kažete – pa da, ali ja danas ne mogu da znam koliko će predložiti koji ministri i koliko će toga biti. Mislim da bi ipak bilo korektno da poslanici, odnosno Narodna skupština bude informisana o tome i da kažete – mi procenjujemo da je neki višak u tim okvirima koji su planirani budžetom, koji se ne probijaju, ne znam, sto nekih jedinica i mi se sa time uklapamo; kako će to biti raspoređeno, videće se naknadno.

Ipak mislim da je nešto tu moglo da se kaže.

S druge strane, da iskoristim još par rečenica kada su u pitanju jubilarne nagrade. One su bile izuzetak u budžetu, sada ostaju naravno i ne znam, gospodine ministre, zašto i budžetom za 2018. godinu... Odnosno, zašto se ne menja zakon da jubilarne nagrade zaposlenih u obrazovanju ne isplaćuje Ministarstvo? Jer, pazite, to je jedini slučaj, jedina situacija gde lokalna samouprava, jedan drugi nivo vlasti, isplaćuje jubilarne nagrade zaposlenima u

Ministarstvu. Taj zakon nije donet otkako ste vi ovde, ali možda je nešto moglo tu da se promeni.

Govorim iz iskustva. Bio sam na čelu jedne opštine kada je, čini mi se, 2012. godine, isto na način kao što je sada pravljeno izuzetak što se tiče bonusa i nagrada, napravljen izuzetak za jubilarne nagrade, da se, čini mi se, u 2010. ili 2012. godini (sada nije to ni toliko važno, mislim da je gospodin Obradović bio ministar tada), da se u toj godini neće isplaćivati jubilarne nagrade. A kada su sindikati u narednoj godini izvršili pritisak na Ministarstvo, onda su lokalne samouprave bile prinuđene da krajem naredne godine, u decembru, isplate dvogodišnje jubilarne nagrade.

Znate, mislim da će suspendovanje prava zaposlenih (jubilarne nagrade, bonusi itd., sve što je predviđeno nekim aktima) na ovakav način, isto kao što smatram da će biti i kod privremenog umanjavanja penzija, jednog dana imati implikacije na neki od narednih budžeta. Dakle, u tom smislu želim da iskoristim diskusiju po ovom amandmanu da vas zamolim da se neko time pozabavi.

Lokalnim samoupravama je uvedena ta obaveza isplate jubilarnih nagrada na osnovu toga što se tadašnji ministar prosvete dogovorio sa sindikatima da lokalna samouprava plati. Tada lokalnim samoupravama nisu povećana sredstva za te izdatke. U međuvremenu, imali smo i smanjenje opšte stope poreza na zarade sa 12 na 10%, pa smo imali umanjavanje transfernih sredstava itd. Sve se to pravda nekim makroekonomskim razlozima, a lokalne samouprave i dalje imaju tu obavezu.

Ali ne toliko ni zbog obima sredstava – to je možda 1.000.000 dinara na nivou jedne prosečne lokalne samouprave, 500.000-700.000 dinara prosečne veličine – već zbog toga što ne bismo dolazili u situaciju da Ministarstvo zbog neisplaćivanja jubilarnih nagrada uskraćuje, odnosno umanjuje transferna sredstva lokalnim samoupravama za iznos neisplaćenih jubilarnih nagrada, a da u isto vreme... To ste odgovorili gospodinu Lapčeviću sinoć na Odboru za finansije, da to ne možete – što razumem – direktno da isplatite preko škole, zato što je to suprotno zakonu, dakle nije propisano. Zato vas molim da nešto u tom pravcu preduzmete u narednoj godini, kako bi se razdvojile nadležnosti. Lokalne samouprave imaju kod investicionog održavanja, kod materijalnih troškova, to tako treba da ostane, ali kada su u pitanju jubilarne nagrade, mislim da to treba da ide direktno sa Ministarstva.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Miodrag Linta.

Izvolite.

MIODRAG LINTA: Poštovana gospođo predsednice, poštovana gospođo ministri, dame i gospođo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 1, vezano za poboljšanje položaja izbeglih i raseljenih lica i Srba u regionu.

Želim da podsetim javnost na surove činjenice iz devedesetih godina. Dobro je poznato da je sa područja današnje Hrvatske proterano pola miliona Srba od strane ustaškog režima Franje Tuđmana. Dobro je poznato da je sa područja Federacije BiH proterano takođe oko pola miliona Srba, a glavni uzrok je bila politika unitarne i proislamske BiH, koju je vodio Alija Izetbegović. Dobro je poznato da je sa područja Kosova i Metohije proterano preko 200.000 Srba i drugih nealbanaca. Proterani Srbi se suočavaju sa velikim brojem problema. Nažalost, u prethodnom periodu veliku većinu tih problema nisu uspjeli da reše, vezano za njihova imovinska, stečena, statusna i druga prava.

Položaj preostalih Srba u Hrvatskoj i u Federaciji BiH je tragičan. Oni su građani drugog reda. Njihov osnovni problem je sistemska diskriminacija od strane nadležnih državnih, lokalnih vlasti, ali i diskriminacija u delu zakonodavstva.

Želim samo da podsetim na jednu činjenicu: u Hrvatskoj imamo Zakon o pravima nacionalnih manjina iz 2003. godine, koji formalno pravno daje brojna prava preostalim Srbima u Hrvatskoj, njih 186.000, koliko ih još ima na tom području. Tim zakonom je garantovano i pitanje službene upotrebe srpskog jezika i pisma i pitanje zapošljavanja Srba u državnim organima. Nažalost, te odredbe su mrtvo slovo na papiru.

S druge strane, želim da kažem da država Srbija čini sve što je u njenoj moći da pomogne opstanak preostalih Srba i u Hrvatskoj i Federaciji BiH i na Kosovu i Metohiji. Imamo niz projekata koje je Vlada Republike Srbije pomogla i želim da kažem da Vlada Republike Srbije zaista vodi politiku aktivne podrške našem narodu u tim krajevima.

U narednim amandmanima ću govoriti više o konkretnim problemima i konkretnim vidovima podrške Republike Srbije našim sunarodnicima u Hrvatskoj, Federaciji BiH, ali i Republici Srpskoj, a posebno na Kosovu i Metohiji. Hvala.

PREDSEDNİK: Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Đorđe Komlenski i Bojan Torbica.

Da li žele reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Arsić.

Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 1. Predloga zakona o dopuni Zakona o budžetu za 2018. godinu.

Čuo sam svoje kolege poslanike koji ne podržavaju Vladu, neke koji nikad neće da podržavaju Vladu, neke koji su bivši režim. Sva njihova diskusija se svodi na to da kada se uzima nešto kroz mere štednje, to neko privatno tera neki inat građanima, penzionerima i zaposlenima u javnoj upravi. Neki bivši predsednici opština su hteli čak i da budžet Republike Srbije isplaćuje nagrade i bonuse njihovim zaposlenima u sistemu predškolskog i školskog obrazovanja. Zaboravio je da je on osnivač, odnosno lokalna samouprava, a ne Republika, pa ako hoće da nagrađuje, nek obezbedi sredstva.

Kako je to zaista izgledalo kada je država bila privatna, do 2012. godine, sada ću da vam objasnim. To sam imao na umu kada sam podnosio ovaj amandman.

Znate, budžet Republike Srbije funkcioniše po konsolidovanom principu. Znači, kada se isplaćuju određena sredstva, gleda se solventnost svih onih koji imaju novac na trezorskom računu. Neki bivši premijeri... u to vreme toga nije bilo. Ali jeste tako, do 2012. godine imali smo neka navodna programska zaduženja, neke kredite koje smo podizali, a nismo imali projekte da realizujemo te kredite.

E sad, šta su smislila gospoda iz bivšeg režima, šta da rade sa tim novcem, jer im je realizacija investicija bila do 10% na nivou godine? Taj isti novac vraćali su nazad istim bankama po daleko manjoj kamatnoj stopi nego što se država zadužila. Pošto su smanjili solventnost konsolidovanog računa Trezora Republike Srbije, kada dođu penzije ili zarade u javnom sektoru da treba da se isplate, do 2012. godine, onda su ponovo od tih istih banaka po znatno većim kamatnim stopama zaključivali nove ugovore i kredite. Tako je to funkcionisalo kada je država do 2012. godine bila privatna.

Šta ste imali kao posledicu? Kao posledicu ste imali inflaciju u Republici Srbiji oko 12%; kao posledicu ste imali da je nacionalna valuta gubila vrednost 11-12 dinara u odnosu na evro u toku jedne godine, da bi oni, navodno, povećali penzije 5%, a inflacija i razlika u evru to pojede dva puta. Imali ste situaciju da kamate, zato što sada sve kredite uzima država, građanstvo i privreda plaćaju po 30%. I, kao rezultat ste imali gubitak od 250.000 do 400.000 radnih mesta.

Tako je to izgledalo do 2012. godine, kad je neko imao privatnu državu i kad je neko zaista otimao i od penzionera, i od zaposlenih u javnoj upravi, i od zaposlenih u javnom sektoru, i od bilo koga ko je bilo šta radio u Srbiji.

Da stvar bude još gora, platili ste četiri i po milijarde evra iz deviznih rezervi Republike Srbije.

To su rezultati onih koji nam predlažu ovde neke zakone, pa ceo dan slušamo njihove predloge za dopunu dnevnog reda.

Samo postavljam jedno pitanje – gde ste se tako opametili posle 2012. godine? Što niste bili tako poštteni, tako vredni, tako sposobni do 2012. godine? A ne da mi rešavamo, evo već šestu godinu, probleme koje smo nasledili, koje ste vi napravili.

PREDSIEDNIK: Na član 1. amandman je podneo poslanik Milimir Vujađinović.

Da li želite reč? (Da.)

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Hvala, poštovana predsednice.

Predstavnici Vlade Republike Srbije, uvažene kolege narodni poslanici, ne znam da li je potrebno posebno isticati koliko je za jedno društvo važna borba protiv tog tumora koji se naziva kriminal i korupcija.

Kada su u pitanju kriminal i korupcija, nije ni budžet Republike Srbije pošteđen. Naime, koliko to zna biti opasno, ja ću prosto na jednom primeru iz 2007. godine da vam objasnim. Realizujući taj budžet 2007. godine, u avgustu mesecu podnesen je zahtev za subvencionisanje izgradnje jednog čuvenog vinograda u Krčedinu. Subvencija je isplaćena na osnovu računa o sadnji vinograda u avgustu, a vinograd je suštinski posađen u novembru, kada je i zemljište uzeto u zakup. Prosto, hteo sam da vam jednim primerom pokažem kakav zna biti uticaj kriminala i korupcije na realizaciju budžeta, kao što je to bilo te 2007. godine.

Mislim da je građanima Srbije inače poznato kolika je u tom periodu do 2012. godine bila sprega ljudi iz tadašnje vlasti sa tajkunima, ljudima iz kriminogene sredine. Na kraju krajeva, poznate su i posledice tog udruživanja. Bili su u zajedničkom poslu pljačkanja Srbije, a načini su bili razni, od pljačkaške privatizacije koja počinje 2000. godine do raznoraznih „kombinacija“, kako su ih oni tada slikovito nazivali. Posledice su uglavnom bile njihovo enormno bogaćenje, s jedne strane, pljačka državnog novca, a s druge strane nezaustavljiva propast države i siromašenje njenog naroda.

Podsetiću, odmah nakon dolaska Srpske napredne stranke na vlast, Aleksandar Vučić, njen predsednik, nije imao nikakav problem i nije se libio da se uhvati ukoštac sa tim problemima. Najveći problem je bio što su ljudi koji su učestvovali u pljački Srbije bili suštinski nosioci vlasti u Srbiji. Formalno, vlast je vršila jedna stranka „žute provenijencije“, ali suštinski nosioci vlasti su bili upravo ti tajkuni. Podsećam, takođe, da su se, nakon dolaska na vlast Srpske

napredne stranke, ti isti ljudi našli iza zatvorskih rešetaka i otpočela je velika borba protiv kriminala i korupcije.

Naravno da ćemo mi poslanici Srpske napredne stranke i dalje nastaviti ovim i ovakvim amandmanima da dajemo podršku, kako bi Vlada Republike Srbije istrajala u tom važnom poslu. Hvala vam.

PREDSIEDNIK: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Blaža Knežević.

Izvolite.

BLAŽA KNEŽEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Dakle, cilj mog amandmana je da se dodatno podstakne razvoj infrastrukture u Republici Srbiji. Infrastruktura je ključ razvoja za našu zemlju, povezivanja sa drugim zemljama i, naravno, ona povećava konkurentnost naše privrede. To znači da država Srbija i Vlada Republike Srbije mora da nastavi sa razvijanjem infrastrukture, jer samo sa dobrom infrastrukturom imaćemo bolju povezanost sa susedima, imaćemo povećanje robe koja je u tranzitu kroz Srbiju. Dobra infrastruktura, naravno, garantuje i priliv novih investicija i otvaranje novih radnih mesta. Ova Vlada Republike Srbije, kao i prethodna, to odlično razume i postavila je infrastrukturu kao jedan od prioriteta.

Srbija ima centralno, strateško mesto u regionu i geografski, a od dolaska Srpske napredne stranke na vlast postali smo i politički lider u regionu, što predstavlja našu glavnu konkurentsku prednost. U Srbiji se radi i gradi.

Ovo nisu samo priče, kao nekada kada je vladala Demokratska stranka i kada smo se naslušali svakakvih lažnih i neostvarenih vizija i ideja. Ovo je danas Srbija u kojoj postoje jasni planovi i jasni rokovi, a vrednost projekata u oblasti infrastrukture, i aktuelnih i planiranih, prelazi dvanaest milijardi evra.

Cilj države Srbije i Vlade Republike Srbije je da teritorija Srbije bude mreža koridora, dobro povezana sa susedima, jer samo na taj način možemo povećati tranzit kroz Srbiju, dovesti investicije u Republiku Srbiju i dovesti do veće zaposlenosti u Republici Srbiji. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala.

(Saša Radulović: Poslovnik!)

Reč ima Saša Radulović. Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Povređen je član 106, govornik mora da govori o tački dnevnog reda.

Amandman glasi ovako: „Izvršenje budžeta Republike Srbije za 2017. godinu realizuje se tako da u najvećoj mogućoj meri unapredi razvoj infrastrukture u Republici Srbiji.“ Govornik ništa o ovom amandmanu nije govorio. Ovaj amandman ništa ne menja u budžetu. Očigledno pokušavaju da

uzmu vreme diskusije o amandmanima, kako ne bismo uopšte došli do rasprave o amandmanima na budžet Republike Srbije za 2018. godinu. Znači, preko trista ovakvih amandmana, koji ništa u sebi ne sadrže, ništa ne menjaju u zakonu, prazne rečenice i onda idu i diskusije koje nikakve veze sa tekstom amandmana nemaju.

Prema tome, ovo je jedna velika zloupotreba Skupštine. Spojili ste sve tačke dnevnog reda u jednu ne biste li onda mogli da uzmete sve vreme. Ovo će biti jedini put do sada u istoriji da imamo sednicu Skupštine na kojoj se ne raspravlja o amandmanima na budžet za 2018. godinu. Hvala.

PREDSEDNIK: Da, ovo ćemo shvatiti isto kao političku zloupotrebu povrede Poslovnika, pošto je poslanik Blaža Knežević objasnio zašto se izvršenje budžeta za 2017. godinu realizuje tako da se u najvećoj mogućoj meri unapredi razvoj infrastrukture u Republici Srbiji.

Što se tiče podnošenja amandmana, vi znate kako to izgleda, jer ste podneli 900 istih amandmana. Kako postupam prema jednim poslanicima, tako i prema drugim. Dozvoljeno je podnositi amandmane.

Da li želite da glasamo za povredu Poslovnika? (Da.) Hvala vam.

Na član 1. amandman je podnela narodna poslanica Milena Turk.

Izvolite.

MILENA TURK: Zahvaljujem, predsednice.

Uvaženi ministri, dame i gospodo narodni poslanici, podnela sam amandman na Predlog zakona o dopuni Zakona o budžetu Republike Srbije, koji glasi: „U članu 1. dodaje se stav 3. koji glasi: 'Izvršenje budžeta Republike Srbije za 2017. godinu realizuje se tako da se u najvećoj meri unapredi ravnomerni regionalni razvoj u Republici Srbiji'.“

Cilj amandmana je da se zakonskim rešenjem dodatno podstakne i osnaži ravnomerni razvoj Republike Srbije. Ova mera moguća je na osnovu ušteda koje su do sada ostvarene u Republici Srbiji, na osnovu stabilizacije finansija i na osnovu programa koji je Vlada Republike Srbije donela upravo radi ostvarenja regionalnog razvoja Srbije.

Svedoci smo da je dolaskom Srpske napredne stranke i Aleksandra Vučića započelo ravnomerno, uravnoteženo ulaganje u sve krajeve Srbije i da je ova posvećenost ravnomernom razvoju evidentna i nesporna. Fabrike se otvaraju i u Nišu, i u Leskovcu, i Kruševcu, i u Novom Sadu, dakle širom cele Srbije. Posvećenost razvoju privrede nakon godina devastiranja i uništavanja nesporna je i vidljiva.

Ovo nije samo deklarativno zalaganje za poboljšanje kvaliteta života svih naših građana, već ulaganje u Rasinski, Toplički, Nišavski, Raški okrug, dakle u

čitavu Srbiju, sa ciljem podizanja privrede, poljoprivrede, obrazovanja i unapređenja i obnavljanja infrastrukture.

Dosada smo bili svedoci ulaganja u politički podobne opštine, međutim, Vlada Republike Srbije je organizacijom i donošenjem strategije o razvoju promenila ovu praksu. Cilj ovakve prakse je oporavak čitave Srbije, naročito godinama zapostavljenih opština.

Dakle, u cilju dodatnog podsticanja ravnomernog razvoja, podnosim ovaj amandman. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima Saša Radulović.

SAŠA RADULOVIĆ: Po Poslovniku. Ponovo član 106.

Pročitaću amandman koji je obrazlagan ...

PREDSEDNIK: Ne može isti. Po Poslovniku, ne može isti.

Nemojte vikati.

(Saša Radulović: Učinjena je povreda od strane...)

Ne može ona, nego ja. Ne može poslanik da učini.

Bolje da ne primenjujem sankciju oduzimanja vremena, pošto neposredno učinjena povreda nije napravljena.

(Saša Radulović: Javio sam se po članu 106.)

Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Znači: „Izvršenje budžeta Republike Srbije za 2017. godinu realizuje se tako da u najvećoj mogućoj meri unapredi ravnomerni regionalni razvoj u Republici Srbiji“. Malopre smo imali infrastrukturu, sada imamo regionalni razvoj.

Poslanica je dva minuta obrazlagala nešto što nema nikakve veze s ovim amandmanom. Amandman ništa ne menja u zakonu, sama poslanica neće glasati za njega, kao što nisu glasali na Odboru. Znači, ni na koji način se ništa ne menja u samom zakonu, niti se glasa.

Ovo je jedna velika farsa, u kojoj pokušavate da sprečite da dođe do obrazlaganja amandmana.

PREDSEDNIK: Poslaniče, ovo zaista nema veze s povredom Poslovnika.

(Saša Radulović: Član 106.)

Ponovo član 106, i opet član 106. i verovatno do kraja dana član 106, to je zloupotreba povrede Poslovnika. Moram da je učinim ja. Kao što vidite, ja slušam raspravu, nemam ni fizička ni verbalna činjenja.

Zato što je zloupotreba povrede Poslovnika.

Time bih učinila povredu Poslovnika zaista, kada bih dozvolila da čitav dan pričate nešto što nije vezano za povrede Poslovnika.

Niti pišem amandmane, niti ih obrazlažem.

O ovom amandmanu želi da govori Zoran Živković.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Jako sam obradovan time što su kolege iz vlasti počele da pišu amandmane, to govori o mnogo dobrim stvarima. Prvo, da su oni sposobni da pišu amandmane i da tu svoju sposobnost mogu i da koriste; drugo, ta sposobnost pisanja amandmana govori o tome da je Predlog budžeta loš. Ne postoji drugi razlog za pisanje amandmana ni u jednom parlamentu na svetu, nego da se ukaže na to da je predlog zakona loš. Kada poslanici vlasti napišu 300 ili 400 amandmana, to znači da ti zakoni ne valjaju ništa. Inače, da su dobri, ne biste pisali tolike amandmane.

Ta genijalna formulacija, kojom sam ja oduševljen, koja glasi: „u najvećoj mogućoj meri“, pa u najvećoj mogućoj meri za izbeglice, za regionalni razvoj, za poljoprivredu, za borbu protiv kriminala, za šta god, to je tačno ono što fali zakonima koje predlaže Vlada Srbije, a to je da se u bilo kakvoj meri, a kamoli u najvećoj meri, bavi bilo čime što ima bilo kakve veze sa bilo čim što je dobro za ovu državu.

Ja sam oduševljen vašim nastupom.

(Predsednik: Poslaniče, budite ljubazni, o ravnomernom regionalnom razvoju.)

Pozivam javnost Srbije da pažljivo prati, da ostave sve drugo, da ne idu na posao svi, onih nekoliko miliona koji su zaposleni u poslednje dve-tri godine, koje ste vi zaposlili, da prestanu svi veliki radovi po Beogradu i Srbiji i da se time u najvećoj mogućoj meri, kao što piše u amandmanu na član 1, posvetimo onome što je najvažnija stvar, a to je da se poprave ovi loši predlozi zakona.

Mada, mislim da je bolje rešenje da vladajuća većina traži smenu Vlade. Jer, ako je Vlada nesposobna da napravi dobar zakon o izvršenju budžeta za 2017. godinu, a ima 18 dana do kraja godine, koliko je ostalo, računajući i praznike i nedelje, teško da možete to da popravite tako što ih sad terate da u najvećoj mogućoj meri učine nešto što je dobro za Srbiju. Ako za 330 i nešto dana koalicija SNS–SPS, ne znam kako se zvašu ovi Ljajićevi, i ovi drugi nisu uspeli da urade nešto dobro za Srbiju, uz najbolju volju neće to moći da se uradi ni za Svetog Nikolu, ni za Dan armije, ni za Božić, ni za Novu godinu, jedan ili drugi, ili jednu ili drugu.

Prema tome, ja vas podržavam u tome što ste pisali amandmane, ali mislim da imate vremena do kraja godine, a možda već danas, da prikupite

dovoljan broj potpisa i da tražite smenu Vlade Srbije, sa obrazloženjem da su nesposobni da urade bilo šta, a to ste vi pokazali time što ste na ove zakone pisali trista-četiristo amandmana.

Moguće je da je nešto promaklo, što niste primetili. Moguće je da je ta greška Vlade, da je to katastrofalno zakonopisanje tako loše da bi bilo i hiljadu amandmana samo da ste imali malo više vremena i da ste pre imali i koristili svoju sposobnost za pisanje amandmana. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Molim poslanike da govore o konkretnim amandmanima pošto smo načelnu raspravu završili.

Po amandmanu, ko želi od prijavljenih?

Ministre Vujoviću, izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Samo želim da ponudim interpretaciju ovog amandmana kako smo ga mi pročitali. Mi smo sve amandmane pažljivo pročitali i odgovorili na njih.

Ovaj amandman logički apsolutno nije protivrečan ideji podnošenja amandmana kao dopune članova koji se menjaju. Ja ga čitam ovako – da se u maksimalnoj meri unapredi regionalni razvoj Republike Srbije, a osnovni amandman glasi – da se dozvoli isplata nagrada i bonusa. Znači, drugim rečima, ovo nudi jedan kriterijum da se prilikom isplate nagrada i bonusa vodi računa o tome da se to radi u onim domenima delovanja Vlade koji doprinose ravnomernom regionalnom razvoju Srbije. To je potpuno legitiman predlog, međutim, mi ga ne odobravamo zato što mislimo...

Da, gospodine, za razliku od nekih vaših predloga koji su potpuno neartikulisani, ovo je potpuno legitiman predlog. Legitiman je zato što nudi jedan od mogućih kriterijuma. Mi se sa njim ne slažemo i odbijamo ga zato što ne želimo da ulazimo u kriterijume, pošto ne znamo koji su sve kriterijumi mogući, i ostavljamo to u nadležnost pojedinim ministarstvima i Vladi da odlučuje.

Znači, ovim se definiše prostor za odlučivanje, a odlučivanje se dešava tamo i na način kako je to uređeno u svetu, pa, nadam se, i kod nas. Prema tome, diskrecija i vrednovanje u odlučivanju je nužan element, a odgovornost je na onome ko se sa tim slaže i tu odluku donosi. Hvala lepo.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Prekršen je član 107. Poslovnika. Prekršili ste pošto niste opomenuli ministra da se ne odnosi uvredljivo prema narodnim poslanicima. Ovo je,

izgleda, postao manir ministra, pošto je to radio i na Odboru a i u izlaganjima ovde – da se koristi rečima koje jednostavno ne pripadaju ovom domu.

Ne razumem zašto je ministar nervozan oko ovih stvari, da podrži ovakve amandmane. To samo znači da se boji diskusije o budžetu. Sami poslanici vladajuće većine neće podržati ovakve amandmane koje predlažu, samo se zatrpava vreme ne bi li spasli ministra od diskusije o amandmanima, u pojedinostima.

Molim predsedavajuću da opomene ministra da se pristojno odnosi prema narodnim poslanicima i da ne koristi pogrdne reči, ja ih neću ni ponavljati ovde. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Nemanja Šarović.

Povredu Poslovnika želite?

A, ne želite. Hvala lepo.

Šta želi Milan Lapčević, da diskutuje o amandmanu?

Samo momenat. Ako vičete na mene, ne mogu da komuniciram sa poslanicima koji ne viču na mene.

Milan Lapčević.

Izvolite.

MILAN LAPČEVIĆ: Kao i svi, ja ću govoriti o amandmanu kolegince. Za razliku od drugih, zaista bih podržao ovaj amandman, mislim da je sa dobrom namerom podnesen. Verujem da će njene kolege poslanici iz većine glasati za ovaj amandman i da će on biti uvršten u zakon.

Pretpostavljam da je motiv za pisanje ovog amandmana bio taj što mi već godinama ili desetinama godina unazad imamo ogroman problem sa neravnomernim regionalnim razvojem.

Pretpostavljam da je inicijacija za pisanje ovog amandmana i ono što piše u budžetu Republike Srbije za 2018. godinu, a piše, između ostalog, da će glavni projekti koji će biti realizovani u Beogradu i neposrednoj okolini Beograda biti, na primer: transportna stanica Zemun, 30 miliona evra; pa još jedan zajam za transportnu stanicu Zemun, 22 miliona evra; za izgradnju Železničke stanice Centar Beograd 50 miliona evra; za obilaznicu jedan oko Beograda 180 miliona, za drugu obilaznicu 450 miliona evra; za kolektor za prečišćavanje otpadnih voda 250 miliona evra, takođe u Beogradu; za toplodalekovod 160 miliona evra, takođe u Beogradu.

To je više od jedne milijarde evra kreditnih zajmova za razvoj infrastrukture u Beogradu i oko Beograda. Ako toliko para država planira da se zaduži, da potroši za razvoj nedostajuće infrastrukture u Beogradu, a verujem da

ima potrebe za tim, šta onda ostatak Srbije da očekuje? Znači, za ostatak Srbije bi trebalo deset puta više para da se uloži da bi krenuli da se razvijaju nerazvijeni krajevi, da bismo mogli da računamo da će ljudi koji žive u tim krajevima imati motiva da tamo i ostanu, a ne da šalju svoju decu da završavaju škole i ostaju u Beogradu ili da idu u inostranstvo.

Jedan od glavnih problema ove zemlje jeste neravnomerni regionalni razvoj. Umesto da se u budžetu za 2017. godinu i ovom za 2018. godinu vodi računa o tome da se novac iz projektnih zajmova usmerava na razvoj infrastrukture pre svega u nerazvijenim delovima Srbije, mi opet imamo, zbog predizborne godine, enormno pumpanje para u izgradnju u Beogradu i oko Beograda.

To je otišlo čak dotle da se predviđa tri miliona evra za izgradnju gondole u Beogradu za 2018. godinu iz državnog budžeta. Izvinite, gondola u Beogradu je lokalni projekat, kao što je gondola na Zlatiboru lokalni projekat. Zašto država nije dala da se izgradi takva gondola na Zlatiboru? Zašto nije dala da se izgradi na Staroj planini ili ne znam gde već? Nije dala zato što su to lokalni projekti. A daće pare svih poreskih obveznika države Srbije – i onih koji žive u Babušnici, i onih koji žive u Beloj Palanci, i onih koji žive u Svrljigu, i onih koji žive u Mionici – da bi se izgradila gondola u Beogradu. Zašto? Zato što je sledeća godina izborna godina i zato što treba da se dobiju izbori u Beogradu.

Ministre, kao stručnjak, čovek koji ima integritet, trebalo je da vodite računa o tome i da ne dozvolite da se na ovakav način novac svih građana Srbije upotrebljava da bi se još više razvijao glavni grad, a o onome što je koleginica govorila, o ravnomernom regionalnom razvoju, nema ni reči.

Na ovakav način, razlike u razvoju biće još veće i još će više stanovnika iz istočne i zapadne Srbije, iz južne Srbije bežati ka razvijenom Beogradu, a tamo će ostajati pustoš. Onda se pitamo ko će živeti u tim krajevima, zašto nam tamo žive samo starci i kako ćemo da čuvamo tu granicu. Ovako sigurno nećemo.

PREDSEDNIK: Reč ima Milija Miletić.

Izvolite.

MILIJIA MILETIĆ: Uvažena predsednice, ja bih podržao amandman uvažene koleginice Milene za ravnomerni regionalni razvoj.

Reći ću nešto sasvim suprotno onome što je sada rekao prethodni kolega. Ulaže se u jugoistok Srbije, ulaže se u Niš, ulaže se u Svrljig – za radna mesta, ulaže se za putnu infrastrukturu, ulaže se za turizam. Evo, 17. decembra očekuje se otvaranje Kliničkog centra Niš, koji će konačno biti završen sada, za vreme ove vlade. Otvaraju se nova radna mesta u Beloj Palanci. Što se tiče poljoprivrede, ulaže se u poljoprivredu. Evo, zadrugarstvo je vrlo bitna tema; mi

na jugoistoku Srbije dobili smo najviše sredstava za otvaranje novih zadruga, za rad u poljoprivredi. Tako da mislim da ova vlada radi kako treba što se tiče ravnomernog regionalnog razvoja, i ulaganjem u sve ono što vredi na jugoistoku Srbije to se i radi.

Inače, gondola na Staroj planini je urađena. Evo, u toku ove nedelje biće otvaranje zimskog centra i kreće se sa velikim brojem gostiju, koji već dolaze na Staru planinu. Pozvao bih sve kolege da dođu na Staru planinu, da prođu kroz Svrljig i vide kako Vlada Republike Srbije ulaže u te male, nerazvijene opštine. Očekujem da će u narednom periodu te opštine biti razvijene.

Mi nismo protiv toga da se ulaže u Beograd, ali smo za to da se nastavi da se ulaže na jugoistoku Srbije, da se ulaže u auto-puteve prema Sofiji, prema Grčkoj, da se ulaže u sve ono što vredi na jugoistoku Srbije.

Još jednom, podržavam amandman. Siguran sam da ova naša vlada radi kako treba. Naš predsednik, gospodin Vučić, čovek je više puta bio na jugoistoku Srbije, u Svrljigu i Nišu, nego prethodni premijeri unazad nekoliko desetina godina. Još jednom, velika podrška Vladi.

Još jednom pozivam sve da dođu na Staru planinu i vide kako je tamo uloženo, kako je tamo lepo i kako se tamo može uživati.

PREDSEDNIK: Reč ima Srbi Slav Filipović.

Izvolite.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsednice.

Dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi ministri, želim da podržim amandman uvažene kolegice Milene Turk i da izrazim negodovanje. Zašto govorimo o tome da nam smeta gondola u Beogradu? Pa, zaboga, Beograd je glavni grad Srbije! Sve ono što se ulaže u Beograd, vraća se i Srbiji; slika Beograda je i slika Srbije.

Naravno, SNS i Vlada Republike Srbije zalažu se za ravnomerni razvoj, za ulaganje u sve delove Srbije, a to smo i pokazali prethodnih četiri-pet godina. Ulažemo u sve delove Srbije. Sve ono što su neki opljačkali i devastirali, upropastili, mi sada podižemo. Da li je dovoljno? Trudimo se da bude što više.

Reći ću vam podatak, Beograd je ove godine imao 30% više turista nego prethodne godine. Sledeće godine očekujemo još veći porast.

Veliki infrastrukturni projekti koji su pokrenuti u Beogradu pokreću čitavu Srbiju, podižu je na noge. „Beograd na vodi“, najveći projekat u poslednjih trideset-četrdeset godina, koji glavni grad spušta na reke, pomaže da se Srbija razvija, pomaže našu građevinsku operativu, naša građevinska preduzeća, pomaže ekonomiju Srbije, razvoj cele Srbije. Time što će jedna

gondola poboljšati razvoj turizma u Beogradu, poboljšaće i razvoj turizma u Republici Srbiji.

Znači, nije ulaganje samo u Beograd, nemojte to tako da gledamo – kada se nešto da u Beograd, da se to oduzima od Srbije – to je davanje Srbiji. Srpska napredna stranka daje Srbiji, zapošljava Srbiju. Svaki projekat koji smo pokrenuli prethodnih pet godina, Srpska napredna stranka je pokrenula da bi Srbiji bilo bolje. Građani Srbije to vide. Građanima Srbije skače standard, skaču penzije, skaču plate, otvaraju se fabrike.

Pa šta ste vi otvorili za vreme dvanaest godina svoje vlasti? Niste bili u stanju nijedan kiosk da otvorite, i to ste zatvarali ljudima; ljudi ni kiosk nisu mogli da otvore, ni fastfud nisu mogli da otvore. Za dvanaest godina ste sve zatvorili u Srbiji, pa sada smeta jedna gondola koja će pomoći razvoju turizma. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik dr Dragana Barišić.

Izvolite.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Poštovani ministri sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici i narodne poslanice, na član 1. Predloga zakona o dopuni Zakona o budžetu Republike Srbije podnela sam amandman, u cilju osnaženja i efikasnijeg rada i funkcionisanja, pre svega, zdravstvenog sistema, sa posebnim osvrtom na lokalnu samoupravu.

Pošto je po aktuelnom Zakonu o zdravstvenoj zaštiti osnivač primarne zdravstvene zaštite lokalna samouprava, ja ću se osvrnuti na to na koji način smo mi, pošto dolazim iz Kruševca, uredili izvršavanje budžeta koji se tiče Doma zdravlja u Kruševcu.

Naime, 2012. godine, kada je Srpska napredna stranka preuzela vlast u Gradu Kruševcu i kada je, na svu sreću, za gradonačelnika Grada Kruševca izabran gospodin Bratislav Gašić, nasledili smo jedno katastrofalno stanje. Domovi zdravlja kao i Opšta bolnica Kruševac nisu bili ni okrečeni, a kamoli da je nešto ulagano u prethodnom periodu, pa smo zaista imali veliki problem da sve uredimo i rešimo.

To nije slučaj samo u mom rodnom gradu Kruševcu, to je bilo širom Srbije, tako da je ova vlada zaista od 2012. godine pa sve do danas imala velikih poteškoća da sve to uredi i sredi. Ali kada se odgovorna politika primenjuje i kada se sredstva troše kako treba, a ne za ispijanje piva po nekim lokalnim samoupravama ili za bahaćenje po pašnjacima ili ne znam već na koje druge

rituale, mi smo ponosni na Vladu gospodina Aleksandra Vučića i na naše ministre i na naša rukovodstva u lokalnim samoupravama.

Ono što smo mi u Kruševcu uspjeli da uradimo u prethodnom periodu jeste da obnovimo mnogo toga. Ne samo mokre čvorove, koje smo zatekli u zaista lošem stanju, mogli smo da obezbedimo i mnoge aparate o kojima prethodne, „žute“ vlasti nisu ni razmišljale. A o kadrovskim rešenjima i dobrim zakonima koje smo morali da menjamo, biće prilike, i o tome ćemo govoriti.

Znači, u Kruševcu: ultrazvučni aparat sa pratećom opremom za službu za zdravstvenu zaštitu žena; biohemijski analizator za laboratorijsku službu; sanitetska vozila za službe hitne pomoći, pošto nismo imali čime da prevozimo pacijente; zatim, monitori za službe hitne medicinske pomoći; ultrazvučni inhalatori za službu za zdravstvenu zaštitu dece, kao i mnogi pi-si računari.

Ono što je Ministarstvo zdravlja u prethodnih nekoliko godina uradilo za Opštu bolnicu zaista su cifre, o kojima ću nekom drugom prilikom govoriti.

Sve ovo što radi Vlada Republike Srbije na čelu sa Aleksandrom Vučićem i lokalna samouprava iz koje dolazim, Grad Kruševac, daje nam nadu, jer su naši građani podrškom od preko 65% u Kruševcu na poslednjim izborima upravo podržali kandidata SNS-a, a to je dokaz da smo na dobrom putu. Hvala.

PREDSEDNIK: Branka Stamenković, po Poslovniku.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Povreda Poslovnika, član 158. stav 4: „Svaki podnosilac amandmana ima pravo da obrazloži svoj amandman, u trajanju do dva minuta ...“.

Koleginica Barišić je svašta pričala, samo nije pričala o svom amandmanu. Ja sam ostala uskraćena za objašnjenje na koji način će njen amandman doprineti osnaženju zdravstvenog sistema Republike Srbije izvršenjem budžeta za 2017. godinu u decembru 2017. godine. Kako ćemo, dakle, usvajanjem ovog amandmana doprineti tome da budžet za 2017. godinu bude potrošen tako da se osnaži zdravstveni sistem Republike Srbije tokom 2017. godine, koja je 11 meseci i 11 dana već za nama?

U tom smislu, povređen je Poslovnik – umesto da obrazloži predložena rešenja iz svog amandmana, koleginica Barišić je pričala o Kruševcu, o Aleksandru Vučiću i o lokalnoj samoupravi. Stoga molim predsedavajuću da obrazloži zašto joj je uopšte dozvolila da prekrši Poslovnik. Ukoliko ne usvoji ovu primedbu, molim da se o ovome glasa u danu za glasanje.

(Dragana Barišić: Replika.)

PREDSEDNIK: Replike nema na povredu Poslovnika.

Naravno da nije povređen Poslovnik, ali je sada jasna namera da se zloupotrebljava institut povrede Poslovnika, te, u skladu sa članom 103. stav 8,

vašoj grupi oduzimam dve minute, ne, minut i 56 sekundi od ukupnog vremena za raspravu, jer ćemo očigledno čitav dan posvetiti tome kako poslanici nemaju prava da obrazlažu svoje amandmane.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala vam.

Imao sam nameru da ovim amandmanom dodatno istaknem značaj razvoja Republike Srbije prilikom izvršenja budžeta, što uostalom stoji u tekstu.

Ono što mogu da konstatujem, i to sa velikim zadovoljstvom, to je da se naš budžet za ovu godinu već izvršava, tako da ovaj razvoj imamo podržan u najvećoj mogućoj meri. Nadam se da će ovo obrazloženje saslušati u najvećoj mogućoj meri oni koji su suštinski zainteresovani za razvoj Srbije i za programe podrške razvoju, između ostalog, kroz izvesne subvencije za vinograde i tome slične mehanizme.

Da je budžet baš takav, kaže gospodin Džejms Ruf, šef misije MMF-a u Srbiji. On, između ostalog, kaže da je budžet za ovu godinu u deficitu; kaže i da se sada nalazimo u situaciji da naš javni dug pada, što je izvanredno dobar rezultat za Republiku Srbiju. Deficit, koji je rekordno nizak, iznosio je 6,5% pre nego što smo u ove programe ušli, i mi smo uspeli da ga značajno smanjimo.

Ako ćemo da govorimo o budžetu za narednu godinu – nemamo, naravno, ništa protiv – valja primetiti da je on pet puta ispod onog nivoa, onog prostora koji je dozvoljen po dobrim standardima za razvijene države Evropske unije.

Dalje kaže gospodin Ruf, šef misije MMF-a, da su kamate danas mnogo niže, što je dobar dokaz poverenja koje postoji, poverenja u državu Srbiju; da ekonomska aktivnost raste, što je takođe važan preduslov sveopšteg razvoja. Između ostalog, kaže i da je udeo problematičnih kredita smanjen, a da su povećane investicije.

Kada govorimo o investicijama, ako se danas bude govorilo o subvencijama valja primetiti da su postojale problematične subvencije u Republici Srbiji. Najproblematičnije, u najvećem broju, mogu se pronaći u predizborno vreme 2012. godine. Dakle, baš oni koji se danas strašno brinu nad pitanjem zloupotrebe, u predizborno doba to su radili besomučno, između ostalog i kroz one čuvene transfere sopstvenoj stranci, mislim na „žuto preduzeće“. To je bilo vreme potpuno drugačije od ovog danas kada se Srbija uspešno modernizuje, kada više nije DOS palanka, privatna prćija „žutih“ interesa, kako su neki pravili. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Uvaženi članovi Vlade, dame i gospodo narodni poslanici...

Odmah da pozovem ove filmadžije da pažljivo slušaju moj amandman, da posle ne zameraju kako nisam pričao u skladu sa amandmanom.

Kao što se vidi iz obrazloženja amandmana na član 1. Predloga zakona o dopuni Zakona o budžetu za 2017. godinu, predložio sam dodavanje novog stava, dakle stava 3, koji glasi: „Izvršenje budžeta Republike Srbije za 2017. godinu realizuje se tako da u najvećoj mogućoj meri bude u funkciji modernizacije Republike Srbije“.

Cilj ovog amandmana je naveden u obrazloženju, ne sumnjam da su ga pročitali, i on glasi – da se zakonskim rešenjem dodatno podstakne i podrži modernizacija Republike Srbije.

Zaista mislim da ne treba naročito da objašnjavam koliko je modernizacija važna tema za Srbiju. Pritom, kada kažem modernizacija, tu podrazumevam modernizaciju najrazličitijih oblasti, ali prvenstveno mislim na modernizaciju javne uprave, kao i jačanje kapaciteta javne uprave u Srbiji.

Jačanje kapaciteta javne uprave je neophodno kako bi ona bila u stanju da podrži rast produktivnosti privatnog sektora, zato što je privatni sektor taj koji treba da bude glavna pokretačka snaga privrednog rasta i razvoja u Srbiji. To treba da nam bude cilj, odnosno to treba da nam bude intencija. Modernizacija javne uprave je, između ostalog, neophodna iz još jednog važnog razloga, a to je da bi država istinski postala servis građana, što ona i treba da bude.

Ne moram da napominjem da je to jedan od ciljeva Srpske napredne stranke, da je to i jedan od ciljeva proklamovanih u ekspozu premijera Ane Brnabić. Zahvaljujem na pažnji.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Da li želite reč? (Da.)

Reč ima narodni poslani Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, kao što je rekao moj uvaženi kolega Orlić, mi raspravljamo o rebalansu budžeta za 2017. godinu, dakle budžeta koji se već realizuje, i intencija mog amandmana je da se izvršenje budžeta za 2017. godinu ostvari tako da on u najvećoj mogućoj meri bude u funkciji osnaženja sistema odbrane u Republici Srbiji.

Vlada Republike Srbije i predsednik Republike kao vrhovni komandant naše oružane sile već su učinili mnogo toga na planu modernizacije i jačanja Vojske Srbije. Sećate se, kada je krajem prošle godine Aleksandar Vučić, tada predsednik Vlade, dogovorio lično sa predsednikom Ruske Federacije Vladimirom Vladimirovičem Putinom da će Srbija praktično dobiti na poklon šest „migova“, 30 oklopnih vozila i 30 tenkova, onda su se neki u Srbiji tome smejali i govorili da su to neke „stare kante“, koje ne vrede ničemu. Kao što ste videli ove godine, te „stare kante“ su ipak stigle u Srbiju i one će da brane srpsko nebo.

Poslanička grupa SNS apsolutno podržava ideju predsednika Republike i Vlade Republike Srbije da se krene u masovnu državnu stanogradnju, izgradnju jeftinih stanova za pripadnike srpskih oružanih i bezbednosnih snaga, dakle pre svega za pripadnike Vojske, Policije i BIA, za sve koji rade u tim institucijama a do sada nisu rešili svoje stambeno pitanje. Takođe, podržavamo to što će ta masovna državna stanogradnja biti realizovana ne samo u gradu Beogradu, nego i u drugim velikim gradovima Srbije, u Novom Sadu, Nišu, Kragujevcu i Kraljevu.

U tom smislu, ubeđen sam da ćete sa ovakvom politikom podrške srpskoj vojsci, policiji, BIA kakva se desila u 2017. godini nastaviti i u sledećoj, 2018. godini.

PREDSEDNİK: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela narodna poslanica Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Uvaženi članovi Vlade, dame i gospodo narodni poslanici, kao što ste videli iz amandmana, ja sam predložila dodavanje novog stava člana 1. ovog predloga zakona koji se danas nalazi pred nama u raspravi u pojedinostima, Predloga zakona o dopuni Zakona o budžetu Republike Srbije za 2017. godinu. Taj amandman glasi: „Izvršenje budžeta Republike Srbije za 2017. godinu realizuje se tako da u najvećoj mogućoj meri unapredi finansijsku osnovu za pravosudni sistem u Republici Srbiji“. Naravno, cilj podnošenja ovog amandmana jeste da se zakonskim rešenjem dodatno podstakne razvoj pravosudnog sistema u Republici Srbiji.

Iz kojih razloga sam podnela ovaj amandman? Naročito je važno da Srbija ima nezavisno, samostalno, odgovorno i otvoreno sudstvo. Zaposlenima u pravosuđu je potrebno poslati poruku da se integritet, strukovno isticanje i borba za bolje pravosuđe isplate. Takva poruka se šalje i Predlogom zakona o budžetu za 2018. godinu, ali sam ja smatrala da takvu poruku treba poslati i ranije upravo

podnošenjem ovog amandmana, odnosno, na kraju krajeva, prihvatanjem ovog amandmana na Predlog zakona o dopuni Zakona o budžetu Republike Srbije za 2017. godinu.

Osim toga, insistiranje na većoj efikasnosti sudstva, insistiranje na očekivanjima da pravosudni sistem bude stabilan u Srbiji, insistiranje na očekivanjima da sudstvo radi brže i bolje biće opravdano. S druge strane, pravosudni sistem više neće biti kriv za neke sistemske probleme, kao što je to ranije bio slučaj, jer će funkcionisati pod drugačijim okolnostima, odnosno pod boljim uslovima. To će obezbediti i da sudstvo sve manje bude podložno uticajima sa strane, političkim pritiscima ili manipulacijama.

Ovo su samo osnovni razlozi za podnošenje ovog amandmana.

Moram da kažem, a na taj način ću završiti, da je evidentno da je Vlada Republike Srbije već uložila velike napore kako bi pravosudni sistem u Srbiji bio na zavidnom nivou. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Mićin.

ŽARKO MIĆIN: Zahvaljujem se, predsednice.

Poštovana predsednice Narodne skupštine, poštovani ministri, dame i gospodo narodni poslanici, tekst mog amandmana glasi: „Izvršenje budžeta Republike Srbije za 2017. godinu realizuje se tako da u najvećoj meri podrži investicije u Republici Srbiji“. Cilj mog amandmana je bio da podrži investicije u Republici Srbiji kroz predloženi budžet.

Pre svega, hteo bih da se osvrnem na ono što smo malopre čuli od nekih poslanika opozicije koji su prozivali SNS za partijsko zapošljavanje. Kroz ovaj primer želim da vam pokažem kako smo mi došli do jednog ovako uspešnog budžeta, a kako su oni to nekada radili. Pred sobom imam konsolidovani bilans države, u kome imamo prikazano šta je sve potrošeno u budžetu od 2008. godine. Evo, recimo, rashodi za zaposlene, dakle za sve zaposlene u javnom sektoru: 2008. godine je potrošeno 344 miliona, da bi 2009. godine bilo potrošeno 356 miliona, da bi već 2010. godine bilo potrošeno 363 miliona, 2011. godine 402 miliona i 2012. godine 441 milion (dakle, za 100 miliona više u odnosu na 2008. godinu).

Kako to izgleda u vreme Srpske napredne stranke – 2015. godine 419 miliona (dakle, smanjenje za 20 miliona u odnosu na 2012. godinu), 2016. godine 417 miliona, i 317 miliona do septembra 2017. godine, nemam dalje podatke ovde. Toliko o partijskom zapošljavanju.

Dalje, rekorder u partijskom zapošljavanju je bio bivši predsednik Vlade Vojvodine, pre 2016. godine. Gospodin je u budžetu za 2006. godinu potrošio

1.658.000.000 dinara na plate zaposlenih. A znate li koliko je potrošio 2012. godine? Potrošio je 2.479.000.000, iliti 821.000.000 dinara više, gospodo. Toliko o partijskom zapošljavanju.

Sada da vidimo taj budžet, da uporedimo budžete, mislim da je to dobro da bismo videli kako danas u budžetu imamo 128 milijardi za kapitalne investicije, da vidimo kako su to gospoda iz „žutog preduzeća“ planirala budžet. Tako su, recimo, 2008. godine planirali ukupan fiskalni deficit od 45 milijardi dinara. A znate li koliki fiskalni deficit su ostvarili? Ostvarili su minus 72 milijarde dinara. Godine 2009. su planirali minus 49 milijardi dinara. Znate koliko su ostvarili? Ostvarili su minus 127 milijardi dinara u budžetu. Godine 2010. gospoda su planirala 82 milijarde dinara deficita, a ostvarili su minus 141 milijardu deficita. Godine 2011. su planirali minus od 93 milijarde, a ostvarili 163 milijarde minus. Godine 2012. su bili rekorderi: planirali su 124 milijarde, a ostvarili 245 milijardi.

Da vidimo kako to izgleda, gospodo, u vreme Srpske napredne stranke: 2015. godine smo planirali fiskalni deficit od 191 milijarde, a ostvarili smo za 50 milijardi dinara manji fiskalni deficit u odnosu na onoliko koliko smo planirali – 141 milijardu dinara; 2016. godine planirali smo deficit od 87 milijardi, a ostvarili smo 54 milijarde, odnosno za 33 milijarde dinara manji. Godine 2017. planirali smo fiskalni deficit od 69 milijardi dinara, a ostvarili smo suficit od 90 milijardi dinara, odnosno u plusu smo u budžetu za čak 159 milijardi dinara. Zato danas imamo 128 milijardi za kapitalne rashode. Hvala lepo.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Rakonjac.

Reč ima narodni poslanik Vesna Rakonjac.

Izvolite.

VESNA RAKONJAC: Hvala.

Uvažena predsednice, poštovani ministri sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, podnela sam amandman koji glasi – zakon uspostavlja okvire za realizaciju Strategije održivog razvoja 2030 UN. U svom kratkom izlaganju osvrnuću se prevashodno na jačanje i razvoj ljudskih resursa.

Srpska napredna stranka, kao odgovorna stranka prema svojim građanima, zatekla je katastrofalno stanje 2012. godine. Što se tiče ljudskih resursa, možemo da kažemo da je u tom periodu uskraćeno ustavno pravo za najmanje 400.000 radno angažovanih ljudi koji su bili u realnom sektoru. Godine 2012. smo zatekli takvo stanje i 26% nezaposlenosti, tako da je cela država i sve stanovništvo bilo na ivici egzistencije.

Ako pogledamo šta govori Strategija 2030 UN, a to je potpuno iskorenjivanje najgorih vidova siromaštva i smanjenje ukupnog siromaštva, 2012. godine cela Srbija je bila na ivici siromaštva.

A kako to izgleda u periodu od 2012. do 2017. godine?

Prevashodno ću da se osvrnem na očuvanje ljudskih resursa u zdravstvu. U periodu od 2012. do 2017. godine dodeljeno je preko 6.000 specijalizacija lekarima, zdravstvenim radnicima, jer od 2000. do 2012. godine niko nije vodio računa o smeni generacija pa smo ostali bez dobrih specijalista, a i ono malo što je radilo u zdravstvenom sektoru otišlo je trbuhom za kruhom (naročito radiolozi i anesteziolozi) u zemlje EU. Ako govorimo o 2017. godini, jer ovo je praktično rebalans budžeta za 2017. godinu, zaposleno je preko 2.000 zdravstvenih radnika. To je ogroman broj.

Kada govorimo o očuvanju ljudskih resursa, kao što je kolega Martinović govorio, koji se odnose na sistem odbrane i na Ministarstvo unutrašnjih poslova, moramo da vodimo računa da ako želimo da imamo zainteresovane – a Srbi su uvek bili dobri vojnici i dobri policajci, znali su kako da brane svoju državu – moramo da im obezbedimo elementarnu egzistenciju, pre svega da im rešimo stambeno pitanje. Na taj način jačamo našu državu, postajemo ozbiljna, respektabilna država na Balkanu, zemlja koja će moći da pruži svojim građanima sigurnost, a svojim susedima sigurnost i jednu ozbiljnost.

Kada govorimo o Strategiji 2030, ona govori o dobrom zdravlju, o čemu sam govorila, ali i o bezbednosti hrane i ekologiji. Kako je to izgledalo u periodu od 2000. do 2012. godine i kako su počistili celu Srbiju i budžet Srbije, mogli smo da vidimo na dobrom primeru onih koji su osuđeni za svoja nedela. Ne želim da im pominjem imena da ne bih izazvala repliku.

Još jedna stvar koja je jako bitna, to je mogućnost za pristup ekonomskim resursima. Kako je to izgledalo po pitanju ekologije, kada je veliki projekat „Očistimo Srbiju“ bio u pitanju? Tim ekonomskim resursima, koji su bila ogromni, mogli su da pristupe samo povlašćeni, tj. deca pojedinih šefova poslaničkih grupa, ne za projekte u ekologiji, nego za projekte raznih sadržaja kulturnog tipa, i to uglavnom u gradu Beogradu. Hvala.

PREDSEDNIK: Narodni poslanik Milorad Mijatović. Izvolite.

MILORAD MIJATOVIĆ: Hvala, predsednice.

Moram da kažem da je meni zadovoljstvo što se u našem parlamentu već treći ili četvrti put govori o ciljevima održivog razvoja. Kao što vam je poznato, Ujedinjene nacije su 2015. godine donele Agendu 2030, koju je Srbija među prvima potpisala, i imamo zadatak da tu Agendu sprovodimo u delo.

Ova skupština je formirala jednu fokus grupu. Ta fokus grupa je sastavljena od dosta poslanika koji su zainteresovani da uredimo Srbiju, da bude uređenija, bolja, da se u njoj kvalitetnije živi. Očekujem da će svi narodni poslanici podržati ono što radimo u ovoj oblasti. To je za nas, za našu budućnost, za budućnost naše dece.

Podržavam ovaj amandman koji je podnela koleginica dr Vesna Rakonjac i nemam šta da dodam na ono što je ona rekla. Mislim da su to ciljevi za koje se bore svi narodni poslanici, jer to znači bolji, kvalitetniji život, to znači dostupnost pijaće vode svim pojedincima u Srbiji. Želim da kanalizacija dođe do svakog mesta. Želeo bih da svako mesto, svako selo bude uređeno, a to možemo ukoliko budemo blagovremeno o tome vodili računa.

Kao Fokus grupa nismo bili u situaciji da ove godine direktno učestvujemo u formiranju budžeta jer nismo imali vremena, a budite uvereni da ćemo naredne godine zaista insistirati da u budžetu stoji šta je to što se realizuje za ciljeve održivog razvoja.

Dakle, dobićemo još jednu neformalnu grupu u Parlamentu, pored Ženske parlamentarne mreže, i budite uvereni da ćemo sigurno postići rezultate kao i kolege koje su to radile. Zašto? Pa tu su poslanici iz svih grupa, jer smatramo da je to ono što je bolje.

Još nešto, za divno čudo, eto, mi znamo da pišemo amandmane. Kao što vidite, znamo i da čitamo. Isto tako, želim da kažem da znamo da pišemo i naučne radove i da ih objavljujemo, od Amerike, Poljske itd. Jedino ne znamo da se bogatimo, jedino ne znamo kako uzimati pare na način kako se to radilo.

Ovo naglašavam, i više se na to neću vraćati, zbog toga što ćemo se boriti da u svakom mestu, u svakom gradu svaki dinar koji se odvaja bude pošteno zaraden, a isto tako i pošteno potrošen. U tom smislu, nadam se da ćete nam dati punu podršku.

Želim da naglasim još jednom, ciljevi održivog razvoja će biti dosledno sprovedeni u Srbiji do 2030. godine onoliko koliko nam budu davale materijalne mogućnosti, a materijalne mogućnosti će nam davati zato što trošimo samo ono što smo zaradili, ono što je stvoreno u ovoj zemlji. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Narodni poslanik Sonja Pavlović.

Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala.

Povređen je član 106 – govornik, odnosno govornici, jer to već traje duže, mogu da govore samo o tački dnevnog reda, o amandmanu. Mi već duže vreme slušamo hvalospeve, analize prošlih i sadašnjih vlasti, uporedne analize,

samo ne slušamo ništa o članu 1. Uopšte ne shvatam, poštovana predsedavajuća, kako vi to dozvoljavate.

Dobro ste „skuvali“ ovu sednicu i ministar će biti dovoljno kažnjen što će slušati sve ove recitacije, ali molim vas da ipak to bude u nekim okvirima i da se držimo tog člana, nek te varijacije budu u okviru tog člana.

Svi imaju pravo da daju svoje amandmane, ali barem neka se drže člana na koji su dali amandmane, jer ovako možemo beskrajno da sedimo. Mi sedimo ovde samo da bismo ispoštovali iluziju demokratije, kompletna opozicija, i da ne pomisle građani Srbije da je jedoumlje normalan način ponašanja, jer nije.

Znači, molim vas još jednom da opomenete poslanike koji će u daljem nizu da govore da budu u okviru tačke o kojoj raspravljamo. Hvala.

PREDSEDNIK: Ne znam da li ste razumeli govore o Strategiji održivog razvoja 2030. godine, oba prethodna govornika. Dakle, govorili su apsolutno o amandmanu koji je podnet. Nemam razloga da reagujem. Jedino ako neko ne zna šta je Strategija održivog razvoja 2030, ne mogu tu ništa da pomognem, zaista.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Krsto Janjušević.

Izvolite.

KRSTO JANJUŠEVIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Poštovani ministri, dame i gospodo narodni poslanici, moj amandman glasi: „U članu 1. dodaje se stav 3. koji glasi: 'Izvršenje budžeta Republike Srbije za 2017. godinu realizuje se tako da u najvećoj mogućoj meri podrži razvoj privrede u Republici Srbiji'.“

Zahvaljujući dobrim rezultatima u 2017. godini, stekli su se uslovi za povećanje zarada i penzija. Fiskalni suficit na nivou opšte države u 2017. godini iznosiće oko 0,7% BDP-a, a na nivou Republike 0,6%. Posle mnogo godina imaćemo situaciju istovremenog ostvarenja ukupnog i primarnog suficita.

Ono što smo mogli da čujemo kao zamerku na naše amandmane, to je na naše pravo da ih pišemo, i to od onih koji u svojim tamo nekim strankama imaju prefikse demokratije.

Poštovana gospodo, mi smo davno naučili da pišemo. Stojimo iza svakog našeg slova. Na sreću, nikada nećemo naučiti i ne želimo da potpisujemo ugovore sami sa sobom. Davno smo naučili da pišemo, a nikada nećemo i ne želimo da naučimo da otpisujemo dugove tajkunima koji su nas finansirali dok je država išla u provaliju.

Želim još, vezano za rezultate, zahvaljujući kojima smatram da ovaj budžet i treba da ima naziv razvojni... Kada je Aleksandar Vučić postao premijer Srbije, stopa zaposlenosti (2012. godine) bila je 35,5%, a stopa nezaposlenosti 23,9%. Danas je stopa zaposlenosti 48,2%, a stopa nezaposlenosti 12%.

Kada napravimo analizu onih koji kritikuju ovaj budžet, kada pogledamo njihov sastav i čime su se bavili, jasno se da zaključiti da oni nisu imali vremena za državu. Nisu propuštali nijedno letovanje, nisu propuštali nijedno zimovanje; obrađivali su vinograde, obilazili svoje pašnjake, bavili se svojim privatnim biznisima, a onda idu praznici; angažovali druge firme, privatne firme da rade poslove ministarstava za koje je to ministarstvo bilo nadležno, i još mnogo toga na čemu su gubili vreme. Pa, samo da su vraćali satove i podešavali zimsko i letnje računanje vremena na svim satovima koje imaju, samo im je za to trebalo par dana.

Uvaženi ministre, budžet za 2017. godinu, ostvarenje i način, fascinantno je. Smatram da je ovaj budžet deonica na putu za bolje sutra, na putu protiv onih koji su u najvećoj mogućoj meri pokrali ovu državu. Zahvaljujem.

PREDSEDNİK: Reč ima Zoran Živković, po amandmanu.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala.

Ponavljam, zadivljen sam time što kolege shvataju koliko ova vlada loše radi i svojim amandmanima ukazuju na to. Jedan od tih je i amandman koji smo čuli malopre, koji glasi: „Izvršenje budžeta Republike Srbije za 2017. godinu realizuje se tako da u najvećoj mogućoj meri podrži razvoj privrede u Republici Srbiji“.

Ja bih molio, i mislim da se potpuno slažem s ovim amandmanom, glasaću za njega, samo bih molio da mi ministar Vujović kaže kako će to da podrži razvoj domaće privrede od ... Ovo će biti usvojeno za neki dan, dok se objavi u „Službenom glasniku“ biće dvadeset i neki decembar. Kako će u poslednjih sedam dana ove godine da učini da se dođe do toga da se podrži u najvećoj mogućoj meri razvoj privrede u Republici Srbiji?

Evo, pitaću vrlo precizno – da li će to da bude urađeno i tako što će već od Nove godine biti uzet kredit od neke kineske banke od skoro tri milijarde dolara, gde se nigde ne vidi po kom osnovu, ko će da troši te pare, da li je bio neki tender za te radove, Koridor 10, 11, pruga Beograd–Budimpešta, ne znam šta sve nije bilo? Znači, skoro tri milijarde dolara mi ćemo da potrošimo iz budućnosti naše dece, dece svih nas, svih građana Srbije, da ih zadužimo još tri milijarde zato što je neko negde sedeo pa potpisao neki sporazum! Zašto tu nema sporazuma za onaj nesretni kanal? Valjda ste mogli da rešite za šest godina u koji sliv će da odlaze te vode, da li u Egejski ili u Crnomorski.

Ovo je, ministre, vrlo ozbiljno pitanje: na osnovu kog tendera, na osnovu koje odluke Vlade, u odnosu na koju promišljenu, genijalnu analizu smo došli do toga da baš ti Kinezi treba da dođu, sa svojim lopatama, sa svojom mehanizacijom, sa svojim višedecenijskim iskustvom u pravljenju pruga,

mostova i puteva od ilovače? Zar je moguće da nema kod nas nekoga ko je mogao da radi sve te poslove? Da li ima, da li nema, vrlo je jednostavno – raspiše se tender.

To je opasna reč za sadašnju vlast – tender. To znači da svako može javno da se javi, pod određenim uslovima koji su postavljeni, sa ozbiljnim kriterijumima. Nije to muvanje, nije to po kafanama, nije to ispod vode, iznad vode, nego je to ozbiljna stvar.

To je, recimo, procedura kao kad je Siniša Mali, ovaj prekoputa, bio šef Odseka za tendere u Agenciji za privatizaciju Srbije, pa su po tenderu tada prodate Duvanska industrija Niš, Duvanska industrija Vranje, „Lukoil“ i mnoge druge firme, sve sa potpisom Siniše Malog. To je bilo dobro i to treba da... Pošto imate već taj kadar koji to zna da radi, pa, upotrebite ga za tako nešto, a ne da skuplja kamenčiće okolo, pored Dunava i Save.

Prema tome, ministre, još jednom pitanje – da li ćete stvoriti uslove, u najvećoj mogućoj meri, da se unapredi srpska privreda tako što ćete da pristanete da se kredit od skoro tri milijarde dolara, koji je već predviđen budžetom za sledeću godinu, potroši na tajne poslove koje su u naše ime, ali bez naše volje i dozvole, uradili neki ljudi koji na to nemaju pravo? Može to da bude i predsednik Srbije, siguran sam da jeste, ali on ima najmanje prava da se bavi tako nečim. I onaj prethodni, i ovaj, i svaki budući. To je posao predsednice Vlade, ako to postoji u Srbiji, i to je posao ministra finansija.

Hvala unapred na odgovoru, ministre.

PREDSEDNIK: Reč ima Marijan Rističević, po amandmanu.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, bonuse treba deliti na način na koji to ova vlada želi. Ja verujem da neće uraditi ono što je radio moj kolega poljoprivrednik u pokušaju, koji je ovde rekao kako je za Duvansku industriju Niš odgovoran ni manje ni više nego Siniša Mali, a on bio premijer, a direktor Agencije bio Mirko Cvetković, sledeći premijer. Nikako da odgovori da li je Siniša Mali, i ako je to uradio, uradio pod njegovom kontrolom i pod kontrolom Mirka Cvetkovića, što nas dovodi do one „drpokratske“ stranke, kojoj je i sam pripadao.

Nikako da nam odgovori da li je tačno da je za vreme „Sablje“ išao u SAD, da se u Virđžiniji dogovorio (tamo Lengli neki) da on završi privatizaciju i da je za Duvansku industriju Niš, koju je prodao pet puta ispod cene, dobio proviziju od 12 miliona dolara. Umesto toga, on skreće pažnju, da bi skrenuo pažnju i sa pitanja tog novca, gde je za 500.000 evra kupio stan u centru Novog Sada i tako se iz Niša preselio u Beograd.

Takođe skreće pažnju sa sledeće teme, da je u to vreme želeo čak da kupi jahtu i verovatno da se preseli na Devičanska Ostrva, gde je registrovao čuvenu firmu koja se zvala „Vinarija“, moj kolega poljoprivrednik, koju je tamo registrovao sa namerom da što više novca uloži ne u Srbiju nego u Devičanska belosvetska ostrva.

Verujem da Vlada neće bonuse deliti na način na koji je on delio stanove dok je bio ministar odbrane i verujem da Vlada neće prodati nijednu zgradu na način na koji je on prodao zgradu „Ušća“. Hvala.

PREDSEDNIK: Replika ili po amandmanu?

Reč ima narodni poslanik Dejan Nikolić.

DEJAN NIKOLIĆ: Poštovana predsednice, javljam se po amandmanu gospodina Janjuševića, koji je u svom obrazloženju pokušao da bude malo i poetičan, ali, što bi Laza Kostić rekao, „svaka strofa – katastrofa“.

Ja ću podržati ovaj vaš amandman, ali hoćete li vi da glasate za svoj amandman? Ja ću podržati i ostale amandmane, tako želim da podržim i ravnomerni regionalni razvoj, i finansijsku potporu zdravstvenom sistemu Srbije; želim tako da podržim i naš pravosudni sistem, želim da podržim kompletan, generalni razvoj Srbije glasajući za ove amandmane. A hoće li to uraditi ovi amandmani ako za njih glasamo?

Kao što ne mogu da razumem to što ministar Vujović objašnjava svrsishodnost ovih amandmana koje ni sam nije prihvatio. Da li to znači, ministre, da vi niste za regionalni razvoj? Objasnjavali ste za amandman kolegice Turk da je svrsishodan, ali ga niste prihvatili. Da li to znači da ste vi protiv ravnomernog regionalnog razvoja? Da li to znači da ste protiv finansijske potpore zdravstvenog sistema? Da li to znači da ste protiv bolje privredne slike Srbije? Ne znači, ali ste tako objasnili sav besmisao ovakvih amandmana.

Ja mislim da je ovo zapravo izvrgavanje ruglu, korodiranje svakog normalnog dijaloga koji može da dovede do neke korisne stvari. I sam sebe pitam da li da dajem dalje legitimitet ovakvoj raspravi.

PREDSEDNIK: Nemojte tako.

Vi znate kako izgledaju sednice i dopune dnevnog reda sa dvesta tačaka, spominjanje i baba i žaba i svega. Nemojte sad da govorite da je nešto smisleno, a kada poslanici podnose amandmane, da su oni besmisleni i da nekom smetaju. Znači, svi smo jednaki. Prema tome, sve je legalno i legitimno, u okviru Poslovnika.

Ministar Vujović ima reč.

DUŠAN VUJOVIĆ: Samo dve vrlo kratke napomene.

Jedan od razloga zašto nismo prihvatili ove amandmane jeste da se predlažu na kraju budžetske godine, kada nema vremena da se bilo šta uradi na njihovoj realizaciji. Ja sam govorio pre toga o tome da su oni logički mogući, a da ih mi ne prihvatamo zato što nisu celishodni i neće dovesti do tih rezultata jer nema vremena ni sredstava da se to uradi u ovom periodu. Znači, oni su dopustivi za nas, ali se mi sa njima ne slažemo. To je jedno.

Drugo, i to je pitanje postavio kolega – šta ćemo uraditi do kraja godine. Pa, baš zato što ne možemo ništa da uradimo, to je jedan od razloga zašto nećemo prihvatiti taj amandman. To je jedan od ključnih razloga.

Što se tiče ovog drugog pitanja, ja bih odgovorio samo – kontekst. Taj sporazum sa Kinom donet je 2009. godine, vi se toga sećate. Mi možemo posebno da razgovaramo o tome koji su projekti. Znači, tu je otvorena mogućnost da se sklapaju i dogovaraju projekti koji ne podležu standardnoj proceduri.

Preferencija Ministarstva finansija je da se uredba koju smo doneli, o evaluaciji svih projekata u inicijalnoj fazi njihove usklađenosti sa strateškim ciljevima razvoja zemlje, uključujući međunarodne i regionalne aspekte, prethodna studija izvodljivosti, konačna studija izvodljivosti, ocena svih projekata i pažljivo praćenje njihove realizacije... To je naš pristup. Sve ovo što se dešava mimo toga mi tretiramo kao rezultat nekih prethodnih aranžmana, koje bi trebalo pažljivo da pratimo i da pređemo na novi sistem, koji će svima pružiti mogućnost da od rane faze znaju koji se projekti planiraju, kako su oni usklađeni sa našim ciljevima, u kojoj fazi angažujemo resurse i na koji način. Već sam govorio da mi sada imamo pristup finansijskim resursima koji su jeftiniji od onoga što smo nekad mogli da dobijemo u bilateralnim izvorima.

(Predsednik: Vreme.)

Hvala lepo.

PREDSEDNİK: Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Ja sam se javio pošto vidim da je ministar sada rekao nešto drugo u odnosu na ono što je Vlada napisala odbijajući sve amandmane vladajuće stranke, koji su dati samo da bi se onemogućilo da dođemo do rasprave o budžetu. Vlada je napisala sledeće: „Amandman se ne prihvata iz razloga što nije u logičkoj vezi sa članom 16. Zakona o budžetu Republike Srbije za 2017. godinu, s obzirom na to da su tim članom utvrđena budžetska ograničenja rashoda za zaposlene“.

Znači, ministre, vi ste ovo, pretpostavljam, predložili Vladi, a Vlada je rekla da ovi amandmani nisu u logičnoj vezi. Naravno da nisu i ne služe ničemu, osim da se ovde ne dozvoli da govorimo o zakonu o budžetu u pojedinostima.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala lepo.

Zahvaljujem se ministru na preciznim i jasnim odgovorima.

Što se tiče amandmana, Vlada ih je odbila, kao što znamo. Ministar je sada ponovio da su oni pravno mogući, ali da su besmisleni jer su nesprovodivi, a to je ono što smo mi govorili, što sam ja govorio, i to je prava ocena.

Pozivam kolege, pošto su vam svi amandmani... Ispravni su, siguran sam da treba da oborite svoju vladu, ali pošto se Vlada ne da, ili podnesite zahtev za smenu Vlade ili povucite svoje amandmane jer očigledno neće biti prihvaćeni. Nećete ni vi smeti da glasate za njih. Čikam vas da u danu za glasanje glasate tako da budu usvojeni, ne da glasate 20%, nego da budu usvojeni ti amandmani.

Posebno mi je drag odgovor uvaženog ministra na drugo pitanje, vezano za kineski aranžman. Godine 2009, 2010, 2012, svejedno, to ne valja... I to je trebalo već da se popravi, kao i mnoge druge stvari što ste do sada popravili: recimo, Narodni muzej – a, niste još. Ili, ne znam šta još beše – a, niste još... A, da, onu fabriku čipova – ne, niste ni to još. Znači, okej, trebalo je da popravite i to, i da se zna da se raspisuju tenderi tako da dođemo do toga da vidimo ko nudi najbolje ponude pa da vidimo. Može da bude kineski kredit, ako je povoljan, a da izvode firme iz Svrljiga, Niša, Velike Plane, izaberite gde još. To je isto moguće, i to se radilo nekada.

Drugi deo je jako važan. Jedan kolega me je pitao, pa da dam odgovor – Lengli, nešto, „Sablja“, duvanska industrija, ove, one ... Za duvanske sam rekao i za „Lukoil“, to je ovaj Mali prekoputa. Nisam bio u Lengliju, ali su mi neki ljudi iz te službe još tada ukazivali na to da je neki seljak, ili neki Zeka, ili neki seljak Zeka uzeo neku pšenicu i da je seljak i Zeka ili Zeka i seljak, a tu je kolega sad, poslao svoju ženu u zatvor zato što je taj Zeka iz Diznilenda, iz crtanog filma, ili taj seljak, pojeo nekom pšenicu. Ja sam to oštro demantovao. Znamo dobro da zečevi ne jedu pšenicu, pšenicu jedu pacovi i krupna stoka. Hvala lepo.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Aleksandar Martinović, po Poslovniku.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Član 107, gospođu Gojković. U pitanju je povreda dostojanstva Narodne skupštine.

Ja razumem da su ovi žalosni ostaci onoga što se zove opozicija u Srbiji nervozni zbog toga što su poslanici Srpske napredne stranke iskoristili svoje pravo da podnesu amandmane. Ne vidim zašto bi poslanici tzv. opozicije bili u boljem položaju nego poslanici SNS.

Evo, vidite, ovde sede ljudi, masovno, iz Poslaničke grupe SNS. Time pokazujemo da nam je i te kako stalo do rasprave o izmenama i dopunama Zakona o budžetu za 2017. godinu, ali ne vidim mnogo vas iz tzv. opozicije, koji pričate kako vam je interes građana na prvom mestu.

Kod gospodina Đurišića vidim njega i ove dve gospođe iza njega. Ne znam gde su svi oni silni borci za ljudska prava i slobode koji pričaju o Savamali, o tome kako se u Srbiji teško živi itd.

Ovih iz Demokratske stranke, bogami, nema nijednog. Toliko im je stalo do budžeta. Toliko im je stalo do građana, ali ih boli činjenica što su poslanici SNS-a podneli amandmane.

Ovaj što je bio premijer pominje neke pacove, zmije. Ko zna šta mu je u glavi. Izgleda da je pomešao pića.

Ono što je suština jeste da o tome koliko vremena imate za raspravu ne odlučuje SNS, o tome ne odlučuje predsednica Skupštine Maja Gojković, o tome odlučuje narod na izborima. To što ste vi jedva prešli cenzus, a na predsedničkim izborima, bogami, neki od vas ni cenzus, to vi vidite sa svojim strankama, kako ste radili, kakav vam je program, kakva ideologija. A vreme se deli prema onome koliko ste osvojili na izborima.

PREDESDNIK: Hvala, poslaniče, vreme.

(Nemanja Šarović: Povreda Poslovnika.)

Ministar Vujović, da li bi želeo da odgovori? (Da.)

DUŠAN VUJOVIĆ: Jesam li dobio reč? Jesam ili nisam?

Samo sam hteo da kažem, primer koji sam ja naveo bio je vrlo konkretan primer. Imamo ovde deset primera, ja sam komentarisao primer koji govori o regionalnom razvoju. Rekao sam da nije nelogično da se kaže – bonusi i nagrade da, i regionalni razvoj. To znači, ljudi koji rade na projektima regionalnog razvoja, kao što su projekti vodosnabdevanja, kao što su pogranični projekti, ljudi koji rade u državnim službama na granici itd., posebno će imati prednost. To je moguće kao logička veza, zašto da ne.

Ali kad naše kolege kažu da nisu u logičkoj vezi, oni govore o sadržaju člana 16. i drugim kriterijumima, koji se odnose na potpuno druge članove Zakona o budžetu i Zakona o budžetskom sistemu, i Zakona o budžetu, konkretno, 2017. godine.

Prema tome, ovo je logička veza, a ja kažem da nije nelogično reći da mogu bonusi da se daju imajući u vidu posebne aspekte regionalnog razvoja.

Ne znam, ja u stvari volim da se mi ovde vežbamo u retorici, ali nije moja namera bila da negiram ono što smo rekli, da li su članovi u logičkoj vezi ili je moguće logički nagrade usmeriti na tu oblast. Hvala lepo.

PREDSEDNIK: Povreda Poslovnika, reč ima narodni poslanik Nemanja Šarović.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospođo Gojković, povređeno je nekoliko članova Poslovnika, pa ću navesti sve njih i obrazložiti kako.

Povređen je član 107. koji kaže da govornik na sednici mora da poštuje dostojanstvo Narodne skupštine. Aleksandar Martinović je ovde izgovorio, vi ga niste prekinuli, niste ga opomenuli, da ovde sede žalosni ostaci onoga što se zove opozicijom u Srbiji. Na taj način pokazujete da ne poštujete ne nas, već da ne poštujete građane Srbije koji su birali narodne poslanike koje ovde sede. Ako je nešto žalosno, onda to svakako ne može biti opozicija jer nije odgovorna za stanje u državi, to je vlast.

Druga stvar, prekršili ste čl. 104. i 158. stav 7. time što se dali ministru Vujoviću pravo na repliku. On niti ima pravo, niti ima osnova. Gospodin Đurišić je citirao obrazloženje Vlade, koje je Vlada dala, zašto ne prihvata amandmane koje su podneli poslanici vladajuće koalicije. Citirao. Nikoga nije uvredio, nikoga nije pomenuo po imenu, nije pogrešno protumačio bilo koje izlaganje. Dakle, nikakvog osnova za to nije bilo.

Treća stvar, prekršili ste član 103, koji kaže da ste bili dužni da mi date reč odmah po završenom izlaganju prethodnog govornika, a to je bio Aleksandar Martinović. Umesto to da uradite, vi ste opet na jedan nedemokratski i nedozvoljen način pogodovali ministru i dali njemu mogućnost da govori pre narodnih poslanika.

Mora se jedanput naučiti da narodni poslanici imaju prednost u Narodnoj skupštini Republike Srbije. Mi smo ovde stariji, oni su državni službenici.

PREDSEDNIK: Hvala.

Hvala na poduci. Niste u pravu ni u jednom slučaju, ali hvala što ste naveli toliko članova, tako da jedno vreme neće moći da dođe do povrede Poslovnika po istim članovima.

Kao što znate, shodna primena Poslovnika važi za sve učesnike u raspravi, te pravo na repliku ima i ministar Vujović, u skladu sa članom 104. stav 3.

(Nemanja Šarović: Želim da se Skupština izjasni o sve tri primedbe.)

Te time, svaki pravnik ili svako ko zna da tumači Poslovnik zna da se pravne norme ne tumače dva slova ovamo, tri ovamo, nego Poslovnik u celini.

Glasaćemo svakako. To je vaše pravo.

Povreda Poslovnika, Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, čl. 107. i 109. Poslovnika Narodne skupštine, u vezi s govorom kolege poljoprivrednika, koji je po ne znam koji put pokušavao da aluzijom imputira i optuži neosnovano, verovatno mene.

S tim u vezi, gospodin Knežević je tu, bilo bi dobro da se izjasni u vezi s robnim rezervama, na čiji je zahtev izvršena kontrola i šta je pronađeno 2013. godine. Znači, ja tajni nemam. Naprotiv, ovo može svako da pogleda, pa i kolega poljoprivrednik u pokušaju. Tu piše da kao fizičko lice i predstavnik pravnog lica nisam imao nikakve poslove sa Republičkom direkcijom za robne rezerve. Nisam ostvario nikakve prihode. Nikada nisam tražio usluge, niti zvao telefonom.

Sad, šta još treba da uradim da neko ne povredi dostojanstvo na ovaj način? A gle čuda, gospodin Knežević zna, kontrolom, na moj zahtev, 2013. godine, koju je on uradio zajedno sa gospodinom Ljajićem, utvrđen je nedostatak 80.000 tona. Evo, gospodine Kneževiću, da li ja tu nešto grešim? I, kaže da su to čak pronašli u silosima koji su uknjiženi na pomoćnika ministra Dobrivoja Sudžuma, onog istog koji je imao poslovni odnos sa mojim kolegom poljoprivrednikom, odnosno onim koji je njemu dao premiju od 525.000 evra. Pa, kada se priča o pacovima, da znamo da su ti pacovi bili žute boje.

PREDSEDNIK: Bio je član 107. Član 109. se ne odnosi na ono što ste rekli.

Mislim da sa basni treba da pređemo na dela.

(Marko Đurišić: Replika na gospodina Martinovića.)

Marko Đurišić, po Poslovniku.

Koja replika?

Član 104. stav 4. govori nešto drugo.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Milanka Jevtović Vukojičić.

MILANKA JEVTIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovana predsednice Narodne skupštine, poštovani ministri, poštovane kolege poslanici i poslanice, podnela sam amandman na član 1. Predloga zakona o dopuni Zakona o budžetu Republike Srbije za 2017. godinu, u kome se dodaje stav 3. koji glasi: „Izvršenje budžeta Republike Srbije za 2017. godinu realizuje se tako da u najvećoj mogućoj meri unapredi položaj najranjivijih društvenih grupa u Republici Srbiji.“

Obrazloženje – cilj ovog amandmana je da se ovim zakonskim rešenjem postigne jasna formulacija i definicija ciljeva u svrhu pružanja podsticaja potpune uključenosti u sve tokove društvenog života najranjivijih društvenih grupa u Republici Srbiji.

Ono što najpre moram da istaknem, to je da je budžet Republike Srbije, a i ovaj predlog zakona, zasnovan na ekonomiji znanja. Za razliku od onih koji su budžete donosili na ekonomiji neznanja, odnosno na ekonomiji trange-frange, ovaj budžet Republike Srbije donet je na ekonomiji znanja.

Takođe, želela sam da istaknem da su ekonomska politika i socijalna politika u direktnoj uzročno-posledičnoj povezanosti. Šta to znači? To znači da je ekonomija jedne zemlje baza jedne države. Ako shvatimo državu kao jednu kuću, onda je ekonomija temelj te kuće, a socijalna politika krov, odnosno nadogradnja.

Upravo zato ekonomski najrazvijenije zemlje Zapadne Evrope, a mi smo zemlja na putu evropskih integracija, imaju, osim ekonomske politike, i najrazvijeniju socijalnu politiku i sve one mere koje država preduzima sa aspekta socijalnozaštitne funkcije radi ispunjavanja ustavom garantovanog prava na socijalnu pravdu svakog njenog građanina.

Kako su se uključivali u društveni život oni koji su vladali do 2012. godine najbolje se vidi na rekonstrukciji dvorca Heterlend i na krađi 157.000.000 državnih para, Bojana Pajtića, od dece ometene u razvoju. Taj dvorac Heterlend, njegova rekonstrukcija, upravo je trebalo da posluži deci koja imaju teškoće u razvoju, da ona kroz razne aktivnosti u tom dvorcu unaprede svoj položaj. Do čega je došlo? Došlo je do krađe državnih para. Došlo je do pljačke para od dece, osoba sa invaliditetom, od dece ometene i od dece sa teškoćama u razvoju. Šta je u svemu ovome pljačkaško? Pljačkaško je to što su sve pare prebačene na račun izvođača radova, a to je firma „Gardi“, najpre avansno, a zatim, gle čuda, pred početak izbora 2012. godine, kada je SNS pobedila, oni su uplatili i ostatak ovog novca ovom preduzeću.

Kakva je situacija? Situacija je takva (ako građani mogu da vide, ovo radi građana Srbije pokazujem) da je dvorac Heterlend i dalje bez krova, bez prozora, bez vrata, zarastao u korov, i ne služi, naravno, svojoj osnovnoj nameni, a to je punom uključivanju dece, osoba sa invaliditetom i druge dece sa teškoćama u razvoju u društveni život.

Šta je uradila Vlada Aleksandra Vučića od 2014. godine? Najpre moram da kažem da je predsednik Republike gospodin Aleksandar Vučić povodom obeležavanja Međunarodnog dana osoba sa invaliditetom bio pokrovitelj te manifestacije 3. decembra u Palati Srbija. Zatim moram da kažem da je za unapređenje položaja osoba sa invaliditetom u vreme njegovog mandata iz IPA fondova opredeljeno 3,5 miliona evra za otklanjanje svih arhitektonskih barijera koje predstavljaju poteškoću u kretanju osoba sa invaliditetom.

Svakako, i dalje ću nastaviti, jer pitanje društvene uključenosti i sve ono što su uradile Vlada Aleksandra Vučića i ova vlada koja nastavlja taj kontinuitet, a tiče se osoba sa invaliditetom, takođe zaslužuje pažnju. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Poslaniče Đurišiću, je li po amandmanu ili ste slučajno u sistemu?

(Marko Đurišić: Tražio sam repliku na izlaganje gospodina Martinovića.)

Dobro, da. U skladu sa Poslovníkom, sve je u redu.

Na član 1. amandman je podneo Darko Laketić.

Izvolite.

DARKO LAKETIĆ: Poštovana predsednice, poštovani ministri sa saradnicima, uvažene kolege narodni poslanici, ovim članom zakona na koji je podnet amandman uređuju se prihodi i primanja s jedne strane i rashodi i izdaci u budžetu Republike Srbije s druge strane.

Amandman koji sam podneo glasi: „Izvršenje budžeta Republike Srbije realizuje se tako da u najvećoj mogućoj meri unapredi efikasnost lokalne samouprave u Republici Srbiji.“ Njegov cilj zaista jeste da dodatno podstakne efikasnost lokalne samouprave i kontrolu.

Zašto smatram da je ovo vrlo značajno? Zato što je činjenica da je u velikom broju lokalnih samouprava ostavljena ogromna dubioza, ostavljeni su veliki dugovi u periodu vršenja vlasti bivšeg režima. Ono što je žalosno jeste da ta dugovanja do dana današnjeg u nekim lokalnim samoupravama uopšte nije bilo moguće izmiriti. Samim tim ne samo da je ugrožena likvidnost lokalnih samouprava već je neposredno ugrožen i sam budžet Republike Srbije.

Zato je bitno striktno pratiti izvršavanje budžeta, obim zaduživanja za potrebe finansiranja deficita i konkretnih projekata i davanja garancija. Neophodno je pratiti i kontrolisati upravljanje javnim dugom, korišćenje donacija, projektnih zajmova, korišćenje prihoda od prodaje dobara i usluga budžetskih korisnika i prava i obaveze korisnika budžetskih sredstava.

Kao loš primer gde lokalna samouprava nije kontrolisana jeste primer opštine Prokuplje, gde je ukupan dug lokalne samouprave i njenih javnih preduzeća i ustanova po svim osnovama, sa presekom u 2012. godini, preko dve i po milijarde dinara. Javašluk, sistematsko isisavanje novca i bahatost bili su tada ustaljena praksa. Ono što je katastrofalno jeste da, podsetiću, budžet opštine Prokuplje iznosi 1.100.000.000 dinara. Ovo govorim pre svega da biste shvatili razmere ove katastrofe. Hvala.

PREDSEDNIK: Po amandmanu, izvolite. Nemanja Šarović.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dame i gospodo, zaista se moram složiti da je amandman koji je podnet izvanredan. Na ovaj član Predloga zakona, verovali ili

ne, poslanici vladajuće koalicije podneli su čak dvadeset amandmana. To je u istoriji srpskog parlamentarizma jedinstven slučaj, da se na jedan član iz vladajuće koalicije podnese dvadeset amandmana, a na zakone koji su na dnevnom redu, stotine i stotine, više od petsto-šeststo amandmana.

To pokazuje zaista zanimljive odnose u vladajućoj koaliciji. Vi iz vladajuće koalicije koji je podržavate predlažete Vladi da unapredi efikasnost lokalne samouprave, Vlada ne prihvata; predlažete da se unapredi razvoj obrazovanja u Republici Srbiji, Vlada ne prihvata; da se unapredi makroekonomska stabilnost, Vlada opet ne prihvata. Predlažete da se unapredi položaj najranjivijih društvenih grupa, Vlada ne prihvata; da se podrži razvoj privrede u Srbiji, Vlada ni to ne prihvata. Tražite da se podrže investicije, Vlada ne prihvata; da se osnaži sistem odbrane u Republici Srbiji, Vlada ni to ne prihvata; da se modernizuje Srbija, ni to; da se podrži razvoj Republike Srbije, opet Vlada ne prihvata; da se osnaži zdravstveni sistem, Vlada ne prihvata. Pa tražite da se unapredi razvoj infrastrukture, ni to Vlada Republike Srbije ne prihvata. Tražite ravnomerni regionalni razvoj, Vlada Republike Srbije ne prihvata; borbu protiv kriminala i korupcije, odličan amandman, ali Vlada Republike Srbije ne prihvata; efikasnost finansijskih institucija, ni to ne prihvata Vlada Republike Srbije, i čitav niz drugih amandmana.

Slušajući ovu raspravu, meni je bilo pomalo neprijatno zbog činjenice da ministar finansija i drugi ministri koji tu sede nisu udostojili nijednog poslanika vladajuće koalicije da vam na bilo koji način odgovore. Ministri odgovaraju samo predstavnicima opozicije, što pokazuje da nas makar malo poštuju, ali kada o amandmanima govore predstavnici vladajuće koalicije nema nikakvog odgovora. Ministar Vujović i Vlada Republike Srbije su taj odgovor spojili u dve reči, oni kažu – niđe veze nema sa tim vašim amandmanima. Citiraću njihov odgovor, kaže: „Amandmani se ne prihvataju iz razloga što nisu u logičkoj vezi sa članom 16. Zakona o budžetu Republike Srbije za 2017. godinu“. U dve reči – niđe veze.

Dakle, vi predlažete, Vlada ne prihvata; podnesete dvadeset amandmana na jedan član zakona, stotine i stotine amandmana na sve ove zakone. Sada se tu postavlja pitanje: ako vas ne poštuju Vlada i ministri, kako vi možete za njih glasati? Ako podnesete amandmane koji su dobri... Pa ovo bi i opozicija, ko normalan neće da se unapredi efikasnost, borba protiv korupcije i kriminala, zdravstvo, školstvo i sve ostalo. Ali to Vlada Republike Srbije neće, ne prihvata. Plus kaže da ste potpuno promašili temu i da nikakve logičke veze to što vi predlažete nema sa onim članom zakona na koji ste amandmane podneli.

Prema tome – naš narod kaže „Ne pada sneg da pokrije breg...“ – treba da se vidi kakvi odnosi u vladajućoj koaliciji postoje, treba da se vidi koliko vas ministri ne poštuju. Neće ni da vam odgovore na primedbe, ja mislim da vas i ne sluša većina ministara. Ali, sve to treba da bude javno. Vi podnosite i dalje amandmane, dobro je da ih podnosite, da ukazujete koliko loše radi Vlada Republike Srbije, ali i da građani Srbije vide koliko ministre u Vladi Republike Srbije to što vi mislite ne zanima.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, čim nema Nece Konstantinovića, javlja se dežurni advokat Demokratske stranke i bivšeg režima da kaže nešto i on o ovim našim amandmanima.

Svi amandmani Poslaničke grupe SNS apsolutno su kompatibilni sa politikom Vlade Republike Srbije koja je vođena u 2017. godini. Dakle, Vlada Republike Srbije je u 2017. godini i te kako vodila računa o razvoju lokalne samouprave; radila je na osnaženju sistema odbrane (dakle, stigli su ti „migovi“ koje vi nazivate kantama); vodi se borba protiv kriminala i korupcije – neki vaši visoki funkcioneri su osuđeni, neki bivši ministri su osuđeni, neki bivši pokrajinski poslanici Demokratske stranke su osuđeni. I te kako je Vlada vodila računa o razvoju zdravstvenog sistema u Republici Srbiji – završava se Klinički centar u Nišu, biće veliko otvaranje 17. decembra; nabavljena je najsavremenija medicinska oprema.

Poslanička grupa SNS je ovim amandmanima samo htela da naglasi koliko je važno da se i u 2018. godini vodi računa o svim ovim temama koje su životno važne za građane Republike Srbije. Da li će Narodna skupština u danu za glasanje da izglasa ove amandmane, to ćemo videti. Dakle, Narodna skupština je ta koja donosi zakone i odlučuje o tome da li će amandmane da usvoji ili neće da usvoji.

Vama, gospodine Vujoviću, želim da se zahvalim na tome što strpljivo slušate komentare o amandmanima koje je podnela Poslanička grupa SNS. Želim da vam se zahvalim zato što ste vi jedan od najznačajnijih ministara u Vladi Srbije, kao ministar finansija koji je pružao podršku svemu onome za šta se zalažu poslanici SNS, a to je i razvoj lokalne samouprave, i borba protiv kriminala i korupcije, i osnaženje sistema odbrane i pravosudnog sistema i svih drugih državnih sistema u našoj zemlji.

Samo da vam kažem nešto, gospodine Vujoviću, pošto ovi iz ove žalosne opozicije to ne znaju – niste vi gost u Narodnoj skupštini, ovo nije slava, ovo je sednica Narodne skupštine, i vi ste učesnik u raspravi na sednici Narodne skupštine, na način kako je to definisano Poslovníkom.

Još jednu stvar da vam kažem – to ovaj advokat Demokratske stranke ne zna – vi ste ministar. Vi niste državni službenik. Državni službenici su pomoćnici ministra, a vi ste ministar, vi ste izabrani od strane Narodne skupštine i imate punu podršku za ono što radite. Kao što ste imali puno uspeha u 2017. godini, ja vam želim puno uspeha i u 2018. godini.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Vujović.

DUŠAN VUJOVIĆ: Znači, samo da razjasnim.

Prvo, zahvaljujem se gospodinu Martinoviću. Apsolutno ne postoje razlike u sadržini, u porukama, u namerama. Govori se o logičkoj vezi sa članom 16, ne sa drugim programskim dokumentima, samo sa članom 16. Pogledajte originalni tekst člana 16, on govori o tome da se, pozivajući se na „Službeni glasnik“, u budžetskoj 2017. godini neće vršiti obračun i isplata božićnih, godišnjih i drugih vrsta nagrada. Mi sami sebe ograničavamo. Drugo, u toj godini se ne mogu isplaćivati zaposlenima kod korisnika budžetskih sredstava ni bonusi koji prema međunarodnim kriterijumima predstavljaju nestandardne, netransparentne oblike nagrada. Onda dodajemo izmenu koja kaže – izuzetno od onoga što piše u st. 1. i 2, dozvoljava se isplata nagrada i bonusa zaposlenima kod korisnika budžetskih sredstava, na osnovu odluke Vlade.

Znači, ovde je pravna nijansa u tome što se pojedinačne, decentralizovane odluke, koje su se pre donosile na nivou ministarstava i jedinica lokalne samouprave, neće dozvoliti, ali se dozvoljava kad to radi Vlada, jer to mora da bude argumentovano i u okviru raspoloživih budžetskih sredstava, u okviru sredstava koja su predviđena kao ukupni rashodi za zaposlene.

To je bitna razlika u odnosu na prethodne fiskalne godine. Nikakvog neslaganja i razdora nema. Molim vas da ne pravite nešto...

Samo sam hteo da dodam – nisam ja činovnik, ja sam izabrano lice, ova skupština me izabrala; ja sam potpisao ovde, za ovim pultom, treći put, u ovom sazivu, da sam izabrani ministar u ovoj vladi. Hvala lepo.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić, po Poslovniku.

GORAN ĆIRIĆ: Čuli smo da je kolega prethodnog govornika nazvao portparolom Demokratske stranke. Naravno da nije i naravno da nikad neće ni biti, jer DS ima svoje poslanike i govori o svojim stavovima na jasan način.

Vrlo je važno govoriti o zdravoj logici i osnovnoj logici. Mislim da je važno pitanje koje je upućeno gospodinu ministru, jer od vas, gospodine ministre, i treba očekivati odgovore na sve ove amandmane koje danas čujemo. Govorimo o amandmanima na izvršenje budžeta za 2017. godinu. Evo, zakon ne može da bude usvojen do 15. decembra. Ostaje petnaest dana u ovoj godini za realizaciju svih ovih velikih ciljeva koji se predlažu, od održivosti Republike

Srbije, unapređenja obrazovanja, unapređenja zdravstva, unapređenja lokalnih samouprava. Dakle, pomozite nam da odlučujemo o tome da li ćemo podržati predložene amandmane kolega. Mislim da je važno da vi iskažete stav o svakom pojedinačnom predlogu amandmana, da bismo na lakši način odlučivali.

Inače, čuli smo, na temu unapređenja zdravstva kroz izgradnju Kliničkog centra u Nišu... Važan projekat i te kako, svako u Nišu i južnoj Srbiji se sigurno raduje, i u čitavoj Srbiji, ali mislim da su važne teme i na koji način i sa kojom efikasnošću je sproveden čitav projekat. Čuli smo optužbe bivšeg ministra, u stvari sadašnjeg ministra zdravlja, koji je optužio zadužene za realizaciju tog projekta da rade netransparentne stvari i da će se on obračunati sa takvim načinom izvođenja.

Takođe mislim da je važno pitanje, pred najavljeno otvaranje Kliničkog centra u Nišu, da li će taj objekat imati upotrebnu dozvolu, jer upotrebna dozvola treba da garantuje bezbednost i upošljenih, lekara i sestara koji se useljavaju u tu zgradu, naravno i pacijenata. Da li će sva oprema koja je nabavljena biti u funkciji, da li će biti instalirana na vreme? Da li je to još jedno otvaranje koje će biti učinjeno zbog javnosti, a pre dobijanja upotrebne dozvole za taj projekat?

Dakle, ovo su amandmani koji insistiraju na većoj efikasnosti rada Vlade i pojedinih institucija. Ovo je samo jedna od tema, ali ja molim gospodina ministra da nam daje odgovore na ove predloge amandmana da bismo znali na koji način da odlučujemo kada budemo glasali o njima.

PREDSEDNİK: Hvala.

Poštovani poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. st. 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da ćemo danas raditi i posle 18 časova.

Po Poslovniku, Nemanja Šarović.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospođo Gojković, ponovo je povređeno nekoliko članova Poslovnika, a pre svih član 107. koji kaže da govornik na sednici mora i treba da poštuje dostojanstvo Narodne skupštine.

Vi ste čuli maločas da se gospodin Martinović obratio meni, pomenuo je moje ime i omalovažio me time što je rekao da sam ja u svojoj raspravi nastupio kao advokat Demokratske stranke. Ja sam zamenik predsednika Poslaničke grupe SRS i ni na koji način nisam pomenuo Demokratsku stranku, nisam zastupao njihove stavove. Ako ste primetili, oni su tvrdili da predstavnici vladajuće koalicije ne treba da podnose ovoliko amandmana. Ja sam ih pohvalio i rekao da je lepo i dobro to što su oni primetili da Vlada ne radi dobro i da treba da radi bolje.

Dakle, ja ni na koji način nisam mogao biti doveden u vezu sa Demokratskom strankom niti okarakterisan u političkom smislu kao advokat Demokratske stranke. Da je to u stvarnom životu, da to nije u skupštinskoj raspravi, to ne bi bilo uvredljivo, svako kao advokat može zastupati bilo koga, ali je u skupštinskoj raspravi uvredljivo.

On se meni neposredno obratio, što je takođe zabranjeno ovim poslovnikom, nije na to imao pravo. Time je povređen i član 104. koji kaže: „Ako se narodni poslanik u svom izlaganju na sednici Narodne skupštine uvredljivo izrazi o narodnom poslaniku koji nije član iste poslaničke grupe“, itd., „pogrešno protumači njegovo izlaganje“, a očigledno je da je gospodin Martinović pogrešno protumačio moje, „narodni poslanik na koga se izlaganje odnosi ima pravo na repliku“.

Ja sam repliku tražio, a vi meni to pravo omogućili niste.

PREDSEDNIK: Hvala lepo. Odmah da vam kažem da je vaša poslanička grupa ovlasila Zorana Krasića u raspravi po amandmanima, a to što ste vi nečiji zamenik, šefa poslaničke grupe, u ovom delu sednice ne predstavlja neku bitnu ...

(Nemanja Šarović: Ja sam se javio po Poslovníku...)

Dozvolite mi da odgovorim a da vi ne vičete na mene i ne kontrirate mojim stavovima.

Znači, taj deo vašeg izlaganja ne stoji.

Članovi 106. i 107, to je svaki građanin Srbije već zapamtio, da svi poslanici, kada ne znaju šta da kažu, kažu 106. i 107. Nisam povredila ni član 106. ni 107, ni po jednom osnovu, i ne slažem se sa delom vašeg obrazlaganja.

A što se tiče člana koji daje pravo na repliku, i to vrlo dobro znate, o tome odlučuje predsedavajući, a ne onaj ko traži repliku, bez obzira na to koliko bio uporan, glasan itd. Tako da ni to ne stoji, inače bi ovo mesto bilo potpuno obesmišljeno, ličilo bi na skretničara na železničkoj stanici ili na aerodromu, koji bi samo čitao nešto ispred sebe, a ne bi upravljao sednicom.

Da li želite da glasamo o povredama koje ste izneli?

(Nemanja Šarović: Da.)

Hvala.

Na član 1. amandman je podnela narodna poslanica Ljiljana Malušić.

(Nataša Sp. Jovanović: Poslovník!)

Isto povreda? Evo, odmah ću vam dati posle Ljiljane Malušić.

LjILJANA MALUŠIĆ: Hvala.

Poštovana predsednice, uvaženi članovi Vlade, dame i gospodo narodni poslanici, moj amandman glasi: „Izvršenje budžeta Republike Srbije za 2017.

godinu realizuje se tako da u najvećoj mogućoj meri unapredi razvoj obrazovanja u Republici Srbiji“. Cilj amandmana je da se zakonskim rešenjem osnaži i unapredi razvoj obrazovanja u Republici Srbiji.

U ovoj vladi sede eksperti. Ekspert u obrazovanju znači biti u vrhu obrazovanja. Ovde sedi gospodin Vujović, koji je radio u Svetskoj banci, ekspert. E, za to služi obrazovanje. Eksperti treba da vode ovu državu, a, bogu hvala, od pre par godina i vode.

Što se tiče mog amandmana, uspostavljanje obrazovnog sistema je prvi i najvažniji cilj, koji mlade treba da nauči da rade a pre svega da misle.

Koliko je važno obrazovanje, prepoznato i kao najveći prioritet, pokazuje i budžet za 2018. godinu. Naime, po prvi put je za obrazovanje u budžetu izdvojeno 21 milijardu dinara više, a ukupna cifra iznosi 197 milijardi dinara. Zašto? Zato što će biti povećanja plata. Tako mi radimo. A vi? Mi gradimo škole, vrtiće, renoviramo škole, renoviramo vrtiće. A vi? Umesto da u Bečeju izgradite čuveni dom za decu ometenu u razvoju, Heterlend, od toga je ostala samo tabla. Pa, da li mislite da svi građani, obrazovani i neobrazovani, misle da ta tabla vredi milion i po evra? Sramota!

Mi pišemo amandmane i vrlo su konstruktivni, jer teško je kritikovati eksperte, a svaki vaš amandman otprilike izgleda – briše se. To se zove jednounmlje, a ne ovo što mi radimo.

Zatim, obrazovanje treba da podstakne inovaciju, kritičko mišljenje, a ne malverzacije. Mi ćemo se potruditi da se tako nešto nikada više ne desi.

Hvala na pažnji, nastaviću kasnije.

PREDSEDNIK: Povreda Poslovnika.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospođo Gojković, nije deplasirano da sada, posle koleginice, pričamo o povredi člana 38. Obraćam se vama i molim vas da ubuduće, kao neko ko ima toliko iskustva i na tom mestu i kao narodni poslanik, upozorite i Aleksandra Martinovića i svakoga ko upotrebi izraz, a da to bude onako u paketu, „ostaci“ nekakve, kako on reče, „žalosne opozicije“.

Član 38. govori o tome da u Narodnoj skupštini postoje poslaničke grupe. Cela situacija se odvijala oko Nemanje Šarovića i Poslaničke grupe Srpske radikalne stranke. Tako se svako od nas potpisuje. Ispod mog imena lepo stoji – Srpska radikalna stranka.

Jer, da mi nismo taj ostatak onih koji su pljačkali Srbiju, onih koji su Srbe isporučivali Hagu, onih koji su izvršili pljačkašku privatizaciju, ostavili na stotine hiljada ljudi bez posla, kao što su to zaista ostaci režima Demokratske stranke i svih ovih njenih satelita, govori činjenica da smo se mi i za ovu sednicu pripremili veoma stručno, ozbiljno i podneli niz amandmana, nekoliko stotina.

Nažalost, nećete, gospodine ministre, a ni vi, gospođo Gojković, imati priliku da čujete naše argumente, jer su upravo poslanici Srpske napredne stranke to uradili, ne da bi ubedili gospodina Vujovića već da bi izvršili opstrukciju a da se ne čuje glas Srpske radikalne stranke.

(Predsednik: Čega nema u članu 38.)

Dakle, član 38. nama daje pravo da mi kao opozicija, ali jedina opozicija, i poslanička grupa govorimo i ukazujemo na ono što ne valja u radu predsedavajućeg i, pre svega, vladajuće većine.

Molim da svaki put upozorite i Martinovića i svakoga ko se drzne da srpske radikale sa nekim tamo veže, da jasno napravi razliku ko smo mi a ko oni.

PREDSEDNIK: Hvala lepo.

Gde bi me to odvelo kad bih ja stalno opominjala poslanike da govore lepo jedni o drugima?

Član 38. ne daje pravo samo jednoj poslaničkoj grupi da učestvuje u radu. „Poslanička grupa učestvuje u radu Narodne skupštine na način utvrđen zakonom i ovim poslovníkom“. A vi ste negirali pravo Poslaničke grupe SNS da učestvuje u radu u skladu sa zakonom i Poslovníkom i podnosi amandmane.

Ako želite, glasaćemo o povredi člana 38.

(Nataša Sp. Jovanović: Ne mora.)

Hvala.

Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Milojičić.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Meni je žao što Srpska napredna stranka, bojeći se amandmana Demokratske stranke kojim želimo da unapredimo život građana Srbije koji rade u Vojsci, Policiji, zdravstvu, obrazovanju, nije smela da dozvoli da govorimo o ovim amandmanima i podnela je lažnih trista amandmana kako bi isteklo vreme. No, dobro, to je vaša politika, građani Srbije će to osuditi.

Mi smo predložili da se ovaj član briše upravo iz razloga o kojima je govorila prethodna govornica iz SNS. Pa, dragi naprednjaci, šest godina ste na vlasti, šest godina upropaštavate sve što je dobro u Srbiji. Zašto ne pohapsite sve lopove u ovoj zemlji? Zašto niste pohapsili sve koji su nešto loše uradili? Demokratska stranka se prva zalaže za to. Te vaše priče, usled nedostatka programa, plana, rezultata i boljeg života građana, što svaljujete na lažni kriminal i lažnu korupciju, ne možete više da prodajete građanima Srbije i to ćete videti 24. decembra na ovim izborima.

Šest godine ste na vlasti, uhapsite sve koji su nešto radili. To je u interesu države. Pa vi ovde odbijate amandman vašeg poslanika koji govori o kriminalu i korupciji, odbijate amandman vašeg poslanika koji želi bolje

školstvo. Zbog čega? Zato što znamo čime se vi bavite i kakve su vaše namere. Namere su puni vaši džepovi, a prazni džepovi građana Srbije.

Slobodno pohapsite sve građane koji su nešto radili mimo zakona, prvo krenite od političara naravno, i usvojite zakon koji mi iz DS-a takođe predlažemo, da se vidi ko je šta, kada i koliko stekao. Prvo da krenemo od ministra Vulina, koji ima stan od 250.000 evra. A možemo da krenemo i od mene koji živi u dedinoj kući u selu Glibovac, na koje sam jako ponosan. To svi znaju. To može da se proveriti, ko gde živi, ko šta ima od imovine i možemo sve lepo, transparentno da odradimo. Ja sam ponosan na svoje poštenje i na poštenje svih ljudi iz DS-a koji ovde sede, a o vašem poštenju ćemo videti kada odete sa vlasti.

PREDSEDNIK: Znači, možemo malo šire da diskutujemo, ne moramo o amandmanima.

Reč ima Aleksandra Tomić, replika.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Evo, krenućemo od prethodnog govornika. Ko o čemu, prethodni govornik o poštenju, o dedinoj kući... A u stvari se protivi amandmanu koji govori o unapređenju obrazovanja. Znači, nije potrebno obrazovanje, ali je dobro biti član stranke koja napravi rupu u budžetu lokalne samouprave od četiri milijarde dinara. Nije dobro imati ekonomski ostvarljiv, održiv, razvojan budžet, nego budžet koji će da plaća radnike lokalne samouprave preko fudbalskog kluba, preko kafića ili preko javnih preduzeća, koja su već zadužena.

Znači, to su modeli kako treba voditi lokalne samouprave, a ovako kako treba voditi budžet Srbije, sa ekonomskim rastom od 3,5%, to ne valja. E pa građani Srbije znaju gde je rast, gde je prosperitet, gde njihova deca mogu da očekuju sigurnu budućnost. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima Đorđe Komlenski, replika.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Samo ću vam pročitati odgovor Višeg javnog tužilaštva na pitanje poslanika Marijana Rističevića od 12. oktobra 2017. godine. U drugom pasusu kaže: „Pred Višim javnim tužilaštvom u Smederevu u toku je pretkrivični postupak koji se odnosi na prijavljene zloupotrebe prilikom kupovine i prodaje zemljišta i objekata bivšeg Doma JNA u Smederevskoj Palanci, u cilju utvrđivanja postojanja elemenata krivičnog dela za koje se gonjenje preduzima po službenoj dužnosti“. Onda stvarno možemo da razumemo pobunjenika u pokušaju da bude iz tog razloga u zatvoru, a ne kao kriminalac. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Goran Kovačević.

GORAN KOVAČEVIĆ: Dame i gospodo, Predlog zakona o dopuni Zakona o budžetu Republike Srbije za 2017. godinu suštinski govori o makroekonomskoj stabilnosti i moj amandman se tiče toga.

Kada suviše dugo, već tri godine, a to je za srpske uslove neverovatno dug vremenski period, nemate bitne izmene u zakonu o budžetu, i ovaj zakon koji mi danas glasamo, u stvari, ne može baš tačno da se nazove zakon o rebalansu budžeta jer mi u budžetu u ekonomskim klasifikacijama ne menjamo nijednu ekonomsku cifru, znači, mi imamo suštinski tačan, realan i planski budžet, koji planiramo već treću godinu. Na osnovu toga, mi jesmo došli u situaciju da možemo da promenimo neke stvari koje nam pružaju mogućnost lakšeg i boljeg funkcionisanja. Pre svega, to se odnosi na rast društvenog bruto proizvoda, jer kada nam raste društveni bruto proizvod za 2%, onda, u skladu sa Zakonom o budžetskom sistemu, član 27e, dolazimo u situaciju da možemo da povećamo iznos koji se odnosi na rashode za zaposlene i koji iznosi u toj ekonomskoj klasifikaciji 8%.

Dakle, kada imate rast društvenog bruto proizvoda koji vam stvara dovoljan gep da možete da idete na povećanje rashoda za zaposlene, odnosno isplatu bonusa i kada istovremeno u budžetu Republike Srbije, što je redak slučaj, za 2017. godinu imate deficit, odnosno nemate ga, imate suficit od 76 milijardi, a na nivou opšte države od 90 milijardi, onda to stvara mogućnost da posle uspešne makroekonomske politike koju sprovedite ostvarite pogodnosti pa da na neki način nagradite i građane Srbije i zaposlene u javnom sektoru. Jer, svi su oni tu da država Srbija funkcioniše bolje, i kada plaćaju porez i kada ostvaruju prihode, oni su jedinstvo sa makroekonomskim i fiskalnim poretkom države Srbije.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandra Tomić, Milorad Mijatović, Sonja Vlahović, Olivera Pešić, Zoran Bojanić, Srblav Filipović, Snežana Petrović, Dubravka Filipovski i Stefana Miladinović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Aleksandra Tomić.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća. Ukoliko prekoračim vreme kao predlagač, molim da mi oduzmete od vremena poslaničke grupe.

S obzirom na to da je devet poslanika iz različitih političkih stranaka podnelo niz amandmana koji se odnose na ciljeve održivog razvoja, želela bih malo da objasnim, zbog drugih poslanika, šta je bila namera ovih amandmana.

Oni se odnose, naravno, na set zakona, prva tri, koji su sastavni deo ovog paketa koji govore o budžetu Srbije.

Pre svega, ciljevi održivog razvoja su postali obavezna Agenda 2030, odnosno nastavak agende koju Srbija, naravno, nastavlja kroz evropske integracije, tzv. EU program 2016–2020, i taj sled je Agenda 2030, koju smo se, na osnovu ratifikacije Pariskog sporazuma ovde u Skupštini Srbije, obavezali da implementiramo.

Vlada Republike Srbije je zadužila ministra za demografiju gospođu Slavicu Đukić Dejanović da bude koordinator za ovaj program. Vlada Republike Srbije prosledila je inicijativu Parlamentu Srbije, gde je gospođa Maja Gojković pokrenula inicijativu za formiranje Fokus grupe poslanika koja će se baviti parlamentarnim delom posla kada je u pitanju implementacija ciljeva održivog razvoja. Mi smo, na osnovu saradnje UNDP-a i Parlamenta Srbije, imali prilike da čujemo ceo program i šta znači parlamentarna saradnja u ovom delu.

Jedan deo celog tog programa parlamentarne saradnje i rada Fokus grupe u budućnosti koji se očekuje od nas parlamentaraca jeste i deo – način finansiranja implementacije ovih ciljeva. Kada pričamo o načinu finansiranja, taj deo obično se vezuje za sve zakone koji se odnose na budžet i rebalans budžeta. Zašto? Zato što 17 ciljeva Agende 2030 sadrži 169 potciljeva.

Ti osnovni ciljevi grupisani su u pet delova. Jedan je onaj koji se odnosi na smanjenje siromaštva, obrazovanje, kulturu, deo koji se odnosi na sam ekonomski rast koji direktno utiče na prvih sedam ciljeva; zatim, ljudski resursi, odnosno mogućnost stanovništva da implementira i prihvati primenu ovakvih ciljeva; treći deo je primena visokih standarda zaštite životne sredine u cilju očuvanja zdravlja ljudi i pokretanja potpuno novog vida zelene ekonomije, i deo koji se odnosi na institucije, zaštitu ljudskih prava i međunarodnu saradnju. Onaj peti deo, koji je vezan isključivo za Srbiju a za razvijene zemlje nije, zato što su oni već dosta toga prošli, jeste proces evropskih integracija.

Na osnovu procesa evropskih integracija mi smo mnogo toga već započeli, znači, sve javne politike koje se odnose na održivi razvoj su usvojene, ali onaj deo koji se odnosi na sam budžet, primera radi, raspodelu budžeta, pa i u ovom delu kada pričamo o rebalansu (znači, bonusi i nagrade), treba da sadrži određene standarde koji se odnose na održivi razvoj.

Kada govorimo o ekonomskom rastu, očito je da ta grupa ciljeva održivog razvoja pokazuje da smo aktivnom politikom ekonomskih reformi i fiskalne konsolidacije u protekle četiri godine, pogotovo poslednje tri, imali veliku snagu i mogućnost da od onoga što je bio budžetski problem – a to je velika rupa u budžetu 2014. godine od 250 milijardi na osnovu kredita koji su

povučeni ili neodgovorne politike koju su imali prilike da vode oni koji osporavaju ovakvu vrstu amandmana – sada imamo ekonomski rast koji je planiran za sledeću 2018. godinu čak na 3,5%.

Kada pričamo o ljudskim resursima, vrlo je važno da povećanje plata i penzija i određena davanja bonusa budu u skladu sa mogućnostima. Upravo je taj deo, koji se odnosi na ovakav amandman, trebalo da stoji suštinski u svakom predlogu, i rebalansa i samog budžeta. Stoga je, eto, naša dobra namera da stavljanjem ovakvog amandmana u zakon jednostavno podsetimo da ti standardi moraju da postoje.

Kada govorimo o institucijama i životnoj sredini, treba reći da po prvi put ova vlada ima zasebno Ministarstvo zaštite životne sredine, da je planirala 5,8 milijardi dinara za sanaciju problema upravljanja otpadom i uopšte zaštitu životne sredine; od toga, 2,7 milijardi dinara su subvencije. To znači da će reciklери koji se bave ovom oblašću imati prilike i dalje da budu podržani od strane države i da do 2020. godine, kada završimo ili kada otvorimo i zatvorimo Poglavlje 27, stvorimo uslove da jednostavno, što su i obaveze EU, ne izvozimo više otpad.

To je ono zbog čega danas, kada govorimo uopšte o evropskim integracijama, treba reći da je jako bitno da budžet za ovu godinu u svom rebalansu sadrži ove ciljeve, ali i za sledeću godinu. Moje kolege će i u samom Zakonu o budžetskom sistemu braniti na određen način ove amandmane u ovom predlogu, zašto javne politike vezane za ciljeve održivog razvoja treba da postoje. To je naš put za narednih deset godina, to je naš put za budućnost, to je nešto čemu treba da stremimo. To je postavljanje jednog puta na kome Srbija treba da se rame uz rame nosi i sa članicama EU, ali, bogami, i sa članicama UN.

To nije amandman koji treba na određeni način diskvalifikovati, zato što su programi UN sada podržani i od strane Vlade Republike Srbije. Dvadeset četvrtog oktobra je bio Dan Ujedinjenih nacija, kada su premijerka Ana Brnabić i gospođa Zorana Mihajlović, zajedno sa koordinatorkom UNDP-a, imale prilike da daju svoje izlaganje kako će taj put izgledati narednih deset godina. Jednostavno, tada je rečeno da moramo da nađemo način kako da uspostavimo finansijske mehanizme uz pomoć kojih ćemo vršiti implementaciju ovih ciljeva.

U prošloj godini je 63.000.000 dolara dato za ove namene. To je uglavnom, prema instrukcijama UN, utrošeno za migrantsku krizu, za sanaciju problema sa migrantima. Za sanaciju, deo koji se odnosi na elementarne nepogode, upravljanje vanrednim situacijama, za ovu godinu predviđeno je 173 miliona dolara. Sigurno je da će ta sredstva i za sledeću godinu biti planirana po određenim instrukcijama.

Nemojte da zaboravite da je u vreme onih koji se sada odriču ovakvih inicijativa potrošeno 230 miliona dolara, a da za to jednostavno nije bilo nikakvog izveštaja i nikakvih budućnosti u smislu budućih javnih politika koje je trebalo implementirati. Jer da je tako bilo, mi ne bismo imali problem sa ekonomskim padom od 3,6% i ogromnim dugom koji se stvorio kada je u pitanju održivi razvoj.

Znači, održivi razvoj podrazumeva održivo finansiranje. Onoliko koliko prihodužete, toliko morate da trošite. Po prvi put mi ćemo imati suficit, to znači višak prihoda u odnosu na rashode. To što mi moramo da otplaćujemo neke dugove iz prošlosti, to je istorija koja nam govori o tome da u budućnosti treba pametno da biramo one koji će da nas predstavljaju i da zastupaju interese građana Srbije.

Bez obzira na to što ovi amandmani nisu usvojeni, mi smo se kao Ženska parlamentarna mreža tri godine borili za rodno odgovorno budžetiranje, da primer rodne ravnopravnosti uđe u Zakon o budžetskom sistemu. To je bio jako težak put, pre svega, od samih kolega koji se nisu slagali sa takvim predlozima, do toga da su nas podržali, da su dve trećine Parlamenta glasale za ovakav predlog, da ste vi kao ministar bili prvi koji ste prihvatili takve amandmane Ženske parlamentarne mreže. Jednostavno, napredak se pokazao i u samom izveštaju EU o Srbiji, koji je pokazao da o ovakvim inicijativama (koje su možda u datom trenutku previše napredne) moramo da krenemo da razgovaramo.

Mi moramo da predlažemo. Možda nije trenutak da se usvoje i možda način na koji mi predlažemo nije dovoljno dobar, ali je to jedna tema o kojoj želimo da pričamo i otvaramo je ovde u Skupštini Srbije. Poslanici koji su članovi te Fokus grupe, znači, iz četiri različite političke stranke, žele da razgovaraju.

Ono o čemu smo govorili, i moje kolege, svaka koja želi da unapredi u svom delu budžet Republike Srbije, nije nešto sa čim se vi ne slažete, nego, jednostavno, način na koji je koncipirano možda nije prihvatljiv za sam rebalans budžeta.

Zbog toga smatram da treba zaista ozbiljno da pričamo o ovakvim predlozima amandmana, da otvorimo jednu debatu u kojoj ćemo na kvalitetan način dati doprinos budućem ekonomskom razvoju Srbije, bez obzira na to iz koje se političke stranke dolazi. Mislim da će se oni koji su najoštriji kritičari po pitanju ovakvih predloga amandmana sutra dičiti time i ponositi ovakvim predlozima koji su počeli, evo, danas. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala, kolegice Tomić.

Reč ima narodna poslanica Stefana Miladinović.

Izvolite.

STEFANA MILADINOVIĆ: Hvala vam, uvaženi predsedavajući.

Poštovani ministre, poštovani ministri u Vladi, ali prevashodno ću se, kao jedan od podnosilaca ovog amandmana, obratiti ministru Vujoviću, moja koleginica Aleksandra Tomić je zaista sveobuhvatno istakla značaj održivog razvoja i Agende 2030 UN.

Kada je u pitanju naša država, mi smo se jasno odredili prema sprovođenju ovih ciljeva, naravno, i formiranjem međuresorne grupe na nivou Vlade, ali svakako i mi kao parlamentarci formiranjem Fokus grupe za kontrolu implementacije upravo ovih ciljeva održivog razvoja. Ono što smatram da je važno da se istakne jeste da je određenje države u pogledu sprovođenja ciljeva održivog razvoja izuzetno važno i da treba da pronađe svoje mesto u budžetu za 2018. godinu.

Tačno je i drago mi je da je koleginica Tomić pomenula i našu borbu ovde u Parlamentu kada je u pitanju implementacija rodno odgovornog budžetiranja u budžetski proces u Republici Srbiji.

Bez obzira na to što je ovo jedan od 17 amandmana, iskreno se nadam da ćemo ako ne ove godine onda u budžetu za 2019. godinu imati upravo ove ciljeve kao deo budžeta. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, koleginice Miladinović.

Reč ima narodni poslanik Sonja Pavlović, po amandmanu.

Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala vam.

Zahvaljujem se koleginici Tomić, konačno sam na jednom od ovih dvadeset amandmana uspeła da nađem kauzalitet sa ovim prvim članom Zakona o budžetu Republike Srbije za 2017. godinu.

Znači, održivi razvoj, šta je cilj održivog razvoja, a ima veze sa ovim članom? Znači, održivi razvoj i kontinuitet nagrađivanja pogodnih partijskih kadrova zaposlenih kod korisnika sredstava budžeta. To već veoma dugo kontinuirano radite i sad ste sve to lepo uspeli da uklopite u održivi razvoj.

Samo, održivi razvoj podrazumeva sledeće: koliko da uzmemo od građana Srbije, u ovom slučaju, a da pritom ne narušimo njihov životni standard, da bismo dali zaposlenima u budžetskim ustanovama, da bi oni uspešnije sprovodili kvalitativne promene u Srbiji. Ja to ovde ne vidim.

Gospodine Vujoviću, vi ste između ostalog danas rekli da ste ovde potpisali zakletvu. Svi smo je potpisali. Deo te zakletve, između ostalog glasi – da ćete po najboljem znanju i umeću služiti građanima Srbije, istini i pravdi. Nadam se da to pamtimo svi ovde. Zaista smatram, bez imalo cinizma, da vi to

možete mnogo bolje od predloga ovog zakona, za koji zaista smatram da je, pa, negde i sraman; vi treba da koristite po najboljem znanju i umeću građanima Srbije, ali mislim da to ovde nije slučaj, i žao mi je zbog toga. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Pavlović.

Da li hoćete, gospodine Nikoliću, po amandmanu?

U redu, hvala.

Na član 2. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su: zajedno narodni poslanici Srpske radikalne stranke, Demokratske stranke, Srpskog pokreta Dveri i Kluba samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Evo, skoro četiri sata raspravljamo o Predlogu zakona o dopuni budžeta. Javnost treba da zna da se radi o dva člana Zakona i da je na ta dva člana podneto 35 amandmana, od toga 25 amandmana poslanika vlasti.

Da ne bude komentara da mi imamo nešto protiv podnošenja amandmana, ne, naravno, svaki poslanik ima to pravo, ali ovo što se dešava na ovoj sednici je očigledan pokušaj opstrukcije od strane vlasti da poslanici ne bi mogli da govore o Predlogu zakona o budžetu. Isto ono što se dešavalo pre nekoliko dana kada su poslanici ove novodosovske opozicije ceo dan predlagali neke nove zakone, što takođe imaju pravo, ali ima isti smisao kao i ovo danas.

Građani Srbije sasvim izvesno žele da čuju šta to Vlada Republike Srbije predlaže u ovom budžetu. Nažalost, neće moći čuti nijednu reč u pojedinostima.

Ono što ste, ministre Vujoviću, rekli u petak, recimo, izazvalo je veliku buru u javnosti. Koga god sam srela u toku vikenda, ljudi su me pitali šta je ministar Vujović mislio pod onim što je rekao da penzioneri imaju pravo na rešenje o penziji ali ne i na iznos. Pitali su me da pokušam da im objasnim šta je mislio ministar. Rekla sam, znate šta to znači, to vam je kao kad dobijete rešenje o porezu na imovinu – znači, imate pravo da dobijete to rešenje, a što se tiče novčane obaveze, nemate iznos, platite koliko možete. Kao što i Vlada plaća, daje za penzije onoliko koliko može. Pa, bar što se tiče penzionera, mogli bi tako da urade.

Šta je problem kod ovih amandmana poslanika vlasti? Ovi amandmani nemaju uopšte formu amandmana. Ovo su lepe želje, koje bi mogle biti deo, recimo, neke strategije. Ne može zakonska norma da kaže da se izvršenje budžeta za 2017. godinu realizuje tako da u najvećoj mogućoj meri unapredi, recimo,

efikasnost finansijskih institucija u Republici Srbiji, ili bilo koju oblast. To nije zakonska forma. Ovo može da bude deo neke strategije.

Ono što se postavlja kao pitanje, što takođe javnost treba da zna pošto će ista priča biti vezana za ove buduće zakone – ako poslanici vlasti na dva člana zakona imaju 25 primedaba, kako je moguće da glasaju sutra za taj zakon kada imaju 25 primedaba na ono što je Vlada predložila? Isti je slučaj sa budžetom i ostalim zakonima.

Kada poslanici podnose amandmane, onda kažu – kada bi se ovi amandmani usvojili, onda bismo mogli glasati za neki predlog. Poslanici vlasti podnesu hiljadu amandmana, imaju hiljadu primedaba, ministre, na ove vaše predloge zakona i na kraju će verovatno glasati za te zakone. To govori da oni, zapravo, ove amandmane podnose samo da bi se sprečila rasprava narodnih poslanika.

Ja govorim o Poslaničkoj grupi SRS – mi smo podneli umeren broj amandmana, onoliko koliko nam je vreme dozvolilo s obzirom na to da smo trideset jednu tačku mogli da pripremamo 48 sati ukupno. U svojim amandmanima želeli smo da skrenemo pažnju javnosti i da zamolimo vas iz Vlade da uradite nešto u interesu građana Srbije, jer budžet, onakav kakav ste predložili, ne valja ništa. Možete vi da se hvalite koliko hoćete, ali sprečeni smo da o tome govorimo detaljno.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Dejan Nikolić.

DEJAN NIKOLIĆ: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, gospodine Vujoviću, prvo, izuzetno poštujem način na koji vi diskutujete danas u Parlamentu, jer su vaše diskusije lišene tih dosadnih partijskih okvira, razgovarate sa nama prilično iskreno i otvoreno i možda ste na bolji način nego mi objasnili sav besmisao onih amandmana koje slušamo od 10 časova jutros.

Mi smo podneli dva prilično suvisla amandmana jer želimo da kažemo da smo protiv neodgovornog korišćenja tog diskriminacionog i diskrecionog prava da delite sredstva bez ikakvih kriterijuma.

Da vam kažem, praksa vašeg ponašanja – ne vašeg lično, nego Vlade – pokazuje da ne možete da objasnite kako i na osnovu kog kriterijuma ste, recimo, sredstva iz budžetskih rezervi delili opštinama. Neki predsednici, gradonačelnici dobijali su na stotine miliona, oni su iz vladajuće većine, a neke opštine nisu dobile nijedan dinar. Gde postoji i jedan promil tog diskrecionog prava da se koriste sredstva građana iz budžeta, tu postoje neke zloupotrebe. Ja sam vam na to upravo ukazao. To je razlog zbog čega smo podneli ovakve amandmane i razlog zbog čega smo protiv ovog zakona.

Samo dva amandmana smo podneli. Želimo što pre da dođemo do suštinskih amandmana na Predlog budžeta za 2018. godinu, što vladajuća većina ne želi. Vas krivim samo zato što niste iskoristili vaš autoritet da ne dođe do ovoga i da suština budu amandmani na budžet za 2018. godinu, jer će on kreirati i politiku i život u 2018. godini. Vama na teret ide ukoliko ne dođe do toga da raspravljamo o amandmanima na budžet iz 2018. godine. Vas ćemo kriviti. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Nikoliću.

Reč ima ministar dr Dušan Vujović.

Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Hvala lepo.

Ja razumem vašu poziciju, samo želim da naglasim jedno: iz ličnog iskustva i iskustava u mnogim zemljama koje su prolazile kroz slične stvari, reforme sistema upravljanja u javnom sektoru u državi i svim povezanim (znači, imamo kod nas državu u užem smislu i ove tzv. indirektno korisnike javnih sredstva), nigde nisu uspeli da reše taj problem time što su abdicirali od upravljanja ili smanjivali pravo upravljanja.

Ovo što vi postavljate kao pitanje... Ja mislim da oduzimati pravo da se odlučuje sa odgovornošću nije rešenje. Time ćemo ući u fazu u kojoj defakto kažemo – mi nismo sposobni da upravljamo.

Ovo što vi tražite treba da se reguliše na drugom mestu, a to je odgovornost za predložena rešenja, odgovornost za donošenje odluka, praćenje realizacije tih stvari i posle toga podnošenje izveštaja o tome. Tu se potpuno slažemo.

Ja ne bih hteo da... Time što nekome nešto ne date nećete nikada rešiti problem. Mi ovim kažemo, decentralizovano i neodgovorno odlučivanje o nagradama i bonusima se pokazalo kao nešto što daje efekte koji nisu opravdani. To se pokazalo kao izvor nekog nestratiškog nagrađivanja na mestima gde su ljudi imali pare i mogućnost da nagrade sebi bliže, na bilo koji način, porodično, partijski, na bilo koji način. Mi želimo da izađemo iz toga. Ovim želimo da podignemo nivo odlučivanja, predlaganja, da uvedemo legitimno diskreciono pravo predlaganja, uz razmatranje na Vladi i odgovorno odlučivanje o tome.

Vi predložite način kako ovo da se kontroliše. To bi bilo najbolje, jer to je suština. Nije suština da bežimo od realnosti i da kažemo – nemojte da odlučujemo. Mi želimo da zakonima o kojima ćemo pričati uvedemo odlučivanje o performansama i da se nakon toga po performansama ljudi nagrađuju; biće horizontalno i vertikalno kretanje u matrici. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Reč ima narodni poslanik Dejan Nikolić.

Izvolite.

DEJAN NIKOLIĆ: Tačno je, ministre. Slušali ste pažljivo kada sam govorio o prvom amandmanu. Vrlo konkretno sam rekao, nisam protiv diskrecionog prava, odgovornog diskrecionog prava da ministar i Vlada odrede neka sredstva za određene namene; ja sam lično protiv neodgovornog korišćenja takvog prava. Dao sam vam primer kako je to rešeno u nekim državama koje su izvršile reformu javne uprave određujući vrlo jasne kriterijume za dodelu tih sredstava.

To se ne radi u ovom budžetu, vi ste tu u pravu. A da li ćete to uraditi određenim pravilnicima na Vladi, eto, tako se radi, pitaću vas 1. januara da li ste to uradili kada ste podelili bonuse i zarade, da li ste to uradili. Vaš odgovor... Ne znam da li ću dobiti odgovor, ali sumnjam u to, jer će se deliti sredstva po partijskoj liniji, po partijskim zadacima i po partijskoj poslušnosti.

Postoji opravdana bojazan kod nas. Iako ste napisali u obrazloženju da ne postoji bojazan, upravo, ministre, postoji, zato što sam vam rekao – ne postoje, recimo, kriterijumi po kojima delite sredstva iz budžetskih rezervi, opštine dobijaju na stotine miliona. Kako je, recimo, neka opština dobila 120, 150 miliona iz budžetskih rezervi? Vi to možete da uredite kriterijumima. Vi to ne radite i zato postoji otvorena bojazan kod nas da ćete ponovo zloupotrebiti ovu odgovornost. Tu moramo da se razumemo vi i ja.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Nikoliću.

Reč ima Marija Janjušević.

Izvolite.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Gospodine ministre, bez namere da u nešto lično ulazim, moram zaista da vam čestitam sa koliko smisla vi pričate o ovom besmislu. Naveli ste bežanje od realnosti, a mislim da je to specijalnost upravo u svim vašim objašnjenjima i u marketingu Aleksandra Vučića.

Ovih trista amandmana koji treba da spreče opoziciju da komentariše ovaj zakon zapravo govori da vi imate šta da krijete. Srpski pokret Dveri neće učestvovati u ovoj prevari. Mi ćemo strpljivo sačuvati ono malo vremena što ostaje opoziciji da pričamo upravo o budžetu, o budžetu u kojem ima mnogo toga skrivenog, a vaše ponašanje to potvrđuje.

Sigurna sam da čak ovih trista poslanika vlasti neće glasati ni za sopstvene amandmane koje su danas uložili, jer neće trista puta zazvoniti zvono u ovom parlamentu, u to sam potpuno sigurna. Ali mi ćemo, kažem, svoje vreme

strpljivo sačekati i upotrebiti ga daleko kvalitetnije od onog što ministar radi danas. Hvala, toliko.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Jovan Jovanović.

Izvolite, kolega.

JOVAN JOVANOVIĆ: Hvala.

Poslanici vladajuće koalicije su danas dali značajan doprinos parlamentarizmu ovolikim brojem amandmana koje su podneli. Verovatno bi to moglo da uđe u udžbenike, jer je nečuveno da poslanici vladajuće koalicije u bilo kojoj zemlji podnesu toliki broj amandmana, već bi to trebalo unapred da se dogovori sa predstavnicima vlade koji su izabrani od članova te vladajuće koalicije.

Naravno, niko ne spori pravo poslanicima da podnose amandmane, međutim, ovde je problem što su ti amandmani fingirani. I, naravno, način na koji je sazvana sednica sa ovolikim brojem tačaka dnevnog reda, tako da verovatno nećemo ni stići da pričamo o budžetu.

Ovde prisustvujemo jednoj lošoj predstavi, a na repertoaru su hvalospevi sadašnjoj i napadi na bivšu vlast. Ono što je veoma zabrinjavajuće, pošto smo slušali o letovanjima, zimovanjima, dedinim kućama, jeste da se ovde promoviše ideologija siromaštva, što je veoma loše za dalji razvoj naše zemlje.

Ono što je problem sa ovim zakonom pa i sa zakonom o budžetu, o kojem verovatno nećemo ni raspravljati, jeste netransparentnost i ta velika siva zona i prevelika diskreciona moć ministara, i ovde i u predlogu budžeta za 2018. godinu.

Ovde niko ne dovodi u pitanje stručnost ministra Vujovića. Bez obzira na obrazovanje koje posedujem, ja nikada nemam iluziju da bih mogao ravnopravno da učestvujem u raspravi s njim, ali ovde se ne radi o ekonomskom znanju, već je problem u tome što se ministar kreće u zadatim, pogrešnim političkim okvirima, tako da tu ni ekonomska magija ne bi mogla da nam pomogne.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Pravo na repliku, narodni poslanik dr Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Par napomena pošto se pominje naša poslanička grupa i pitanje podnošenja amandmana. Nismo čuli dve stvari. Prva stvar koju nismo čuli jeste – ako neko zaista smatra da je činjenicom da smo mi podneli amandmane nešto strašno uskraćen za mogućnost da raspravlja o budžetu za 2017. ili za 2018. godinu ili o bilo čemu trećem što ga zanima pod milim bogom, nismo čuli, evo,

sada je dva popodne, mi smo ovu sednicu počeli u deset, zašto za četiri sata ne urade to što bi želeli. Evo, četiri sata raspravljamo u ovoj sali i nisam primetio da je i jedna jedina poslanička grupa sa druge strane pokazala bilo kakvo uzdržavanje, snebivanje da priča šta god želi. Zašto onda već jednom ne pređu na stvar i počnu da pričaju o tome što im tako nedostaje? Ja bih rekao, iz samo jednog razloga – što tu, izgleda, baš nema šta da se kaže, što to što bi želeli da pričaju ne znaju šta bi tačno trebalo da bude, kako treba da glasi i koji sadržaj da ima. Voleo bih da se već jednom pređe na stvar, da iskoriste to svoje vreme koje imaju po Poslovniku i obilato ga koriste najzad za to što smatraju da bi trebalo da bude svrha tog vremena.

Druga stvar koju nismo čuli jeste odakle nekome ubedenje, odakle nekome ideja da pravo na raspravu koje sam uživa i obilato ga koristi uskraćuje nama. Odakle nekome ideja da su naši poslanici možda nešto manje vredni, da imaju manje prava da koriste one mogućnosti koje Poslovnik pruža, ako neko s druge strane može da podnese amandman kad god mu padne na pamet, na koju god hoće temu, bilo koji zakon? Slušali smo ovde brisanja svega i svačega, toliko puta. Odakle mu ideja da ne može drugi narodni poslanik, samo zato što je poslanik Srpske napredne stranke, da podnese amandman? Da li je to i dalje problem onog samoproglāšenog i umišljenog elitizma onih koji misle da su bogomdani za sve, koji demokratiju nikada nisu suštinski shvatali, a mogu da se nazivaju demokratama koliko god žele, koji smatraju da su samo zbog toga što su umislili da su neka elita to i zaista?

Te dve stvari da nam objasne, pa možemo dalje i o tehnicu, a i o toj njihovoj suštini, mada tu suštine nikad nije ni bilo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Ristićević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marijan Ristićević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ovde smo videli mnogo prigovora oko nagrada i bonusa. Najviše prigovora smo imali iz one grupe, iz one pojave koju ja zovem „Kradulović del Boj kompani“. Kako su oni delili bonuse, probaću da dokumentujem. Ovde je jedno četrdeset osoba, dok je gospodin „Rasulović“ vršio funkciju ministra. Svih četrdeset je iz, ne mogu reći partije, udruženja „nikad im dosta nije bilo“. Evo bonusa: Ivan Ninić 80.000, dr Dušan Pavlović 113.000 po ugovoru o delu, fakultet 150.000, to je ukupno 263.000, i ono deljenje pornografije, i Bog da ga vidi.

Usput da kažem, a to je naša obaveza kao predstavnika građana, u onim zemljama na koje se taj profesor poziva, u uređenim zemljama, kada bi neko podelio na društvenim mrežama maloletničku pornografiju, taj bi završio ne samo političku karijeru već i karijeru na fakultetu.

Dalje, Miroslava Milenović, kako mi to zvuči poznato, nesuđeni kandidat, 120.000 dinara mesečno, onda imate Aleksandra Stevanovića itd. Sve su to cvečke iz iste bašte, a u toj bašti, izgleda, ima svega. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Stefana Miladinović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Stefana Miladinović.

Izvolite.

STEFANA MILADINOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani ministri, u pitanju je tehnički amandman. Zapravo, amandmanom sam htela da izvršim lekturu teksta kako bi se ispunila gramatička i stilska pravila. Pokazna zamenica „ovaj“, smatram da nije neophodna i u skladu s tim sam predložila da se reč „ovaj“ briše ispred reči „zakon“. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Miladinović.

Poštovani narodni poslanici, u skladu sa članom 87. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, sada određujem pauzu u trajanju od jednog časa.

Nastavljamo sa radom u 15.00 časova. Hvala.

(Posle pauze – 15.05)

PREDSEDNIK: Nastavljamo sa radom.

Na član 2. amandman su zajedno podneli poslanici Marko Đurišić, Nenad Konstantinović, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 5. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O BUDŽETSKOM SISTEMU (pretres u pojedinostima)

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli poslanici.

Primili ste izveštaje nadležnih odbora, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, u skladu sa Poslovnikom otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Predlog za dodavanje preambule iznad člana 1. Amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandra Tomić, Milorad Mijatović, Sonja Vlahović, Olivera Pešić, Zoran Bojanić, Srbislav Filipović, Snežana Petrović, Dubravka Filipovski i Stefana Miladinović.

Na osnovu člana 163. stav 2. Poslovnika, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo odbacio je ovaj amandman.

Odbačeni amandmani ne mogu biti predmet rasprave i o njima se ne glasa.

Na član 1. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanici Poslaničke grupe SRS, zajedno Marko Đurišić, Nenad Konstantinović, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković, i narodna poslanica Aleksandra Jerkov.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo poslanik Balša Božović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Reč ima narodni poslanik prof. dr Marko Atlagić.

MARKO ATLAGIĆ: Poštovana predsednice, Vlada Republike Srbije predložila je izmenu člana 1. tako da se brišu reči „budžetski fondovi“ iz definicije korisnika budžetskih sredstava, jer su već definisani članom 64. Zakona kao evidencioni računi, što će omogućiti da se pojedini budžetski prihodi i rashodi vode odvojeno. To se posebno odnosi na ciljeve koje treba ostvariti kada su u pitanju sporazumi, lokalni, pokrajinski, republički i međunarodni. To će pridoneti boljitku ukupnih ekonomskih parametara koji se ostvaruju budžetom za 2017. godinu.

Poštovana predsednice Skupštine, videli smo danas da se o ovim parametrima vrlo malo diskutuje od strane opozicije, a to su vidljivi parametri. Ja ću samo jedan parametar da spomenem, a to je inflacija. Ona je za vreme bivšeg režima bila visoka. Bivši režim je 2008. godine imao stopu inflacije 14,9%, da bi već u 2014. godini, dolaskom Aleksandra Vučića na mesto predsednika Vlade, bila spuštena na 1,7%, što je bila najniža moguća inflacija u poslednjih 40 godina.

Da li je tako, gospodo iz bivšeg režima?

Pogledajte i uporedite budžetski deficit: vi ste ga imali 2008. godine – 1,7%, da biste 2012. godine uvećali na 7,1%. Predsednik Aleksandar Vučić ga je prilikom dolaska na vlast, 2014. godine, zatekao na 7,1%, da bismo u 2017. godini, evo, postigli suficit.

O ovome opozicija neće da razgovara, poštovani građani, zato što su vidljivi rezultati.

Neću da zamaram, ali imam podatke od 2008. godine do danas kako je tekla inflacija. To je bila strašna inflacija. Godine 2008 – 14,9%, 2009. godine – 6,6%, 2010. godine – 10,3%, 2011. godine – 7%, 2012. godine, kada smo preuzeli vlast – 13%, da bismo je mi spustili na 7,8, a već 2014. godine 1,7%, što je najniža inflacija u poslednjih četrdeset godina.

Ovim amandmanom želeo sam dati podršku i ojačati predlog Vlade iz člana 1. itd. Smatram da je odgovor Vlade bio korektan i prihvatam ga. Hvala.

PREDSEDNİK: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman su zajedno podneli poslanici Marinika Tepić, Aleksandra Čabraja, Sonja Pavlović, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Reč ima Marinika Tepić.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Ujedno izražavam žaljenje što ministar nije tu, iako su tu drugi ovlašćeni ispred Vlade Republike Srbije kao predlagača, pa očekujem odgovor koji bi trebalo da dobijem s obzirom na to da će, pretpostavljam, ovaj naš amandman biti odbijen, a tiče se izuzetno važne stvari, odnosno definisanja budžetskih korisnika u sistemu finansiranja Republike Srbije i tačke 47, gde predlagač nakon Republike Srbije prepoznaje još lokalne vlasti u sprovođenju finansijske pomoći EU u ukupnom finansiranju Republike Srbije, ali, nažalost, ne prepoznaje i autonomne pokrajine.

Smatram da je ovo izuzetno pogrešno, kao i moje kolege iz Kluba samostalnih poslanika, s obzirom na to da ne samo da po Ustavu Republike Srbije imamo prepoznate dve autonomne pokrajine, već iz prostog razloga što naročito AP Vojvodina već dugi niz godina učestvuje u finansiranju projekata, odnosno finansijskoj pomoći EU, i to tako što sama takođe predviđa i planira sredstva za prefinansiranje.

Navešću odmah jedan konkretan primer, da bi svima to bilo jasno, ilustrativno. Evo, na primer, radi se o Institutu Biosens, kojim se i predsednica Vlade Ana Brnabić izuzetno hvalila u prethodnom periodu, čak je tamo odlazila, u Novi Sad, da postavlja kamen temeljac. Ali niko nije uzeo u obzir da je baš projekat Biosens pokrenula i inicirala Pokrajinska vlada u 2015. godini, da je

Evropska komisija upravo ovaj projekat Pokrajinske vlade (dakle, u prethodnom sazivu) smatrala najboljim projektom u ovoj oblasti te godine.

Bez obzira na to što je AP Vojvodina i dalje u režimu lokalne samouprave kada je reč o prepoznavanju u budžetu, odnosno načinu prenosa sredstava, smatram da je zaslužila mesto koje joj pripada i po Ustavu i po zakonu, naravno, izražavajući žaljenje što ni danas nemamo zakon o finansiranju AP Vojvodine, i pretpostavljam da je to jedan od razloga. Ali evo prilike da se to stanje promeni. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar Đorđević.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Hvala.

Poštovani poslanici, probaću brzo da odgovorim. Pod pojmom „lokalna vlast“ u Zakonu o budžetskom sistemu podrazumeva se i pokrajinska vlast i lokalna samouprava, tako da je sve to obuhvaćeno i nije potrebno da se nabraja pojedinačno. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala.

(Marinika Tepić: Mogu li samo dopunu?)

Možete.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem.

Pretpostavljam da smo se pažljivo slušali. Ja sam u samom zaključku i rekla da smatram greškom, da znam i verujem da je AP Vojvodina ostala u režimu finansiranja tako što je prepoznata kroz lokalnu samoupravu. Ali to je pogrešno.

Ministar Vujović je i prošle godine, u raspravi o budžetu, rekao da je to pogrešno i da će do ove godine upravo kroz zakon koji je sada predmet rasprave, kao i u Zakonu o budžetu za 2018. godinu, tu grešku ispraviti. Izrazio je tada nadu da će tokom prethodne godine bar neko inicirati usvajanje zakona o finansiranju AP Vojvodine. Ako to nije Vlada Republike Srbije, to može da uradi bilo koji narodni poslanik i, naravno, Skupština AP Vojvodine. Meni je žao što skupštinska većina Igora Mirovića to nije uradila.

Zato, s obzirom na to da ministar nije tu, volela bih da čujem razloge zašto se u ovih godinu dana to nije dogodilo i mi ponovo u istim zakonima imamo isto degradiranje autonomnih pokrajina, mislim, naravno, na obe autonomne pokrajine, i Kosovo i Metohiju i Vojvodinu, i one su u režimu opština i gradova, odnosno jedinica lokalne samouprave. Verujem da ste i sami svesni da je to pogrešno, da je to loše i da to dodatno stvara utisak zle namere kada je budžet u pitanju, odnosno novčanik, što mi kažemo, države. Želim odgovor na pitanje zašto se do sada ovo stanje nije promenilo. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: I mi smo podneli amandman kojim smo tražili da se briše član 1. Predloga zakona. Zašto? Ako se budžetski fond izbaci i više ne bude indirektni korisnik budžetskih sredstava, ne znam šta ćemo da dobijemo.

Pročitali smo jedno obrazloženje – da je budžetski fond, u stvari, račun u Trezoru. Pa, svi direktni i indirektni korisnici budžetskih sredstava u Trezoru su račun, ali iza tog računa se krije pravno lice. I budžetski fond jeste pravno lice.

Pogledajte Predlog zakona o budžetu za 2018. godinu pa ćete videti na kojim se sve pozicijama nalaze budžetski fondovi. To su, u suštini, namenski fondovi, gde se izdvajaju neka sredstva za tačno određene namene.

Međutim, mnogo veći problem ovog Zakona o budžetskom sistemu je taj što... Ovo što držim u ruci je spisak korisnika javnih sredstava. U ovom delu se nalazi samo nekih 2.000 korisnika javnih sredstava tzv. republičkog nivoa. Pravilnik i ovaj spisak je, na osnovu člana 8. Zakona o budžetskom sistemu Republike Srbije, doneo ministar finansija. Kada gledamo samo korisnike budžetskih sredstava na republičkom nivou, ovde ćemo videti direktne i indirektno korisnike. Međutim, tu se nalaze pod šifrom 6 drugi korisnici javnih sredstava, pod šifrom 7 ostali korisnici javnih sredstava; svi oni moraju da budu uključeni u budžet Republike Srbije. Nažalost, njih nema u budžetu Republike Srbije. Zašto ih nema? Gde je Nacionalna korporacija za osiguranje depozita? Gde su druge brojne agencije? Toga nema u budžetu Republike Srbije, to je izbačeno, a oni su korisnici budžetskih sredstava.

Mi ćemo na jednom od sledećih članova otvoriti jednu veliku dilemu – šta su javni prihodi, šta su primanja, šta su javni rashodi, šta su izdaci – da vidite koliko su naši budžeti za proteklih nekoliko godina ne samo nejasni, nego ne sadrže pravi prikaz budžetske potrošnje. Dobar deo budžetske potrošnje, u jednom velikom procentu, nalazi se izvan Zakona o budžetu Republike Srbije.

Ako bi se išlo tom logikom da se i budžetski fondovi izbace, izvinite, molim vas, a šta će onda da ostane u budžetu Republike Srbije? Da li ćemo mi onda da raspravljamo samo o 60% potrošnje na nivou Republike, a 40% da nam bude nevidljivo, kao što je sad u jednom velikom procentu nevidljivo?

PREDSEDNIK: Ministar Đorđević, pravo na repliku.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Prvo, što se tiče prvog pitanja, lokalna vlast koja je ovde uvedena kao pojam obuhvata i autonomne pokrajine i lokalnu samoupravu. Prilikom izmene Zakona o finansiranju lokalnih samouprava,

možemo da pričamo o tome da se izmeni terminologija i da bude drugačije definisano u Zakonu o budžetskom sistemu.

Što se tiče vašeg pitanja, lepo ste rekli, samo što niste ...

Da je to tačno kao što ste vi rekli, verovatno bi to bilo pravilno kako ste rekli i verovatno bi imalo smisla, ali budžetski fond nije pravno lice, to je prva stvar. Druga stvar, korisnici koje ste nabrojali nisu korisnici budžetskih sredstava već javnih sredstava i onda ih to ne svrstava u ovu kategoriju koju ste spominjali sada.

PREDSIEDNIK: Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandra Tomić, Milorad Mijatović, Sonja Vlahović, Olivera Pešić, Zoran Bojanić, Srbislav Filipović, Snežana Petrović, Dubravka Filipovski i Stefana Miladinović.

Reč ima narodni poslanik Zoran Bojanić.

ZORAN BOJANIĆ: Zahvaljujem, uvažena predsednice.

Da ne ponavljam ono što je uvažena koleginica Aleksandra Tomić rekla u prethodnom izlaganju i kod prethodnog zakona, ovo je jedan od amandmana koje je naš kokus podneo. U ovom slučaju je to na Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o budžetskom sistemu Republike Srbije za 2018. godinu.

Ono što je navedeno u samom amandmanu i što ću vam reći iz obrazloženja, to je – predloženim amandmanom precizno se definiše politika održivog razvoja UN i usklađuje sa planom primene iste kod svih država članica. Ova globalna politika ima za osnovni cilj usmeravanje svih javnih politika svih država ka smanjenju siromaštva, unapređenju blagostanja i socijalne pravde, zaštiti životne sredine u cilju pružanja adekvatnih odgovora na izazove koji se javljaju u borbi sa klimatskim promenama.

Ovaj predlog budžeta govori da ova vlada primenjuje upravo sve ono što smo mi naveli u ovom amandmanu; cilj ove vlade jeste upravo održiv razvoj. A da radimo na održivom razvoju kada su u pitanju javna sredstva, odnosno budžet, govori nam usklađenost naših prihoda i rashoda i budžet upravo ovako kako je urađen. Cilj ovog budžeta jeste da smanjimo siromaštvo, da naši građani budu zadovoljni građani, koji imaju posao i stvaraju dohodak, da mogu da obezbede život sebi i svojoj porodici.

Za razliku od nekog prethodnog perioda kada smo imali slučajeve da su nam ugasili preduzeća, da su svi oni koji su izvršili privatizaciju u periodu od 2000. do 2012. godine sve te privatizacione prihode preusmerili u neke pogrešne ili svoje džepove, naš cilj jeste da stvorimo održivu državu i zaposlimo što više naših građana.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Da li neko želi reč?

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovana predsedavajuća, poštovani članovi Vlade, dame i gospodo narodni poslanici, ovim amandmanom predlaže se dodavanje novog stava. Predlaže se da se planiranje, priprema, donošenje i izvršenje budžeta Republike Srbije realizuje tako da u najvećoj meri unapredi finansijsku osnovu za pravosudni sistem Republike Srbije, a upravo sa ciljem da se dodatno podstakne razvoj pravosudnog sistema u Republici Srbiji.

Prema Ustavu Republike Srbije, uređenje vlasti počiva na podeli vlasti na zakonodavnu, izvršnu i sudsku, a načelo podele vlasti zasniva se upravo na ravnoteži i međusobnoj kontroli ove tri grane vlasti.

Upravo iz razloga što se od sudske vlasti očekuje da svoju funkciju vrši na najbolji mogući način, treba obezbediti, ali u velikoj meri ovim amandmanom i unaprediti, finansijsku osnovu za pravosudni sistem Republike Srbije u celini.

Vlada Republike Srbije obavezala se na sprovođenje reformi radi modernijeg, delotvornijeg i odgovornijeg pravosudnog sistema, a sve zbog građana kojima se mora obezbediti dostupnost pravde, pravo na pravično suđenje i ravnopravan tretman na sudu. Na taj način postiže se jačanje vladavine prava i pravne sigurnosti i, što je najvažnije, vraćanje poverenja građana u pravosudni sistem Republike Srbije. Jaka finansijska osnova podrazumeva i brže unapređenje pravosudnog sistema. Dobrim planiranjem i izvršenjem budžeta postižu se ciljevi koji se stavljaju pred pravosudni sistem.

To su sve razlozi za podnošenje ovog amandmana. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Mićin.

Izvolite.

ŽARKO MIĆIN: Poštovana predsednice Narodne skupštine, poštovani ministre, dame i gospodo narodni poslanici, ovaj amandman je takođe vezan za investicije, osnaživanje investicija i podršku investicijama u budžetu. U budžetu za 2018. godinu upravo je za podršku investicijama, odnosno za izgradnju puteva, mostova i javnih objekata u interesu građana, planirano čak 128 milijardi dinara, što svakako pozdravljam.

Kako smo došli do toga da danas imamo toliko raspoloživog novca za investicije? Pre svega, tako što smo racionalno i dobro planirali prihode i rashode u budžetu, što smo štedeli. Važno je da vam pokažem neke podatke koji jasno pokazuju kako smo uspeali da uštedimo ovaj novac u budžetu i kako smo dobro planirali budžet, a, s druge strane, da vidite zašto smo nekada, pre 2012. godine, imali situaciju da u budžetu nije bilo ovoliko novca za investicije.

Ovde imam indikatore makroekonomskih kretanja sa sajta Ministarstva finansija, koji nam pokazuju jasno neke parametre. Dakle, ako gledamo bruto domaći proizvod u milijardama evra, 2008. godine on je iznosio 33.704.000.000 evra; već 2012. godine taj isti parametar je 31.683.000.000 evra, odnosno za dve milijarde je bio manji BDP 2012. godine.

Ovo što sam govorio je bilo u vreme „žutog preduzeća“.

Kako to izgleda u vreme Srpske napredne stranke? Dakle, 2015. godine ukupan BDP je bio 33.491.000.000, da bi već 2016. godine bio 34.616.000.000, skoro za 1.200.000.000 više. Kako to izgleda po glavi stanovnika, što je takođe neki ekonomski pokazatelj? Dakle, 4.586 evra po glavi stanovnika je bio 2008. godine, da bi 2012. godine pao na 4.400, to je u vreme „žutog preduzeća“. A 2015. godine, u vreme Srpske napredne stranke, ovaj isti BDP po glavi stanovnika je 4.720 evra, a 2016. godine 4.904 evra, sa tendencijom da ide na gore u 2017. godini.

Ako pogledamo, recimo, izvoz robe, taj isti izvoz robe, odnosno spoljnotrgovinska razmena u 2008. godini je bila 7.428.000.000, da bi 2012. godine otišla samo za milijardu gore, na osam milijardi. To je u vreme „žutog preduzeća“. A pogledajte kako to izgleda u vreme SNS: 12 milijardi evra je bio izvoz robe u 2015. godini, da bi već u 2016. godini skočio na 13.432.000.000, a u ovoj godini će biti još više.

Tako bih mogao, zaista, da vam nabrajam i dalje, ali kroz sledeće amandmane ću vam navesti šta sve možemo da vidimo, kako je to izgledalo u vreme Demokratske stranke i zašto nismo u to vreme imali dovoljno investicija, a kako to izgleda u vreme Srpske napredne stranke. Hvala.

PREDSEDNIK: Ministar Đorđević ima reč.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Zahvaljujem se.

Oba predloga su vrlo konstruktivna, ali probaću da vam objasnim zašto nisu prihvatljivi za Vladu.

Lepo ste objasnili i bilo bi dobro da...

To su samo dva od ciljeva koje treba da imamo kao država; njih postoji mnogo, mnogo više i trebalo bi onda da ih pojedinačno nabrajamo u tome. To predstavlja već zadatak budžetskih korisnika koji su nadležni za to. Predlog

Vlade i Ministarstva finansija jeste da se ne izdvajaju posebno ciljevi, već oni spadaju u nadležnost onoga ko je nadležan za to kao budžetski korisnik i pretpostavlja se da će on da radi na realizaciji toga. Zato je izbegnuto da se nabrajaju. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podnela poslanica Milanka Jevtović Vukojičić.

MILANKA JEVTIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem.

Uvažena predsednice Narodne skupštine, uvaženi ministri, kolege poslanici i poslanice, podnela sam amandman na član 1. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o budžetskom sistemu kojim se dodaje stav 3. koji glasi: „Planiranje, priprema, donošenje i izvršenje budžeta Republike Srbije realizuje se tako da u najvećoj mogućoj meri unapredi položaj najranjivijih društvenih grupa u Republici Srbiji“.

Moram da istaknem da je Vlada Aleksandra Vučića od 2014. godine prvi put budžetom Republike Srbije namenila namenski transfer za razvoj usluga socijalne zaštite na lokalnom nivou. Zašto je to važno? U pitanju su opštine koje su ekonomski manje razvijene. I, u pitanju je da korisnici usluga socijalne zaštite imaju potpun i jednak pristup uslugama socijalne zaštite bez obzira na to da li žive u Beogradu, Kruševcu, Priboju, Prijepolju, Novoj Varoši.

Petnaestog marta 2017. godine Vlada je potpisala ugovor o namenskim transferima sa 123 jedinice lokalne samouprave, a ta sredstva upravo jesu namenjena za razvoj usluga personalne asistencije, za razvoj usluga pomoći u kući, za razvoj usluge dnevnog boravka za decu sa smetnjama u razvoju, za razvoj usluge dnevnog boravka za odrasla i stara lica itd.

Ono što takođe moram da naglasim, to je da je Vlada prepoznala značaj opredeljivanja sredstava za najugroženije kategorije kada su u pitanju stara lica. O tome ću nastaviti dalje. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podnela Vesna Rakonjac.

Izvolite.

VESNA RAKONJAC: Hvala.

Uvažena predsednice, poštovani ministri sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, podnela sam amandman koji se opet odnosi na Strategiju održivog razvoja 2030. Konkretno, odnosi se na promociju mogućnosti celoživotnog učenja.

Znamo da živimo u veoma teškom vremenu, da su zbog neadekvatne i neodgovorne politike koja je vođena od 2000. do 2012. godine mnogi radnici ostali bez radnih mesta, neka su potpuno iščezla, i ostale su nam teško zapošljive

kategorije stanovništva. To su uglavnom ljudi koji su u dobroj životnoj dobi, sa punim radnim iskustvom, ali prosto nisu atraktivni na današnjem tržištu.

U cilju smanjenja siromaštva, potrebna nam je veća promocija celoživotnog učenja, odnosno mogućnosti prekvalifikacije i omogućavanja da njihova zanimanja nova, ukoliko je to moguće, ostvare i budu atraktivni na postojećem tržištu rada ili na nekom budućem tržištu rada. Naravno, to zahteva sinhronizaciju ne samo Ministarstva privrede već i Ministarstva prosvete i Ministarstva za lokalnu samoupravu.

Pored mnogih privrednih i poljoprivrednih delatnosti gde bismo mogli da napravimo ozbiljan zaokret kada je celoživotno učenje u pitanju, jedan dobar deo može da se ostvari i kroz programe socijalne zaštite. Navešću vam samo jedan primer: to je licenciranje usluga u socijalnoj zaštiti i mogućnost da osobe koje su ostale bez posla licenciraju neku od usluga, kao što je personalni asistent ili pratilac, da dobiju diplomu i mogućnost da nađu veoma human i dobar posao za sebe. Na taj način će pomoći vulnerabilnim kategorijama stanovništva kojima je pomoć neophodna, a pomoći će i sebi i svojim porodicama. Osoba koja radi posao koji voli biće ispunjena, a samim tim i dobar član zajednice.

Samo jedan mali primer iz grada iz koga dolazim, to je grad Kruševac. Pre desetak godina o personalnim asistentima niste mogli da čujete ni reč; od 2012. godine ta priča je aktuelizovana. Prošle godine su izdvojena određena finansijska sredstva, za koja smo smatrali da u 2018. godini neće biti dovoljna, tako da su podignuta za pratioce dece sa smetnjama u razvoju do škole i nazad za 50%, sa 8.000 na 12.000. Mislim da je to dobar primer i da treba da se rukovodimo takvim dobrim primerima. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima Dejan Nikolić.

Izvolite.

DEJAN NIKOLIĆ: Poštovana predsednice, dame i gospodo narodni poslanici, pa, ja bih mogao da podržim, ili ću podržati ovaj amandman, ali se bojim da neće promeniti mnogo toga.

Predložio sam izmene i dopune zakona koje omogućavaju upravo ovo o čemu ste vi, gospođo Rakonjac, govorili. Moramo promeniti Zakon o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja da bismo došli do ovoga o čemu ste vi govorili sada.

Postoje deca za koju je interresorna komisija donela odluku da im je potreban lični asistent, personalni asistent, pedagoški asistent, koja nemaju lične ili pedagoške asistente. Postoje deca za koju je interresorna komisija donela odluku, i imaju. To je sistemska diskriminacija. To moramo da promenimo menjanjem Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja. To ne možemo

ovim amandmanom da uradimo. I da glasamo i podržimo svi ovaj amandman, to se neće desiti jer Zakon o osnovama vaspitanja i obrazovanja to ne dozvoljava.

Dakle, da, potrebna su posebna sredstva. Ja sam podneo čak i amandman na budžet za 2018. godinu koji bi omogućio tako nešto. Videću da li ćete vi to podržati i glasati za taj amandman iako, verovatno, neću imati vremena da o tome govorim.

Vaša namera je dobra, ne sumnjam u vašu nameru, ali to ovim amandmanom na ovaj zakon nećemo postići. Dakle, dolazi do systemske diskriminacije određenog broja dece, jer sada postoje deca u našem obrazovnom sistemu za koju je interesorna komisija odlučila da im je potrebna određena zdravstvena, pedagoška, obrazovna podrška, a ona tu podršku nemaju. I, postoji neki broj dece kojoj je interesorna komisija odredila takvu vrstu podrške i ona je imaju. Dakle, radi se o systemskoj diskriminaciji u obrazovnom sistemu. Podneo sam poseban zakon da ovaj problem probamo da rešimo. Bojim se da ovim amandmanom to nećemo, ali svakako ću podržati vaš predlog.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Vesna Rakonjac.

Izvolite.

VESNA RAKONJAC: Po amandmanu.

Drago mi je da smo se u nečemu složili. Da smo ovako radili ranije, možda bi bilo mnogo bolje.

Predlažem da budete na delu sednice kada se glasa o amandmanima, pa da vidimo kakav će rezultat i ishod da bude. Predlažem vam i da budete na okruglim stolovima kada se o ovome razgovara.

Možda me niste dovoljno razumeli kada sam rekla da treba da radimo promociju. Znači, ovo su potpuno nova zanimanja, i nama delimično nepoznata, a ne običnoj populaciji. Prema tome, treba da radimo na promociji, da zainteresujemo građane koji nemaju posao a stručni su i mogu da putem licenci ostvare svoje pravo na rad, na obostranu korist.

Pozivam vas na saradnju i nadam se da ćemo u nekom budućem periodu možda i lepo sarađivati. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo dr Darko Laketić.

Izvolite.

DARKO LAKETIĆ: Poštovana predsednice, poštovani ministri, uvažene kolege narodni poslanici, upravo član 1. Zakona o budžetskom sistemu na koji sam podneo amandman govori o planiranju, pripremi, donošenju i izvršenju budžeta Republike Srbije, kao i planiranju, pripremi, donošenju i izvršenju budžeta autonomnih pokrajina, odnosno jedinica lokalne samouprave.

Amandman koji sam podneo glasi: „Izvršenje budžeta Republike Srbije realizuje se tako da u najvećoj mogućoj meri unapredi efikasnost lokalne samouprave u Republici Srbiji“. Motiv za podnošenje ovakvog amandmana leži pre svega u tome da se na adekvatan način uspostavi valjana kontrola u lokalnim samoupravama.

Primeri iz prakse na nivou lokalnih samouprava govore u prilog tome da je zaduživanje na nivou lokalnih samouprava zaista bilo enormno u periodu vršenja bivše vlasti. Ono što je vrlo bitno jeste da postoje flagrantni primeri gde je procenat kršenja finansijske discipline bio zaista izuzetan, u tom smislu, da kažem, finansijske nediscipline.

Tipičan primer je opština Prokuplje, gde je u periodu od 2006. do 2009. godine, bez plana javnih nabavki, bez planiranih i obezbeđenih sredstava, sproveden postupak javnih nabavki pogađanjem, bez prethodnog objavljivanja, u Javnom preduzeću Direkcija za izgradnju i urbanizam. Upravo to što su na takav način dogovarali nisu platili i tada su doveli Javno preduzeće Direkcija za izgradnju i urbanizam u nelikvidnost u iznosu većem od 400 miliona dinara, i to duže od tri godine. Samim tim su ugrozili likvidnost opštine Prokuplje. Svi poslovi koji su sklopljeni na ovaj način sklapani su sa jednim preduzećem, to je „Preduzeće za puteve“ Niš. Ti poslovi, kao što sam rekao, nisu plaćeni. Na taj način, praktično je iza tog perioda vršenja bivše vlasti ostala pustoš, koja ima nesagledive posledice za Grad Prokuplje.

Zašto to kažem? Zato što je upravo proteklih dana, tačnije prošle nedelje, stigla izvršna presuda na iznos od 202 miliona dinara. I, ono sa čime se opština Prokuplje trenutno suočava jeste borba za opstanak. Sve je to posledica jedne neodgovorne, bahate i nezajažljive vlasti i pojedinaca. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podnela narodna poslanica Ljiljana Malušić.

Izvolite.

LjILJANA MALUŠIĆ: Poštovana predsednice, uvaženi članovi Vlade, dame i gospodo poslanici, moj amandman glasi: „Planiranje, priprema, donošenje i izvršenje budžeta Republike Srbije realizuje se tako da u najvećoj mogućoj meri unapredi razvoj obrazovanja u Republici Srbiji“. Cilj amandmana je da se zakonskim rešenjem osnaži i unapredi razvoj obrazovanja u Republici Srbiji.

Zamislite da je sto miliona evra bilo upotrebljeno za izgradnju škola, vrtića, kulturno-sportskih centara, za stimulans finansiranja talentovane dece. Umesto toga, sto miliona evra je otišlo na finansiranje nečije kampanje. Zamislite

čije! Razvojna banka Vojvodine je uzela iz budžeta Srbije oko sto miliona evra i dala ih Demokratskoj stranci za kampanju. Sramota!

Obrazovanje treba da podstiče inovacije, kritičko mišljenje i preduzetništvo, da obezbedi mladima potrebne veštine, da budu konkurentni na tržištu. To je cilj ove vlade.

Mi povećavamo plate. U ovom momentu, 197 milijardi dinara za obrazovanje. Povećanje plata – tako se vodi država!

Vlada odlično radi. A sigurna sam da će se ovim pitanjem Razvojne banke i sto miliona evra, što je trebalo da ode na obrazovanje na primer, pozabaviti neko ko se ovim bavi. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević, po amandmanu.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala, predsednice.

Verujem da velika većina građana gleda i sluša ovo što je izrečeno. Sto miliona evra je dato od Razvojne banke Vojvodine, kako je rekla prethodna govornica. Nisam siguran da je gospođa pogodila prave brojke, ali sto miliona evra je zaista jedna lepa cifra, gospođo, pa vas molim da još jednom, pre nego što popijete kafu, proverite te podatke. Vidim da se konsultujete sa kolegom. Ako nema nikog sa te strane ko može do sto miliona evra da sabere, onda pitajte nekog van ove sale.

Što se tiče druge stvari, Demokratska stranka je 2012. godine bila vlast, na svim nivoima: imali smo predsednika Republike, odličnog premijera, odličnu Vladu i vlast u skoro svim lokalnim samoupravama. Demokratska stranka, zato što je bila i ostala poštena partija, uzela je kredit, koji vraća i dan-danas. Šest godina Demokratska stranka vraća kredit koji je uzela 2012. godine iako je bila na vlasti, zato što nismo krali i nismo imali novca da finansiramo kampanju. To govori o našem poštenju.

Od čega vi finansirate vaše kampanje, zaista bih voleo da znam. Ako ne saznam sad, saznaću za godinu-dve kada budete otišli u opoziciju.

Još jednom vas molim da proverite iznos – sto miliona evra, jer nije primereno govoriti takve neistine ovde. Nijedan čovek u Srbiji ne može da poveruje da je bilo čija kampanja na svetu koštala sto miliona evra. Ali vi ste eksperti iz Srpske napredne stranke, tako da nas to ne čudi od vas.

PREDSEDNIK: Replika, narodna poslanica Ljiljana Malušić.

LJILJANA MALUŠIĆ: Hvala, poštovana predsednice.

To kako vi radite, pokazali su građani na izborima, pa ste dobili nešto malo više od 4%, uz neku gurku 5%.

A ja ću da nastavim kasnije o dvadeset četiri sporne privatizacije, ponovo o Heterlendu i svim vašim malverzacijama, o stanovima u Beču, pašnjacima, da ne nabrajam dalje. Hvala puno.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Po amandmanu, Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Tako je. U duhu ove rasprave koja se tiče pitanja Razvojne banke i pitanja finansiranja kampanja, ako sam ja to dobro ispratio, verujem da će biti od koristi za dalju raspravu. Evo, baš nešto gledam situaciju iz rasprave na temu Razvojne banke Vojvodine. Tadašnji direktor „žutog preduzeća“ Bojan Pajtić je 2012. godine imao različite predloge, i sada čisto da vidimo o kom redu veličina je reč.

Predlozi da se sanira zaista katastrofalna situacija baš po pitanju Razvojne banke Vojvodine obuhvatali su predlog da se 140 miliona evra osiguranih depozita za koje garantuje država, a koji su pokriveni kešom u banci državnim ulaganjem iz prethodne dokapitalizacije iz marta te godine, u visini od devet milijardi dinara prebace u neku drugu banku, a da se oko sto miliona evra neosiguranih depozita kao trošak likvidacije podeli između Vlade Srbije i Vlade Vojvodine.

Kada pričamo o finansiranju kampanja, ja sam svestan da je to pitanje posebno bolno za one koji su se proslavili uplatama na račun „žutog preduzeća“ 2012. godine (mi smo o tim podacima već razgovarali ovde), uplatama koje su bile zaista fantastične. Mislim da smo već navodili te podatke, reč je o uplatama od po više stotina hiljada dinara od strane različitih lica, sve samih istaknutih „visokih oficira“ „žutog preduzeća“ u to vreme. Mislim da je gospodin Đelić, koji je posebno profitirao od članstva u tom „preduzeću“, dva puta uplaćivao po 550.000, 560.000 dinara.

Imali smo, takođe, tako pozamašne, bucmaste uplate od više stotina hiljada dinara i od nekih narodnih poslanika, koji su ovde prisutni i u ovom sazivu, od 341.000 dinara. Takođe, od visokih funkcionera poput Aleksandra Bijelića, 431.000 dinara; to je, inače, onaj verni saradnik „žutog“ tajkuna Dragana Đilasa. Dobro, za njega i ne čudi da ima toliko para da pomogne svom „preduzeću“. Imali smo uplate od 250.000 dinara, čini mi se, tadašnjeg zamenika predsednika poslaničke grupe; 163.800 dinara, Nebojša Zelenović iz Šapca, mislim, u to vreme takođe „visoki oficir“; Marko Bastać, Stari grad, 580.000 dinara, takođe istaknuto lice koje pripada baš tom „preduzeću“; brat jednog bivšeg ministra, Modest Dulić, 138.200 itd. Mi bismo mogli o tome da pričamo sigurno ceo dan danas. Ako bude bilo potrebe, mi ćemo ovo još malo detaljnije da pretresemo.

Šta je problem i šta je razlog da se neko vraća na ovu temu i ponovo je pokreće? Očigledno, lično nezadovoljstvo. Gde ga ja vidim, pre svega? Pa, na primer, u činjenici da se sadašnji direktor „žutog preduzeća“, po ovim podacima iz 2012. godine, pošteno obrukao. Na sve ove silne stotine hiljada dinara, on je uplatio 35.000 dinara. Dakle, manje čak i od onih koji su od penzija izdvajali i sad su poslanici, pa su umeli da uplate po 50.000 ili 38.000, a on samo 35.000. Tako da ako je to razlog da se žali i bude lično nezadovoljan, to je njegova stvar. Ako treba da zbog toga mi ovde ove stvari dodatno pretresemo, nije nikakav problem, izaći ćemo u susret njegovom ličnom nezadovoljstvu i pričaćemo o ovome još detaljnije. Hvala lepo.

PREDSEDNIK: Goran Ćirić, replika.

GORAN ĆIRIĆ: Očigledna je potreba da se, kao što smo govorili danas a i sa početkom ove sednice, skrene sa ključnih tema, onih tema o kojima treba ovde govoriti. Treba govoriti o budžetu, treba govoriti o onome što je Demokratska stranka dala kao svoje amandmane, koje će braniti u ovoj sali, a to je naš cilj da zaštitimo i penzionere, da zaštitimo ljude koji su, evo, treću godinu posle usvajanja Zakona o smanjenju plata i penzija, po nama protivustavnog, dakle, nečega što je stečeno pravo penzionera, urađeno u ovoj većini... Sada se vraćamo na temu ili pokušavamo da plasiramo ponovo temu Razvojne banke, Heterlenda ili neke druge teme o kojima se ovde govorilo.

Evo, šest godina ste na vlasti, rešite taj problem Razvojne banke, rešite taj problem Heterlenda, uhapsite one koji su krivi i dokažite krivicu, ako ima krivih za te afere, kako ih zovete.

Mislim da je to, pre svega, vaša odgovornost u ovom trenutku, a ne odgovornost ljudi koji sede u ovim klupama i onih ljudi koji su u Demokratskoj stranci. Demokratska stranka, kao što je već rečeno, plaća svoj kredit, koji je preskupo uzet (i to je štetan posao za DS) od Razvojne banke, sa 18% kamate. I, nije ona stranka koja je ugasila svoje poslovanje da bi izbegla plaćanje dugovanja. Jer, znate i sami, među vama imate koalicionih partnera koji su izbegli plaćanje svojih dugova tako što su ugasili svoje stranke. Prihvatili ste ih kao partnere, i lično, i kao fizička lica, i kao organizaciju.

Dakle, Demokratska stranka stoji iza svojih dugova, onako kako stoje i svi građani u Republici Srbiji, i isplatiće ta svoja dugovanja.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Po amandmanu, Vesna Rakonjac.

VESNA RAKONJAC: Zahvaljujem, uvažena predsednice.

Znate šta, kada ste sa jedne strane crte, onda sto miliona evra izgleda mnogo; kad ste sa druge i kada vam prolaze kroz ruke, onda i nemate baš mnogo uvid kolika je to količina novca.

Ali ako je jedan njihov direktor iz „žutog preduzeća“, koji je dvanaest godina stolovao na čelu jedne ustanove, inkasirao samo na konto toga što je radnicima uskratio stimulaciju od 30%, govorim o prosečnoj sumi, a to je 1.300.000 evra, šta je sto miliona za kampanju. Da li su otišle u njegov džep, da li su otišle za kampanju kao donacija, ne znam, to je pitanje za istražne organe.

Ali, pošto su oni pre toga doneli zakone po kojima mogu slobodno tako da se ponašaju i slobodno da krađu, onda nama ništa drugo ne ostaje nego da samo obavestimo građane o tome, jer oni su krali definitivno po zakonu.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Pošto vidim da postoji interesovanje za temu, čisto da održimo tok diskusije, ja sam dobro razumeo i podržavam sa svoje strane poziv da se ova pitanja razjasne i da tamo gde treba da reaguju institucije, da se to i desi.

Evo, opet analiziram ovde šta se dalje dešavalo sa Razvojnomo bankom Vojvodine i čitam da su zbog sumnje da su zloupotrebili službeni položaj uhapšeni bivši predsednik Izvršnog odbora baš te banke i član Izvršnog odbora. Dakle, izgleda da se ipak nešto dešava kada je reč o istraživanju svega onoga što u jednoj normalnoj državi i uređenom sistemu ne bi smelo da se dešava.

Inače, kada pričamo o onim interesantnim metodama finansiranja političkih kampanja, baš malopre, čini mi se, pomenuh dva imena ljudi koji su se takođe zbog toga što su se neodgovorno odnosili prema nečemu što nije njihovo lično već pripada građanima ove zemlje našli na udaru nekih istraga i nekih postupaka. Mislim da je baš ovaj gospodin Bijelić kog sam pomenuo bio predmet interesovanja nadležnih organa, i on i još četrdesetak najbližih saradnika „žutog“ tajkuna, Đilas Dragana. Ako su ljudi zaboravili o čemu je reč, reč je o čuvenoj aferi „Bulevar“, kada je ustanovljeno da je šest miliona evra (evra, dame i gospodo!) završilo u privatnim džepovima.

Toliko na temu da li se neko bavi istragama onoga što zaista ne bi smelo da se dešava u uređenom i modernom sistemu, u zemlji koja drži do sebe i koja se trudi da bude servis svojih građana, a ne privatna prćija nekog preduzeća, makar to bilo i „žuto preduzeće“.

Onaj rođeni brat bivšeg ministra koga sam pomenuo igrom slučaja baš je brat ministra koji je takođe, verovali ili ne, predmet interesovanja nadležnih organa, između ostalog, opet zbog milionskih iznosa, koji predstavljaju direktnu

zloupotrebu pozicije da se u nekoj državi o nečemu odlučuje, da se o nekom sistemu stara.

Kada već govorim o ovim interesantnim načinima da se finansira kampanja „žutog preduzeća“, i time završavam, mislim da sam pronašao novog rekordera sa opštine Vračar, 619.000 dinara. Mislim da ga poznaje lično kolega Marković, pa će vam reći malo više o tome. (Isključen mikrofon.)

PREDSEDNIK: Hvala.

(Vladimir Orlić: Da li ste vi to mene sada isključili?)

Tako je, dva minuta i dvanaest sekundi.

Reč ima Goran Ćirić, replika.

GORAN ĆIRIĆ: Jeste, ovo je način da zaboravimo šta je tema ove sednice. Tema je budžet i način na koji će građani Srbije živeti u 2018. godini. Stalno smo govorili o tome, ali ja bih voleo da potkrepite sve ove vaše stavove o napadima na Demokratsku stranku tako što ćete biti i dovoljno samokritični, jer prvo treba poći od svog dvorišta.

Rekao sam vam, pošto govorite o Razvojnoj banci, pošto govorite o Heterlendu, izvolite, izađite sa svojim nalazima, izađite sa svojim istragama i recite ko je kriv, imenom i prezimenom, ako je neko uopšte kriv za te situacije o kojima govorite. Imate šest godina, šest godina pričate o tome, pa izvolite, ja vas pozivam, i mislim da je to interes svakog od ovih poslanika koji sede u klupama Demokratske stranke, da najzad čujemo istinu.

Istina će biti mnogo snažnija i jača ukoliko pođete iz svog dvorišta, ukoliko analizirate i izjavu vašeg predsednika stranke i predsednika države, koji je javno u medijima izjavio na koji način se finansirala Srpska napredna stranka u kampanji. Rekao je primer – evo, sede dvojica u kafani, dođe treći i ponudi 800 evra, oni ne znaju kako će uplatiti, a to je način na koji možete da finansirate sopstvenu stranku. Ako biste otvorili to pitanje iz svog dvorišta, imali biste više prava, više moralnog prava da govorite o drugim strankama, i o Demokratskoj stranci i o svim ostalim.

Još jednom poziv – izvolite, učinite istražne organe mnogo efikasnijim, istražite to što najčešće pominjete, a to su Heterlend, Razvojna banka... Upoznajte javnost, a onda i Skupštinu, sa tim svojim nalazima.

Inače, ovo je mesto na kome govorimo o budžetu Republike Srbije za 2018. godinu i poslanici Demokratske stranke jedva čekaju da dođu u priliku da govore o svojim amandmanima i svojim rešenjima.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Sada sam razumeo iz izlaganja, zbog poziva da se govori imenom i prezimenom. U redu je, izgleda da niste razumeli na koga sam tačno mislio. Ja jesam imenom i prezimenom ovde napomenuo Aleksandra Bijelića i njegovog šefa Đilas Dragana, dakle, baš onog „žutog“ tajkuna koji, kada pričamo o dugu stranaka, mislim, i dan-danas drži u šaci svoje „žuto preduzeće“. On je beše preuzeo neki dug i bog sveti zna koliko njihovih stanova, automobila i kojekakvih drugih vrednosti i dalje ima u svome džepu. Dakle, njih jesam imenovao. Ono za šta izgleda nisam bio dovoljno precizan, to je na koga sam još mislio.

Dakle, kada sam pominjao brata bivšeg ministra, mislio sam na ministra Dulića. Možda se oko toga nismo razumeli. Kada sam govorio o uplatama, vi ste, čini mi se, takođe uplatili 80.000 dinara ili neku približnu vrednost. Onda sigurno znate, pratili ste to, da su učestvovali, recimo, i Dušan Elezović, spominjali smo ga danas, sa 73.400, Zoran Alimpić sa 87.600. Tatić je, mislim, čovek sa opštine Vračar kojeg sam pomenuo malopre, koji je, čini mi se, rekorder sa 620.000 dinara.

A sadašnji direktor „žutog preduzeća“... Možda se nismo razumeli na koga mislim, mislim na Dragana Šutanovca. On je uplatio 35.400 dinara. Pretpostavljam da ima problem da tu svoju uplatu uporedi sa ovim stotinama hiljada koje su uplatili drugi.

Ali, da ne bude da nemamo razumevanja za Dragana Šutanovca, naravno da imamo. Čovek nije mogao da uplati više jer je štedeo u tom momentu. Štedeo ja paru na paru da bi skupio milion i po evra da kupi onaj vračarski pašnjak na kome je trebalo sazidati zgradu, pa u njoj naći nekretninu za 300.000 evra, a u toj nekretnini od 300.000 evra naći jedan mali lepi sef u kome će držati štedne knjižice, takođe teške po 300.000 evra. Za to je trebalo štedeti i nije mogao da se prosipa novcem za raznorazne uplate za kampanju, makar i svog „žutog preduzeća“. Mislim da smo se razumeli sada. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala.

(Narodni poslanik Marinika Tepić dobacuje.)

Tu je kolega Ćirić, može on da replicira.

Nemojte da dobacujete, ja razgovaram sa gospodinom Balšom Božovićem.

Reč ima narodni poslanik Balša Božović.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući. Hvala vam što imate iste aršine i kada je u pitanju vladajuća većina i kada je u pitanju opozicija.

Kao što znate, presuda za taj čuveni pašnjak – to je afera koju je napravila Srpska napredna stranka u tabloidima – donesena je. Dragan Šutanovac je bio žrtva ne samo toga što je predsednik Demokratske stranke nego i toga što je, između ostalog, visoki funkcioner koji je bio na vlasti od 2008. do 2012. godine i izvršio sveobuhvatnu reformu bezbednosti i Vojske.

Ono što je kod nas slučaj jeste da su mnogi provlašeni kroz mulj i blato, uključujući, pomenuli ste, i Olivera Dulića, ali sad i članove njihovih porodica. Pa, koliko članova porodice ćete u daljih nekoliko meseci pominjati i koliko ćete njih blatiti ako ste šest godina na vlasti, ako su presude isključivo oslobađajuće?

Dakle, 120 ljudi je privedeno, bilo u pritvoru, saslušavano, maltretirano i ne postoji nijedna pravosnažna presuda. Vi i dalje pred izbore, pet godina nakon, osuđujete nekog u ovom domu i u nekim tabloidima da je ukrao nekih pet, šest ili ne znam koliko miliona. Kako je to moguće, a znate da ste platili dva miliona evra fontanu a da je na sajtu 600.000 evra, da je jedan metar jarbola 1.800.000 dinara? Šta ćemo s tim? Da je jedan sajt za penzionere 150.000 evra? Sajt je 150.000 evra! Pa, kako vas nije sramota da vi nekome pričate da je lopov?! Sram vas bilo!

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Božoviću.

Reč ima Vladimir Orlić, pravo na repliku.

Izvinjavam se.

Gospodin Rističević, povreda Poslovnika.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram član 107. Narušeno je dostojanstvo Narodne skupštine izlaganjem prethodnog govornika.

Naime, u Nigeriji postoji lažni Dragan Šutanovac.

(Balša Božović: Koji član?)

Član 107, rekao sam, povreda dostojanstva.

Nigerija ima sreće. Oni imaju lažnog, a mi imamo pravog. Verovatno oni nemaju obilje pašnjaka na kojima valja graditi.

Naime, narušeno je dostojanstvo jer je rečeno da je presuda suda bila, ne znam šta, oslobađajuća. Sud je zaključio da Dragan Šutanovac ima tih trista i nešto kvadrata na pašnjaku na Vračaru, ali da nije odgovoran jer nije znao da tu imovinu nije prijavio Agenciji za borbu protiv korupcije.

(Predsedavajući: Kako sam ja povredio Poslovnik time?)

Vi ste povredili Poslovnik time što ste dopustili da prethodni govornik iznese neistinu, da naruši dostojanstvo i da građani iz svega iznetog mogu da zakluče da on nije gradio na pašnjaku, da nema 300.000 evra na računu. Meni je

upravo Balša rekao da Dragan Šutanovac ima 500.000 na računu, pa se pitam gde se dela razlika od 200.000.

A vi, gospodine predsedavajući, gledajte ubuduće, kada se narušava dostojanstvo Narodne skupštine, da se iznose tačni podaci. Dakle, Dragan Šutanovac je imao na Vračaru trista i nešto kvadrata i propustio je da to prijavi Agenciji za borbu protiv korupcije.

Ne tražim da se o tome glasa. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Pravo na repliku, Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Evo, da odgovorim na ona pitanja kako nas nije sramota za fontanu u Beogradu. Nije teško za razumeti, vrlo je jednostavno. Ta fontana inače po dizajnu, ako pogledate fotografije na kojima su bivši kapo Grada Beograda, „žuti tajkun“ Dragan Đilas, i baš onaj koji je sad postavio to pitanje... Stajao je pored njega ovako kao ja sada pored gospodina Markovića; tako su stajali jedan pored drugog, a pored njih crtež fontane, 3D crtež, jako lep. Ta fontana izgleda baš kao ova koja je sagrađena.

U čemu je stvar i zbog čega nas nije sramota? Ne zbog toga što ova košta, koliko je rečeno, dva miliona, a nije dva, preterali ste, nego zbog toga što je ta njihova trebalo da košta, upravo po onome što su sami objavljivali kad su se reklamirali u dodatku časopisa „Vreme“ (zvao se „Vreme Beograda“), 4,8 miliona. Tada su očekivali...

(Balša Božović: Sa podzemnim prolazima.)

Ne sa prolazima. Da li znate koliko je sa prolazima? Sa prolazima 24 miliona. Pa, piše u tom časopisu. Dakle, 24 miliona je trebalo da košta sa prolazima, a sama fontana 4,8 miliona.

Sami su rekli da hoće da ta fontana bude muzička, da ta fontana bude sa svetlosnim efektima. Zašto? Da bi ličila na čudesnu ili Čarobnu fontanu iz Barselone.

I sad, kad istu takvu napravite za tri puta manje novca, čega nas tu ima da bude sramota? Mi smo ono što su drugi izmišljali i zamišljali napravili. Nisu bili sposobni da je urade i još su hteli da se ugrade puta tri, a mi smo uradili. Nas da bude sramota? Nema razloga.

Ako pričamo o nevinosti, ja sam ovde pročitao imena ljudi koji su osuđeni. Između ostalih, takođe među ovima koji su uplaćivali, beše i Bora Novaković. I on je, kao i Bijelić, čini mi se, osuđen, kao i bivši ministar Dulić. Svi su stotine hiljada evra uplaćivali Demokratskoj stranci 2012. godine. A

Dragan Šutanovac, u čijoj presudi piše da poseduje, i time završavam, sve ovo što sam rekao da poseduje, 35.400, molim vas.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Kolega Božoviću, predsednica je dala priliku šefu poslaničkog kluba gospodinu Ćiriću, ja sam dao vama priliku. Mislim da ovo stvarno gubi smisao. Vi ste dali svoje primedbe, odgovorili. I gospodin Ćirić i vi. Hvala.

(Balša Božović: Osnov, Dragan Šutanovac, predsednik Demokratske stranke.)

Molim vas da krenemo dalje. Hvala na razumevanju.

Reč ima Saša Radulović, po amandmanu.

Izvolite.

Hvala, kolega Božoviću.

SAŠA RADULOVIĆ: Mislim da su građani koji prate ovu sednicu zaboravili o čemu je amandman, pa, da podsetim, poslanica je kazala: „Planiranje, priprema, donošenje i izvršenje budžeta Republike Srbije realizuje se tako da u najvećoj mogućoj meri bude u funkciji obrazovanja u Republici Srbiji“.

Ovaj amandman ništa ne menja na zakonu, ništa ne znači. Ovakvih amandmana je preko tri stotine podnela vladajuća većina. Do pauze, 22 amandmana su branili (od 33), svi su bili na ovaj isti način.

Ministar finansija više nije prisutan u sali. Znam da je vama simpatično da se sa ovim bavljate, uzimate vreme... Videćemo da li će do zakona o budžetu za 2018. godinu ostati išta vremena, po tome vas posmatramo. Mi u ovoj farsu nećemo učestvovati, slušaćemo šta imate da kažete, zaista, da vam se ne mešamo, da možete u celosti da se prikažete građanima Srbije, šta zaista mislite, šta radite.

Glavni problem, i ovo je najveća sramota – sami nećete glasati za ove predloge amandmana koje podnosite.

Žalosno je, ali hajde da pogledamo ovu pozorišnu predstavu. Poslanici Dosta je bilo neće učestvovati u njoj. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Raduloviću.

Reč ima Vladimir Orlić, pravo na repliku.

VLADIMIR ORLIĆ: Ma, nek bude najkraća danas. Znači šta je žalosno? Žalosno je kada narodni poslanik psuje druge narodne poslanike u svom obraćanju uživo i žalosno je kada narodni poslanik reklamira filmove za odrasle. To je žalosno.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Krsto Janjušević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Krsto Janjušević.

Izvolite.

KRSTO JANJUŠEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministri i dame i gospodo narodni poslanici, moj amandman glasi: „Planiranje, priprema, donošenje i izvršenje budžeta Republike Srbije realizuje se tako da u najvećoj meri podrži razvoj privrede u Republici Srbiji“.

Malopre smo čuli iz opozicionih redova da ne umemo da sabiramo do sto miliona. Bitno je da oni umeju da oduzimaju do jedne milijarde. Da oduzimaju, kome? Građanima Srbije. Preciznije, gde? U Beogradu. To je dug koji smo zatekli u Beogradu kada smo došli na vlast, dakle, više od milijardu evra. Đilas je sa svojom ekipom zadužio svakog građanina Beograda 630 evra. Taj dug je, uz mnoštvo infrastrukturnih projekata koje smo sproveli, smanjen za 455 miliona evra.

Kada kažu o procesuiranju i što nas ne procesuirate, pa, ima i toga. Samo iz primera osam afera vidi se da su uhapšena ili optužena najmanje 44 lica koja su bili najbliži saradnici Dragana Đilasa, funkcionera njegove stranke i s njima povezanih lica. I onda kada nam...

(Predsedavajući: Vratite se na temu, kolega Janjuševiću, molim vas.)

U temi sam. Izvinjavam se.

Kada nam kandiduju program za koji smatraju da će budžet učiniti boljim, i stanje finansija, ja to zamišljam ovako, poštovani građani: mi smo radili tako odgovorno da su za vreme našeg mandata uhapšena ili optužena 44 naša najbliža saradnika za proneveru od jedne milijarde. Ako glasate za nas, učinićemo sve da se steknu uslovi da bude uhapšeno bar sto naših saradnika i da proneverimo bar jedno tri milijarde.

Druga stvar, kolega Orlić je rekao jedno dobro poređenje, a tiče se jedan naprema tri, govorim o investicijama. Sve procene ukazuju da je Most na Adi koštao tri puta više. Ja dajem jedan predlog, a to je da se duž reke Save postave dve ploče, na svakoj od njih da stoji slika Mosta na Adi... Jedan kolega me je optužio da sam pokušao biti poetičan. Ja se ne sećam kada je on to primetio, ali pošto je to tražio, ja ću pokušati da to budem sad. Dakle, na svakoj ploči da stoji slika Mosta na Adi, a ispod da piše, recimo: „Da je žutima samo plata bila dosta, Beograd bi imao još dva mosta“. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Dejan Nikolić, povreda Poslovnika.

Izvolite.

DEJAN NIKOLIĆ: Gospodine predsedavajući, moja koleginica će govoriti o gospodinu Janjuševiću, koji je govorio o svemu samo ne o

amandmanu, a ja želim samo da vas pitam gde se sada u ovom trenutku nalazi ministar Vujović. Dakle, razgovaramo o Zakonu o budžetskom sistemu. On je ispred Vlade ovlašćen da predstavlja Vladu u Parlamentu. Uz dužno poštovanje prema ministrima koji su ovde, mislimo da je najpozvaniji da o tome razgovara ministar Vujović, pa vas molim da nas obavestite, a ministra Vujovića pozovete da se vrati u Parlament.

Još jednom, uz poštovanje ministara Ružića i Đorđevića, mislim da je najpozvaniji da ovde bude upravo ministar Vujović, jer Vlada je njega opredelila da je predstavlja u Parlamentu. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Nikoliću.

Rasprava je objedinjena i svi ministri su ovlašćeni, dakle, potpuno je legitimno. Ovde su ministar Đorđević i ministar Branko Ružić sa još nekim kolegama koji su članovi kabineta ministara, tako da imamo format potpuno za normalan rad.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)
Hvala.

Reč ima Marinika Tepić, povreda Poslovnika.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Smatram da ste povredili član 106. Poslovnika o radu Narodne skupštine i da niste blagovremeno, odnosno odmah reagovali na poslednjeg govornika koji je govorio o amandmanu. Trebalo je da ga prekinete kada je počeo zapravo da uvodi raspravu (ko zna koji već danas po redu) o lokalnim izborima u Beogradu, pošto vidim da je manir poslanika vladajuće većine da od jutros napadaju bivšeg gradonačelnika Beograda Dragana Đilasa.

Ako misle da time čine neprijatelje od njega, grdno se varaju. Molim vas, objasnite mu da je potpuno providna taktika da od njega čine neprijatelja, zapravo rade kampanju u njegovu korist, da je to providno, da se to ne radi na ovaj način, da treba da razgovaramo o Zakonu o budžetskom sistemu, rasprava u pojedinostima je...

(Isključen mikrofoni.)

(Marinika Tepić: Zašto ste me isključili?)

PRESEDAVAJUĆI: Zato što ste počeli da replicirate. Molim vas, nastavite u duhu povrede Poslovnika koju sugerirate, inače ću biti primoran da vam oduzmem od vremena poslaničke grupe. Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Nema nikakve potrebe da mi pretite penalnim merama da ćete mi oduzeti vreme. Ničim nisam prekršila Poslovnik. Pokušavam da skrenem pažnju jer sam mislila, kada se prvi put to desilo, da je bio

nenameran propust; kada se drugi put to desilo, da ste se nećkali; kada se treći put to desilo, definitivno je bilo jasno da je početak kampanje u pitanju.

Dakle, nemojte to činiti, suviše nam je restriktivno vreme, vratimo se na amandmane o Zakonu o budžetskom sistemu. Vrlo je korektno počela rasprava u tri sata, uprkos izostanku resornog ministra koji bi bio jedini adekvatan da čak i na licu mesta prihvata opravdane amandmane. Zato mi izuzetno loše shvatamo poruku da je on odsutan, odnosno da nije u prilici da možda dok sluša obrazlaganje naših amandmana da saglasnost da se prihvate i postanu sastavni deo Predloga zakona.

Molim vas da vratite raspravu na mesto i na nivo koji je potreban, a ne da se Draganu Đilasu napadom na njega zapravo ovde čini usluga i pozitivna kampanja. Nemojte to više da radite, providno je. Providno je i bedno je za ovaj parlament da to radite, svi zajedno.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Ja to nisam, kolegice Tepić, tako apsolutno shvatio. Kolega Janjušević je govorio o investicijama i u tom duhu je pominjao investicije Dragana Đilasa, tako da smatram da nisam povredio Poslovnik.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni? (Da.) Hvala.

Reč ima narodna poslanica Maja Videnović, povreda Poslovnika.

Izvolite.

MAJA VIDENOVIĆ: Potpredsedniče, želim da ukažem da ste povredili član 107, član 27. Ne samo što ste povredili, nego želim da saslušate i da apelujem na vas da se tako nešto ne dopusti.

Svedoci smo da je čitav ovaj dan zamišljen u sticaju tih kršenja članova Poslovnika kao način da se agresijom, lažima, optužbama, spinovanjem, podmetačinama, optužbama na račun DS-a zapravo spreči i ne dozvoli poslanicima DS-a da govore o tome kako građani i građanke Srbije žive. Da ne govorimo o tome da su protivustavno uzete penzije, da ne govorimo o tome da će se nastaviti zabrana zapošljavanja, da ne govorimo o svim onim pogubnim stvarima koje ovaj budžet predviđa, nego sa zloupotrebom...

Građani moraju da znaju da činjenica da su poslanici Srpske napredne stranke podneli amandmane jeste zapravo činjenica da se oni rugaju. To nije nikakva borba za njihove interese, nego nedopustiv pokušaj da se poslanici Demokratske stranke i opozicije učutkaju.

Tako nešto vam neće biti dozvoljeno, tako nešto vam neće biti dopušteno.

A vi, ukoliko budete dozvolili na ovaj način tzv. replike, koje su sve samo ne replike, zloupotrebe kršenja Poslovnika, koje ne predstavljaju ništa

drugo nego brutalne napade na predstavnike opozicije, vi ćete saučestvovati u tome. I nećete sprečiti poslanike opozicije da govore o budžetu.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala vam, kolegice Videnović.

Naravno da ne želim, niti sam pomislio da sprečavam bilo koga.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Da.)

Hvala.

Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić, povreda Poslovnika.

VEROLJUB ARSIĆ: Gospodine predsedavajući, mislim da ste bili dužni da postupite u skladu sa članom 103. stav 9, čini mi se, Poslovnika. Prvo, i u prethodnoj reklamaciji Poslovnika a i u onoj pre toga, da ne kažem da su narodni poslanici Srpske napredne stranke maltene nazvani bednicima jer radimo bedne stvari.

E, sad, mislim da je došlo i do kršenja člana 108. Poslovnika zato što naše cenjene kolege iz Demokratske stranke žele da nam onemoguće da učestvujemo u radu Narodne skupštine. Njima je to smešno. Oni nam zabranjuju da govorimo u Narodnoj skupštini; oni bi hteli da nam zabrane da diskutujemo o zakonima; oni bi hteli da nam zabrane da podnosimo amandmane. Oni bi hteli, jednostavno, da nam zabrane i da izađemo na izbore. Samo tako bi mogli da nas pobeđu, da nas nema na izborima.

Oni smatraju da je njihova privilegija, koju mi nemamo jer smo građani drugog reda, tako su nas zvali u kampanjama. Građani prvog reda su građani koji podržavaju Demokratsku stranku. Pa to ste pričali! To bi hteli i ovde u Skupštinu da preslikaju. Ma, niste vi ni građani prvog reda! Ne postoje građani prvog, drugog i trećeg reda, postoje građani Srbije. Oni su vam rekli koliko imate pravo da diskutujete, oni su vam rekli o koliko amandmana imate pravo da pričate, oni su vam rekli koliko ne možete da vladate. Zato što dok ste vladali, sve ste upropastili.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Hvala.

(Goran Ćirić: Replika.)

Nemate prava na repliku, ovo je bila povreda Poslovnika.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Goran Kovačević.

Izvolite.

GORAN KOVAČEVIĆ: Ako smo se u načelnoj raspravi složili da je budžet najznačajniji pravni akt, ako smo se složili da ovaj budžet ima najmanji deficit u istoriji Srbije, od 0,6%, ako je stepen zaduženosti najmanji u istoriji poslednjih desetak godina, onda sve to moramo da dovedemo u kontekst da takav

budžet u stvari jeste rezultat jednog krovnog zakona u fiskalnom poretku Republike Srbije, a taj krovni zakon je Zakon o budžetskom sistemu Republike Srbije.

Zakonom o budžetskom sistemu Republike Srbije, gde ulažem amandman, definiše se priprema, donošenje i izvršenje budžeta Republike Srbije (to je ovaj budžet o kome govorimo već nekoliko dana, koji daje fantastične rezultate u vezi s fiskalnom politikom); definiše se Fiskalni savet Republike Srbije kao nezavisna institucija koja pomaže kako Skupštini Republike Srbije tako i Vladi Republike Srbije da taj budžet izgleda što bolje, i definišu se vanbudžetski fondovi koji treba da omoguće što efikasnije funkcionisanje države Srbije.

Kada pogledate šta mi hoćemo da promenimo, u stvari, mi menjamo i govorimo o članu 2. Zakona o budžetskom sistemu, koji se direktno odnosi na član 27e, gde se definišu budžetska pravila, budžetska strategija i budžetski principi. Znači, ceo taj kontekst zakona o budžetu, lokalnih zakona, Zakona o budžetskom sistemu, koji je krovni, doprinosi da država Srbija u svojoj fiskalnoj politici koja se definiše iz Republike Srbije funkcioniše savršeno dobro, a najbolji dokaz za to svakako jeste fiskalni deficit od 0,6%.

Ovakvim amandmanima i ovakvom budžetskom politikom, fiskalnom politikom mi ostvarujemo cilj, a to je stabilna, jaka i razvijena Srbija. A bez fiskalne politike Zakona o budžetskom sistemu koji je ovako definisan, u skladu s evropskim zakonima, naravno da nema promena.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Kovačeviću.

Kolega Nemanja Šarović, povreda Poslovnika.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Marinkoviću, ne bih se složio, i mislim da je povređen član 103. Zašto?

Svaki narodni poslanik ima pravo da ukaže na povredu Poslovnika. Međutim, on je dužan da obrazloži u čemu se ta povreda sastoji. Dužan je da navede član Poslovnika koji je povređen, ali mora na neki način svoje izlaganje dovesti u vezu s tim članom Poslovnika za koji tvrdi da je povređen. Prethodni govornik, gospodin Veroljub Arsić, zapravo je više to koristio kao pravo na repliku, pričao je o svemu i svačemu.

(Aleksandar Martinović: Veroljub Arsić nije prethodni govornik.)

Ja upravo...

Kao prvo, podučite gospodu iz Srpske napredne stranke da ne dobacuju dok ja pričam.

Upravo objašnjavam na koji je način došlo do povrede Poslovnika. Odredio sam koji je član povređen, a sada vam objašnjavam na koji je način

došlo do povrede. Povreda je i to što me ometaju, a Poslovnik brani da se bilo koji govornik ometa. Uredno sam zatražio reč, dobio je, pa podučite gospodu iz SNS-a šta treba da radi.

Dokaz da želja Veroljuba Arsića uopšte nije bila da ukaže na povredu Poslovnika – vi Poslovnik niste povredili u tom trenutku kao predsedavajući – jeste činjenica da nije tražio ni obrazloženje.

E, tu je, da kažem, bila ta povreda Poslovnika s vaše strane, jer ste bili dužni da date obrazloženje, odnosno da konstatujete da je došlo do zloupotrebe, pa da onda Poslaničkoj grupi SNS oduzmete, u skladu s Poslovnikom, dva minuta zbog te zloupotrebe.

Ovako, oni tvrde da njima neko ovde nešto zabranjuje. Kažu, zabranjuje im se da podnose amandmane. Ne, to je demokratska praksa. I, odlično je videti da poslanici vladajuće većine imaju toliko primedaba na rad Vlade, čak dvadeset amandmana na samo jedan član zakona. Zamislite koliko loše radi ta vlada!

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala vam na ukazivanju na potencijalnu povredu Poslovnika. Smatram da je nisam učinio, jer je gospodin Veroljub Arsić na svoj način obrazložio zašto smatra da je diskriminisan, zajedno sa nekim drugim kolegama, od strane nekih drugih poslanika. Kao predsedavajući sam dužan da to saslušam.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni o povredi? (Da.)

Hvala, kolega Šaroviću.

Povredu Poslovnika, narodni poslanik Veroljub Arsić.

Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Poštovani predsedavajući, mislim da je došlo do kršenja člana 103. stav 1. Poslovnika, koji kaže: „Narodni poslanik ima pravo da usmeno ukaže na povredu u postupanju predsednika Narodne skupštine ako smatra da nije u skladu sa odredbama ovog poslovnika, a učinjeno je na sednici Narodne skupštine koja je u toku, i to neposredno po učinjenoj povredi“.

Znači, vaše diskreciono pravo jeste da utvrdite da li sam ja u svojoj prethodnoj reklamaciji kršenja Poslovnika zaista to pravo zloupotrebio, ali u međuvremenu je govorio jedan moj kolega, tako da gospodin Nemanja Šarović nije imao pravo da nas ovde maltretira dva minuta, i bili ste u obavezi da mu na to ukažete odmah.

Sad ću da vam kažem iz kojih je to razloga: gospodin Nemanja Šarović je 2010. godine sebe proglasio stečajnim upravnikom Srpske napredne stranke. Hoćemo li stenograme da čitamo? I dok je sprovodio stečaj nad Srpskom naprednom strankom, izgubio je mandat narodnog poslanika, koji je uspeo da

vрати tek 2016. godine. Tako da mu ja to ne zameram, četiri godine je dovoljno da se zaboravi Poslovnik.

(Nemanja Šarović: Po Poslovniku.)

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o povredi Poslovnika? (Ne.)

Smatram da ga nisam povredio. Hvala.

(Nemanja Šarović: Po Poslovniku.)

Dobićete, kolega Šaroviću. Samo, molim vas da se ovo ne pretvori u debatu između vas dvojice, između vas i gospodina Arsića, s obzirom na to da reklamirate povrede Poslovnika, da nemate pravo na replike. Možda nekom drugom prilikom.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Marinkoviću, povređen je član 107, koji kaže da je govornik dužan da poštuje dostojanstvo Narodne skupštine i koji zabranjuje da se drugima obraća sa nepoštovanjem.

Da li ste vi to čuli ili niste, da li ste bili koncentrisani ili ne? Gospodin Arsić je rekao kako sam ja ovde nekoga maltretirao. Da li se vi osećate, gospodine Marinkoviću, maltretiranim? Ja sam iskoristio svoje pravo u skladu s Poslovnikom, govorio u skladu s Poslovnikom i vi ste sami konstatovali da ga ni na koji način nisam prekršio.

Gospodin Veroljub Arsić je taj koji ima problema sa memorijom. Tokom 2010. godine ja uopšte nisam bio narodni poslanik. Postao sam narodni poslanik 29. decembra, koliko se sećam, 2010. godine ponovo. Nakon izbora 2008. godine nisam uzimao mandat, pa ga nisam mogao ni izgubiti. Što je neuporedivo bitnije, može se izgubiti poslanički mandat, nije to ništa strašno, ali, za razliku od Arsića, nisam izgubio čast i obraz.

PREDSEDAVAJUĆI: Molim vas, neću dozvoliti više da se ovakva rasprava vodi, nema smisla. Hvala.

(Veroljub Arsić: Po Poslovniku.)

Reč ima Veroljub Arsić, po Poslovniku.

Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Gospodine predsedavajući, član 27. Poslovnika, ali vam to ne zameram za ove uvrede koje su izrečene na moj račun, zato što gospodin Šarović mene ne može da uvredi. Ne može da me uvredi.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Miodrag Linta.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Linta.

(Veroljub Arsić: Ispod časti mi je da ti odgovorim, Šaroviću.)

Molim za mir, nemojte dobacivati jedan drugome, molim vas. Hvala unapred.

MIODRAG LINTA: Pošto je moj amandman vezan za poboljšanje položaja Srba u regionu, ja bih posebno istakao jednu ciljnu grupu. Radi se o stotinama hiljada proteranih Srba iz Hrvatske, ali i desetinama hiljada građana Srbije koji su do 1991. godine živeli u Hrvatskoj. Ta ciljna grupa suočava se sa velikim brojem problema. Ja ću istaći neke od njih.

Na prvom mestu, hrvatska država otela je preko 40.000 stanarskih prava, oko 30.000 na području hrvatskih gradova, a oko 10.000 na području bivše Republike Srpske Krajine. Mehanizam je bio veoma jednostavan: hrvatske paravojne formacije, hrvatska policija je izvršila pretnje, pritiske i nasilno izbacivala Srbe iz njihovih stanova. Daću samo jedan primer takvog ponašanja: po nalogu hrvatskog ministra odbrane Gojka Šuška, 1995. godine iz stana u Zagrebu izbačena je srpska porodica Drobac, Momir i Branislav. Nakon izbacivanja, u taj stan se uselila bivša hrvatska premijerka Jadranka Kosor, koja je taj stan otkupila po veoma niskoj ceni od svega 250 tadašnjih maraka. Branislav Drobac, jedan od dvojice braće, ubio se bacivši se sa 14. sprata. Ovo je samo jedan u nizu tragičnih primera kako su Srbi prolazili tokom devedesetih godina pod režimom Franje Tuđmana.

Imamo i mnogo drugih problema, ali o njima ću govoriti u nastavku. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Đorđe Komlenski i Bojan Torbica.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Komlenski.

ĐORĐE KOMLENSKI: Dame i gospodo, drugarice i drugovi, predlažem amandman da se u članu 1. doda novi stav 3. koji glasi: „Planiranje, priprema, donošenje i izvršenje budžeta Republike Srbije realizuje se tako da u najvećoj mogućoj meri bude u funkciji smanjenja siromaštva na području Republike Srbije“.

S obzirom na to da član 1. ovog zakona briše iz definicije indirektnih korisnika budžetskih sredstava određene budžetske fondove i prevodi ih u kategoriju transfernih računa koji se vode kod Trezora sa direktnom evidencijom i striktnom namenom, ovaj amandman i nije toliko vezan samo za Republičku vladu, koja je pokazala da čini ozbiljne napore u cilju smanjenja siromaštva u Republici Srbiji, već se odnosi upravo na određene lokalne samouprave koje su pokazale da ne vode računa o tome na šta se sredstva troše i da ne samo da nisu

doprinosile smanjenju siromaštva nego su građane iz svojih lokalnih samouprava ostavile siromašnim.

Kada govorimo o tome, da govorimo o vrlo tačnim i preciznim podacima: u opštini u kojoj je rukovodio jedan ovde prisutni poslanik ostalo je neisplaćenih zarada Arhivu „Veroslava Veljašević“ 11.704.000 dinara u periodu 2015–2016. godina, a sam arhiv je dužan 15.000.000 dinara. Predškolskoj ustanovi „Čika Jova Zmaj“ za neisplaćene zarade radnicima ostao je dug od 35.000.000 dinara, prevoza za zaposlene gotovo 1.000.000, obaveze po osnovu bolovanja 900.000 dinara, za otpremnine i jubilarne nagrade 4,5 miliona dinara. U Kulturnom centru isti taj predsednik opštine ostavio je neisplaćene zarade u vrednosti od blizu 20.000.000, troškove za prevoz zaposlenih samo u tom kulturnom centru za 895.000 dinara i ukupan dug od 27.000.000 dinara.

Upravo da bi se ovakve stvari sprečile, cilj ovog amandmana jeste i stalno podsećanje da se vrlo intenzivno na svim nivoima vlasti mora raditi na smanjenju siromaštva. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Komlenski.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Arsić.

Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, mada ove amandmane predstavnici bivšeg režima često nazivaju besmislenim, ja mislim da su i te kako smisleni i važni.

Napisao sam i predao amandman u ime Poslaničke grupe SNS, koji glasi: „U članu 1. dodaje se stav 3. koji glasi: 'Planiranje, priprema, donošenje i izvršenje budžeta Republike Srbije realizuje se tako da u najvećoj mogućoj meri unapredi efikasnost finansijskih institucija u Republici Srbiji'.“

Smatram da treba napomenuti sve one probleme koje je imala Republika Srbija prilikom donošenja ranijih budžeta. Na primer, jedan moj kolega je čak govorio o nekim iznosima sredstava koja se planiraju za izgradnju nekih zatvora. Međutim, ja sada pročitah ovde u Predlogu zakona o budžetu za 2012. godinu, koji je predložio bivši režim, baš ima spominjanje dve kazneno-popravne ustanove, u Kragujevcu i Pančevu, tako da mi se čini da su predstavnici bivšeg režima bili vidoviti gde planiraju da njihovi, sada već bivši, ministri žive.

Takođe, ovde se stalno govori kako su naša javna preduzeća neefikasna i kako je to sve super funkcionisalo dok su oni vršili vlast. Onda imamo da, recimo, Narodna skupština Republike Srbije daje „Srbijagasu“ 20.000.000.000 dinara za održavanje tekuće likvidnosti. Sada ću da kažem zašto je to tako. Najveći dužnici „Srbijagasa“ jesu bile lokalne samouprave, između ostalih Grad Beograd, Grad Novi Sad i Grad Pančevo, koje su trošile taj gas. Gas je

naplaćivan, odnosno toplotna energija, od građana Srbije, ali su predsednici opština i direktori toplifikacionih preduzeća taj novac delili na visoke plate, do 2012. godine.

Međutim, ono što mene najviše iznenađuje jeste da se izdaje garancija „Jat tehnici d.o.o.“ u iznosu od 526 miliona dinara radi izgradnje hangara 2, u cilju prihvatanja i osvajanja novog tipa aviona „Erbas A-320“, i to u vreme kada „Jat“ ima sedam „Boinga-737“, od kojih su samo tri u letnom stanju; ostala četiri su prizemljena i kanibalizovana. Da bih objasnio šta to znači, skidani su delovi sa ta četiri aviona da bi ova tri mogla da lete.

Onda, iako nemaju nikakav sporazum, nikakvu mogućnost, planiraju da izgrade hangar za „erbas“ avione, koje nemamo. Toliko su bili dalekovidni i toliko su vodili računa o finansijskom sistemu u zemlji. I, sada, kada su napravili hangar, nas krive što smo osnovali „Er Srbiju“ i nabavili deset aviona koji lete za našu nacionalnu avio-kompaniju. I onda oni kažu – prave se gubici.

Dalje, u tom istom Zakonu o budžetu za 2012. godinu (jer tada su još uvek bili na vlasti, zakon je usvojen 2011. godine) planirano je za „Jat ervejz“ 1.052.000.000 dinara za tekuću likvidnost, znači, nenamenska sredstva da se potroše i pokriju gubici koje je naša nacionalna avio-kompanija pravila dok su bili na vlasti.

Zato, podnosićemo amandmane, podsećaćemo gospodu iz bivšeg režima šta su sve radili dok su bili na vlasti. Vodićemo računa da neki narodni poslanik ne naplaćuje putne troškove od Vranja do Beograda, a istovremeno je gradski odbornik na teritoriji grada Beograda. Vodićemo računa da se takve stvari ne dešavaju, jer ti koji se tako pošteno i stručno predstavljaju taj novac su otimali od građana Srbije. A da ne spominjem i to da je kada su se prikupljala sredstva za odbranu haških optuženika davao samo dnevnicu, a nije hteo i putne troškove od Vranja do Beograda i nazad.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milimir Vujadinović.

Reč ima Milimir Vujadinović.

Izvolite.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Hvala.

Za početak, užasnut sam činjenicom da se pokušava poslanicima SNS-a zabraniti da obrazlažu amandmane i govore o nekim temama koje su potresale Srbiju u prethodnom periodu. Pre svega, vodim se onom narodnom, naš narod kaže valjda – dlanom se sunce začepiti ne može. Tako i te afere koje su potresale Srbiju dvanaest, odnosno prošlih šesnaest godina, koliko je „žuto preduzeće“ upravljalo Vojvodinom, neće ostati neotkrivene.

Naravno, cilj podnošenja ovog amandmana je sam po sebi bio da se dodatno podstakne i osnaži borba protiv korupcije, pre svega u delu koji se odnosi na realizaciju budžeta.

Kriminal i korupcija sami po sebi često mogu biti pogubni, pa i životno. Znaju to građani Vojvodine. Naime, pretpostavljamo da je više hiljada građana Vojvodine umrlo čekajući zračenje u Institutu „Kamenica 2“. Njegova izgradnja je počela 2008. godine, a do 2016. godine nije završena. Računi su naduvani od 16 do 35 miliona evra, 19 miliona evra više nego što je u startu bilo predviđeno. Gde su i kako završili ti novci, i dan-danas je ostalo nejasno i za građane Vojvodine ali i za građane Srbije.

Međutim, prosto, kada iskorenite kriminal i korupciju iz budžeta i kada odgovorno pristupite, dolazimo do toga da već u 2016. godini, nakon preuzimanja vlasti, SNS i ovaj posao dovodi do kraja.

Naime, moram odavde javno da se zahvalim i direktoru „Kamenice“ gospodinu Iliji Andrejeviću, koji je zajedno sa menadžmentom dao puni doprinos, i premijeru vojvođanskom gospodinu Igoru Miroviću, ali i Vladi Republike Srbije. Tako, sada u „Kamenici“ imamo ispravljene sve te propuste. Dobijene su dozvole, ta famozna, odnosno sada već sretna „Kamenica 2“ radi u punom kapacitetu; u njoj imate dva linearna akceleratora. Samim tim, gotovo da nemate listu čekanja kada su u pitanju oboleli od tumora pluća. Takođe, u „Kamenici 2“ počela je da funkcioniše postoperativna intenzivna nega sa jedanaest mesta opremljenih najsavremenijom opremom. Značajna sredstva su uložena i u nabavku opreme, tako da je samo Institut za plućne bolesti Vojvodine u Sremskoj Kamenici dobio novi rendgen aparat, tri nova bronhoskopa, aparat za anesteziju, aparat za mehaničko-hemijsko razbijanje tromba itd.

Naravno, sve ovo je omogućilo bolje uslove u pružanju zdravstvene zaštite građanima Vojvodine i Srbije i, na kraju krajeva, otkriva ono sve što je bilo u prethodnom periodu, tj. nerad, kriminal i korupciju koja se ticala projekta „Kamenica 2“. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Blaža Knežević.

Reč ima narodni poslanik Blaža Knežević.

BLAŽA KNEŽEVIĆ: Zahvaljujem.

Cilj amandmana je, naravno, da dodatno podstakne razvoj infrastrukture u Republici Srbiji. Za privredni rast i razvoj Srbije veoma je važno da imamo dobru infrastrukturu, odnosno da nastavimo sa izgradnjom auto-puteva.

Ono što bi unapredilo kraj iz koga dolazim, a to je Šabac, bila bi izgradnja auto-puta Novi Sad – Ruma, Ruma – Šabac. U pitanju je Fruškogorski

koridor, koji bi presecao auto-put Beograd–Budimpešta, a predviđen je i tunel u dužini od 3,5 km. Ovaj infrastrukturni projekat je veoma važan jer bismo njegovom izgradnjom do Šapca otvorili mogućnost, sa nastavkom brze saobraćajnice Šabac–Loznica a od Loznice dalje do Republike Srpske, da napravimo saobraćajnicu koja bi bila od nemevljivog značaja za život ovog kraja. Pre svega, to govorim iz bezbednosnih razloga, jer je veliko opterećenje saobraćaja pa put Šabac–Loznica zovu „najdužom ulicom u Srbiji“, a takođe iz razloga dolaska investitora, jer već dve investicije nisu došle u Loznicu upravo zbog loše putne infrastrukture. Zato, velika podrška nastojanju da se već u narednoj godini obezbede sredstva i krene sa realizacijom ove veoma bitne saobraćajnice, jer je od izuzetno velike važnosti za ovaj kraj.

Bivša vlast je gotovo u svakoj izbornoj kampanji obećavala i uvek prevarila građane kada je u pitanju ovaj infrastrukturni projekat, ali od koga je, naravno da nas ne čudi. U Šapcu je godinama gradska vlast zloupotrebljavala ovaj projekat i uvek prevarila građane. Prošle godine je i ovde u Parlamentu čuveni gospodar, istaknuti funkcioner Demokratske stranke iz Šapca, govorio kako će on izgraditi auto-put, i to u 2017. godini. Molim vas, probudite čoveka. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Milena Turk.

Reč ima Milena Turk.

Izvolite.

MILENA TURK: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministri, dame i gospodo narodni poslanici, podnela sam amandman na Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o budžetskom sistemu, koji glasi: „Na član 1. dodaje se stav 3. koji glasi: 'Planiranje, priprema, donošenje i izvršenje budžeta realizuje se tako da u najvećoj mogućoj meri unapredi ravnomerni regionalni razvoj u Republici Srbiji'.“

Strategija ravnomernog regionalnog razvoja koja će obezbediti ravnomerno ulaganje u sve krajeve Srbije stvara uslove za podizanje životnog standarda i unapređenje kvaliteta života svih građana Srbije. Prosto, stvara uslove da se unapredi i poboljša privredni ambijent i obezbedi privredni rast, kao i otvaranje novih radnih mesta. Preduslov je, naravno, izgradnja infrastrukture, što je prioritet ove vlade, što vidimo po opredeljenim sredstvima za kapitalna ulaganja: dakle, završetak koridora 10 i 11, izgradnja auto-puteva, ali i sanacija i održavanje postojeće putne mreže.

Ono što je sledeći korak je povezivanje tih koridora 10 i 11, odnosno izgradnja Moravskog koridora. Za 2018. godinu je predviđena jedna inovacija

postojećeg projekta, koji će biti u skladu sa prostornim planom, odgovoriti na sliku na terenu i biti usklađen sa Projektom zaštite od voda. Ne moram ni da napominjem značaj ovog projekta za sve stanovnike na potezu od Pojata do Preljine; tu živi oko 500.000 ljudi, i ovo je zaista važan preduslov za dovođenje investitora, za veću dostupnost i stvaranje novih radnih mesta i smanjenje nezaposlenosti.

Paralelno sa stvaranjem povoljnijeg privrednog ambijenta radi se i na očuvanju postojećih radnih mesta. Moram da napomenem jedan primer fabrike „Prva petoletka“, koja je završetak privatizacije dočekala sa 120 miliona evra duga, dakle, tri puta više nego što sama fabrika vredi. Radnici su, u dogovoru sa Ministarstvom privrede, praktično uzeli u zakup hale i mašine i nastavili proizvodnju bez ijednog dana prekida. Danas je to fabrika koja već skoro dve godine posluje pozitivno, isplaćuje sve svoje obaveze (struju, vodu, poreze i doprinose), u opštinu Trstenik se sliva prihod od poreza na zarade. To je fabrika koja posluje na zdravim osnovama, bez ijednog dinara subvencija koje je ranije primala.

S druge strane, to je namenska fabrika koja je ranije bila veliki dužnik, četvrti dužnik u Srbiji, međutim, velikim zalaganjem gospodina Bratislava Gašića fabrika je stala na zdrave noge, oporavila se i beležimo znatno ulaganje u prošloj godini, u vrednosti od tri i po miliona evra, za modernizaciju i kupovinu novih mašina.

Sve je to preduslov za unapređenje, za otvaranje novih radnih mesta, sklapanje novih poslova i osvajanje novih tržišta. Nijedan kraj Srbije, nijedan okrug nije zaboravljen, ulaže se ravnomerno. Smatram da je ovo ključ i ono što je neophodno u smislu očuvanja privrede i smanjenja nezaposlenosti. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik dr Dragana Barišić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima dr Dragana Barišić.

Izvolite.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo, kolege narodni poslanici, podnela sam amandman na Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o budžetskom sistemu, član 1. stav 3, a sve u funkciji osnaženja zdravstvenog sistema Republike Srbije.

Šta želim da kažem kada raspravljamo o ovom amandmanu? Naime, kolege iz opozicije sve vreme danas se bune zbog toga što mi predlažemo amandmane. Ja bih samo da podsetim da su kolege sa one strane, prekoputa, prošle godine podnosile amandmane gde traže bezbedan prolaz za Deda Mraza.

Isti taj kolega (koji je nedavno stigao, verovatno je imao poslove u Trsteniku) vrlo često zna da se plaši čak i od igračke drona pa mu se priviđa BIA. Ja znam da je on opsednut svim onim što je u Kruševcu urađeno u prethodnom periodu, a sve zaslugom Vlade Republike Srbije, gospodina Aleksandra Vučića i gospodina Bratislava Gašića, koji je preporodio ne samo Kruševac nego i Trstenik i sve druge opštine Rasinskog okruga. Zato me ne čudi što se kolega vrlo često, kad se spomene da tužilaštvo treba da poradi na njegovom primeru, uplaši i priviđaju mu se raznorazni dronovi. Vidim da crveni i stidi se, ali i treba da se stidi.

Ali da se vratim na svoj amandman – osnaženje zdravstvenog sistema. Ne mislim da je budžet loš, mislim da je jako dobar, razvojni, da su Vlada Republike Srbije, Ministarstvo finansija i uopšte svi članovi Vlade dosta toga uradili i da se uveliko radi. Ministarstvo zdravstva je dosta toga uradilo u prethodnom periodu, mnogo toga uloženo je u zdravstveni sistem Srbije. Svedoci smo, evo, za par dana otvara se i Klinički centar u Nišu, potpuno renoviran i opremljen onako kako prethodna, „žuta“ vlast i „žuto preduzeće“ nisu uspeali da ga urade za sve godine vlasti.

Oni sada imaju neku naknadnu pamet, međutim, građani su to pročitali i kaznili na izborima. A tek će ih kazniti na narednim beogradskim izborima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik dr Vladimir Orlić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala.

Kao što je upravo rečeno, razvoj je zaista važan za državu, a o tome je upravo reč u ovom amandmanu. Ja se inače upravo osvrćem na reči prisutnog ministra, koji je u danu rasprave u načelu rekao, kada je reč o izvršenju budžeta, da oni projekti koji neposredno podstiču razvoj u Srbiji zaslužuju podršku, između ostalog, i kroz izvršenje budžeta.

Rekao je i da je upravo Grad Beograd potencijalno dobar primer odličnog motora razvoja Srbije. Sa tim se ja duboko slažem, Grad Beograd danas, sa sjajnim projektima koji se u njemu realizuju, to zaista jeste, i kada je reč o projektu poput „Beograda na vodi“ ali i kada je reč o onim stvarima kojima smo se mi bavili danas.

Na primer, kada je reč o fontani, za koju sam napomenuo da je bila planirana u vreme Dragana Đilasa, žutog tajkuna i vladara Beograda, u iznosu od

24 miliona, sa prilaznim putevima, sa prolazima ispod ulica, moram da priznam jednu stvar, dame i gospodo – preterao sam. Nije 24 miliona, u pitanju je 27 miliona evra, u prvoj godini, i još osam miliona evra u narednoj godini. Toliko je planirano da taj projekat iznosi, u to vreme.

S druge strane, neko uspe da implementira tako nešto za 1,6 miliona tako da to bude ne samo povoljno nego i završeno, da stvarno postoji, da ne bude samo šarena laža za nečije propagandne spotove u predizborno vreme. Neko uspe da ogroman broj fasada uradi u gradu, neko uspe da pokrene značajne projekte, kao što su stotine kilometara vodovoda, kanalizacije, puteva različitih kategorija. Dragan Đilas, s druge strane, ostane upamćen po devastaciji, zloupotrebama i brojnim aferama.

I kada neko kaže da mi njega reklamiramo kada ga pominjemo, evo, da pokažemo malo širine i u tom smislu, nije on jedini koji zaslužuje pohvalu i reklamu sa naše strane. Vesna Rakić Vodinelić, koliko se sećam, kandidat za gradonačelnika, može da se pohvali pred Beograđanima time što je učestvovala na tribinama separatističkog Vojvođanskog kluba, je l' tako? Dragan Đilas, ne sećam se da je to radio, ali ako zaista bude sarađivao sa zgrčenim Jankovićem, moći će preko njega da učestvuje na tribinama Aleksandra Odžića, takođe velikog lidera separatističke organizacije Vojvođanska partija.

I gospođa Vodinelić a i Dragan Đilas u tom slučaju treba zajedno da objasne građanima Beograda zašto, u skladu sa političkim planovima njihovih partnera iz tih organizacija, Novi Beograd i Zemun treba da budu vojvođanski gradovi a ne delovi Beograda. Siguran sam, kad to objasne, dobiće veliku podršku. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

(Balša Božović: Replika.)

Kolega Božoviću, nije pomenut lider vaše stranke, niti Demokratska stranka. Pomno sam slušao...

(Balša Božović: „Žuto preduzeće“.)

Ne, nije, nije to, a i ne bih dao repliku akonto toga. Hvala na razumevanju.

Reč ima narodni poslanik Marinika Tepić, povreda Poslovnika.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Nadam se da u okviru člana 106, koji smatram da ste povredili u jednom delu... To sam reklamirala i prethodni put, da je trebalo da opomenete prethodnog govornika ili da ga prekinete u izlaganju, ili čak oduzmete reč. Ali moram priznati, kada sam do kraja odslušala njegovo izlaganje, ipak ste bili u

pravu što niste reagovali. Koristim ovu priliku da povučem svoju prethodnu reklamaciju Poslovnika; ne znam da li je ovo put.

Pošto je kolega pomenuo i gospođu Rakić Vodinelić, molila bih da nastavi da je pominje i da onda za profesorku Vodinelić čini jednako pozitivnu kampanju za beogradske izbore, ne samo za Dragana Đilasa, kako je to u prvi mah krenuo.

Povlačim svoju prethodnu reklamaciju na osnovu člana 6, koji sam takođe pokušala ovom prilikom da reklamiram. Neću se nadalje buniti kada se profesorka Vesna Rakić iz usta gospodina Orlića pominje u kritičkom smislu, jer to znači da je ona na pravom putu, kao i Nova stranka. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)
Hvala.

Povukli ste i prethodnu povredu.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Marković.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Žao mi je što su ovi što vole filmove napustili današnje zasedanje, ali bože moj.

Poštovani ministri, dame i gospodo narodni poslanici, ovaj amandman predviđa, takođe, uvođenje novog stava 3. u članu 1. Predloga zakona o budžetskom sistemu i glasi: „Planiranje, priprema, donošenje i izvršenje budžeta Republike Srbije realizuje se tako da u najvećoj mogućoj meri bude u funkciji modernizacije Republike Srbije.“

Jasno je šta je cilj ovog amandmana. Cilj amandmana je da se zakonskim rešenjem dodatno podstakne i podrži modernizacija Republike Srbije. Tim pre što je Vlada inače predložila u stavu 2. ovog istog člana da se dodaju reči, i to na nekoliko mesta – „odnosno lokalne vlasti“. Ja sam potpuno saglasan s tim. Dakle, smatram da je jako važno da se modernizuju ne samo državni organi i institucije na republičkom nivou već i na lokalnom nivou, opštine i gradovi, jer mislim da ćemo na taj način povećati odgovornost lokalnih samouprava.

Mislim da je najvažnije da povećamo odgovornost funkcionera u lokalnim samoupravama, da nam se ne dešava ubuduće ono što nam se desilo npr. u Smederevskoj Palanci: nekim nesrećnim slučajem, nekim potpuno čudnim sticajem okolnosti, jedan čovek (uzgred budi rečeno, koji voli da pije pivo) biva izabran za predsednika opštine, potpuno nekim sticajem okolnosti, i zatim za samo jedan mandat, za vrlo kratko vreme, ojadi tu opštinu, potpuno uništi

lokalnu samoupravu, izvuče sav novac iz budžeta, kako iz Opštine tako i iz ustanova, čak preko lokalnog fudbalskog kluba. U pitanju su četiri milijarde dinara, kako smo čuli nekoliko puta danas.

To je ono što više ne sme da nam se događa. Ostavi taj gradić nakon svog predsednikovanja i bez struje i bez vode, u potpunom kolapsu. Ostavi nenormalne gubitke, minuse i dugove, i onda dođe ovde u poslaničke klupe, i još galami ovde ceo dan i vređa poslanike ovde. I danas je galamio ovde. I nikom ništa. To je ono što moramo da sprečimo u budućnosti i to je suština ovog amandmana. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Radoslav Milojević, po amandmanu.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Gospodine predsedavajući, gospodin Marković, prethodni govornik, govorio je potpuno neistine. Siguran sam, da je govorio istinu, da bi gospodin Ružić kao ministar reagovao jer je iz SPS-a bio i moj zamenik, iz SPS-a je bio i predsednik Skupštine, iz SPS-a je bilo i pola članova veća. Ovo su paušalne optužbe, u svrhu predizborne kampanje. Ja nemam ništa protiv toga.

O tome ko je kako radio govori podatak da je od 170 lokalnih samouprava Aleksandar Vučić pobedio u 168. Nije pobedio u njegovoj lokalnoj samoupravi. Pa kako i da pobeđi kada ima ovakvog čoveka da ga prezentuje, i takve ljude.

No, ono što je splet okolnosti, za sledeće lokalne izbore će SNS izgubiti u svim lokalnim samoupravama, zato što su devastirali sve lokalne samouprave; zato što maltretiraju građane lokalnih samouprava; zato što su do sada od lokalnih samouprava, da bi prikazali nekakav suficit u budžetu, oduzeli pedeset milijardi dinara građanima i građankama Srbije, u svim lokalnim samoupravama. Tako da ne bih, zaista, govorio o njihovim predsednicima opština, npr. iz Subotice, čoveku koji tuče svoje političke oponente, o ekspertu iz Kraljeva koji kao kapitalnu investiciju otvara semafor ili gradonačelniku Novog Sada koji kao kapitalnu investiciju otvara parkiralište za bicikl. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Srbi Slav Filipović.

(Aleksandar Marković: Replika, direktno pominjanje dva puta.)

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Znate, umalo mi u jutrošnjem delu rasprave suze nisu krenule – ja sam, znate, emotivac – dok je prethodni govornik spominjao neku staru, drvenu,

trošnu kuću svoga dede u kojoj živi. Dakle, verujem da je tako, ali znate šta me čudi u toj priči? Čudi me da neko živi u staroj, trošnoj, drvenoj kući svoga dede, a pritom šeta patike od 1.450 evra. Evo, jedan medij, paparaco, kaže – Kena šeta patike od 1.450 evra. Marka „Dolče i Gabana“ je u pitanju. Kaže – cene muških patika, prema podacima na zvaničnom sajtu „Dolče i Gabana“, idu i do 1.450 evra. Sve da je Kena kupio i najjeftinije od 245 evra, to je 29.000 dinara. Tu postoji slika kako se šeta.

Inače, on je poznat po raskalašnom životu. Vrlo raskalašan život! To su noćni izlasci, druženja sa starletama, trošenje para iz budžeta Smederevske Palanke. I onda se ja čudim – kako je moguće da on siroti živi u staroj, trošnoj drvenoj kući svoga dede? Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Radoslav Milojević, pravo na repliku.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Molim vas da čak i od vremena Poslaničke grupe DS prethodnom govorniku date da govori što duže i što duže. Time će rejting SNS biti sve lošiji i lošiji, a benefite od toga će imati građani Srbije.

Znam da ovde ne možemo da čujemo ništa o amandmanima. Znam da ovde od vladajuće većine iz SNS-a ne možemo da čujemo ništa konkretno što zanima naše građane, a to je da je Srpska napredna stranka zaposlila 70.000 partijskih poslušnika i da sada želite da im date nagrade i bonuse. Zašto? Pa zato što idu lokalni izbori, zato što ćete izgubiti lokalne izbore, zato što morate da otimate i kradete, a ne da jednim demokratskim načinom dođete do izbornog dana.

Sve ovo što radi SNS je silovanje demokratije. Ovo se ne radi u razvijenim demokratskim zemljama. Ja sam siguran da i vi to znate, da i vi znate kako se rade izbori po lokalnim samoupravama, a siguran sam da znaju i pojedini ljudi iz opozicije.

Možemo da govorimo i o kamerama, na primer, što se tiče mahinacija, koje je kupio ministar Vulin i zaradio milion evra. Možda je odatle pribavio stan, možda mu nije stan od tetke iz Kanade...

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Milojeviću, kakve sada veze ima ...?

Potpuno je bespotrebno da vređate na takav način i da koristite reči kao „silovanje demokratije“. Mislim da je neadekvatna reč.

Hvala vam i molim vas da nastavimo dalje.

Replika, Aleksandar Marković.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Ima narodna izreka – čega se pametan stidi, onaj drugi se ponosi. Da je istina ono što sam malopre pričao, dokazuju razne slike koje možete na internetu da nađete. Kena se ponosi slikama iz noćnog kluba sa raznim sumnjivim tipovima. Ovde je u pitanju slika sa jednim od vozača onog čuvenog „bentlija“ koji je presekao kolonu predsednika Aleksandra Vučića, ali ima tu još mnogo slika.

Mada, moram da vam kažem da imam razumevanja za njegove frustracije. Malopre smo govorili, moj uvaženi kolega Orlić je izneo podatke o uplatama na račun DS-a od funkcionera DS-a. Njegova frustracija leži u tome što on jedini tada nije uplatio novac Demokratskoj stranci. Čak je i njegov štićenik Paunović iz Paraćina uplatio neki novac, a on se jedini nije našao na tom spisku, u tome leži njegova frustracija. Dakle, kao što narodna poslovice kaže – ako je Turčin krvav do lakata, poturica mora do ramena. Tako i on danas mora da bude veći demokrata i od Šutanovca, i od Paunovića i od svih ostalih.

Samo još jedna stvar kada je reč o pobedi na Vračaru – da, Srpska napredna stranka je pobedila na Vračaru 2016. godine na lokalnim izborima; to je bila blistava pobeda, istorijski trenutak, pošto ste uništili tu opštinu za dvadeset godina koliko ste vladali. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Ova rasprava ide u jako lošem smeru.

(Radoslav Milojević: Pokazivao je moje slike.)

Slike, patike, silovanje demokratije, stvarno ne želim to u visokom domu. Hvala.

Idemo na sledeći amandman.

Na član 2. amandmana, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Srpske radikalne stranke, narodni poslanici Socijaldemokratske stranke – Narodnog pokreta Srbije, narodni poslanici Kluba samostalnih poslanika i narodna poslanica Aleksandra Jerkov.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Posle niza literarnih amandmana, koji zapravo i ne mogu biti amandmani već je tako neko opisno stanje, red je da progovorimo i o amandmanima na Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o budžetskom sistemu.

Šta je interesantno kada su u pitanju amandmani poslanika vlasti? Da su potpuno isti amandmani na Predlog zakona o dopuni Zakona o budžetu za 2017. godinu i ovi sada. U tom prvom zakonu stoji – izvršenje budžeta Republike Srbije realizuje se tako da u najvećoj meri bude u funkciji toga i toga, toga i

toga... A sada umesto „izvršenje budžeta“ stoji „planiranje, priprema, donošenje i izvršenje budžeta“. Dakle, potpuno identični tekstovi.

Opet ponavljamo, imaju pravo svi poslanici da podnose amandmane, ali ovo što rade poslanici vlasti je onemogućavanje narodnih poslanika Srpske radikalne stranke da govore o amandmanima na sve predloge zakona, posebno Predlog zakona o budžetu. Očigledna je namera da javnost Srbije ne čuje ništa vezano za budžet Republike Srbije u detaljima o kojima smo mogli da govorimo.

Član 2, gde smo podneli amandman, odnosi se izvorno na član 23. Predloga zakona i u tom predlogu zakona, odnosno u postojećem zakonu, stoji (govori se, inače, o finansiranju nadležnosti Republike Srbije) da za finansiranje budžetu pripadaju javni prihodi i primanja, između ostalog, od donacija, transfera i finansijske pomoći Evropske unije. Vi ste to sada izbrisali pa ste podelili samo u donacije i transfere, i finansijsku pomoć Evropske unije.

Mi smo predložili da se briše ovaj vaš predlog, da ostane postojeće stanje, da bismo vas zapravo naterali da po tom neizmenjenom zakonu uradite izveštaj, odnosno predlog zakona o završnom računu. Ubeđeni smo da upravo zbog postojanja ovih donacija, transfera i finansijske pomoći Evropske unije vi ne predlažete završni račun budžeta, zato što želite da sakrijete nešto od toga što je vezano za te EU fondove.

Ova izmena člana 23. koju ste predložili ide ka tome da sve što je iz EU došlo kao finansijska pomoć na nivou Republike zapravo nije imalo tretman javnog prihoda i primanja. Mi se onda pitamo, i pitamo vas – kakav tretman su imala ta sredstva? Gde su otišla, kako su trošena i zašto sada želite na ovaj način da ih sakrijete, ako ih uopšte ima?

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Jerkov.

Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, potpredsedniče.

Malo su mi ovi prethodnici pokvarili koncepciju onog što sam htela da kažem. Ja sam, naravno, htela da govorim o svom amandmanu, a onda sam, slušajući poslanike Srpske napredne stranke, shvatila da je ovo deo sednice u kom se priča šta vam padne na pamet – ovaj pokazuje slike, ovaj pokazuje šta je u opštini rađeno...

Jako je ozbiljna situacija: građanima su smanjene plate, otete penzije, povećani porezi, povećani nameti, uništava se bilo kakva mogućnost da oni u ovoj zemlji dostojanstveno žive, a vaš odgovor, gospodo iz vlasti, jeste da se sprdate sa Narodnom skupštinom i zloupotrebljavate mogućnost da podnosite

amandmane, da biste sprečili da ministar čuje rešenja koja mi nudimo, kako ta situacija može da se reši.

Mi kažemo, mogu da se povećaju penzije ako prestanete da sipate pare u svoje besmislene investicije. Mi kažemo, mogu da se povećaju plate prosvetarima ako prestanete da dajete subvencije gubitašima. Mi kažemo, mogu da se zaposle mladi u Srbiji ako prestanete da kupujete lažne investicije koje plaćate desetinama hiljada evra po radnom mestu, a na njima građani Srbije rade za dvesta evra deset sati dnevno stojeći za trakom. Mi kažemo, para u budžetu ima, samo ih treba rasporediti drugačije, da ne vodite računa o tajkunima, braći, kumovima, rođacima, prijateljima, članovima SNS-a, nego da vodite računa o građanima.

Mi smo to svojim amandmanima predvideli; vi svoje amandmane koristite da biste zloupotrebljavali Skupštinu, da biste se ovde borili protiv nekakvih zamišljenih neprijatelja, vodili borbu protiv korupcije i kriminala, isto tako zamišljenu. Dajte da razgovaramo o pravim amandmanima, a ne o vašim koji služe samo za zloupotrebu ovog doma i za ismevanje građana Republike Srbije. Neko kome je smanjena penzija čeka da čuje kako penzija može da bude povećana, a ne da sluša vaše maltretiranje, ne narodnih poslanika, nego građana. A to radite, evo, već sedmi sat od jutros, kako je sednica počela.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Jerkov.

Reč ima narodna poslanica dr Aleksandra Tomić, replika.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Hvala.

Pre svega, treba ovde da dovedemo sednicu u nivo konstruktivne rasprave, ali i u nivo toga da se poštuje pre svega bonton kada je u pitanju korišćenje određenih reči. Citiram, „sprdanje“ baš i nije neka reč koja treba da se koristi u plenumu, ali to je odraz svakog pojedinca i toga koliko je poneo od kuće.

Drugo, kada govorimo o investicijama, do sada smo imali prilike, do 2012. godine, da vidimo kada nema investicija kako siromaštvo raste. Znači, svaki ekonomista zna, ukoliko nema investicija nema ni porasta, ni ekonomskog rasta, ali nema ni isplate penzija ni neproizvodnih zanimanja kao što su obrazovanje, kultura, zdravstvo. Prema tome, mi se nosimo osnovnom ekonomskom teorijom da mora da se stvara nova vrednost, profit, mora da se stvara suficit u budžetu kod javnih finansija. To je jedino moguće investicijama.

Ako neko ne želi to da razume, onda je to njegov problem, s obzirom na to da su građani razumeli jako dobro, imali su prilike da vide do 2012. godine. Shvatili su da to nije put izlečenja od problema koji nastaju usled uzimanja kredita i vraćanja tih istih kredita, da dolazite u situaciju da ne možete da isplatite

ni penzije ni plate. Onda su se zaista opredelili za one koji mogu da dovedu i domaće investicije i strane investitore i da na taj način omoguće budućnost života u Srbiji, kako dece tako i onih koji primaju penzije i plate.

Prema tome, ono što danas ovde imamo prilike da čujemo, to je da svaki narodni poslanik radi svoj posao. To znači da svaki narodni poslanik, svaki pripadnik i vladajuće i opozicionih partija, ima pravo da podnese amandmane. Ako se nekome ti amandmani ne sviđaju, to je njihov problem, ali danas pokazujemo da zaslužujemo platu.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima ministar dr Dušan Vujović. Zatim Aleksandra Čabraja.

DUŠAN VUJOVIĆ: Želeo sam da dam kratko tehničko objašnjenje za uvođenje, odnosno razdvajanje ovih termina koji se odnose na finansijsku pomoć EU.

Ovde je razlog bio isključivo tehnički. Ranije je pisalo u članu 23, koji se odnosi na finansijsku nadležnost Republike Srbije, u jednoj alineji pod brojem 4) – donacije, transferi i finansijska pomoć Evropske unije.

Pošto smo se mi u Glavi 32, koja se odnosi na praćenje, odnosno finansijsko upravljanje, posebno obavezali da ćemo pratiti izvršenje, odnosno upotrebu sredstava EU, onda smo ovde zbog standarda kome težimo i praćenja samo razdvojili taj red i ubacili tačku 4a. Znači, u izmenjenom tekstu zakona se to lepo vidi: isti je tekst, samo je razdvojeno 4. i 4a.

To je u članu 23. koji se odnosi na Republiku, u članu 24. koji se odnosi na autonomne pokrajine i u članu 25. koji se odnosi na lokal. U druga dva slučaja je dodat red koji se odnosi na finansijsku pomoć Evropske unije. Ništa drugo nismo menjali. To je, jednostavno, uvođenje alineje koja dozvoljava da se posebno prate ta sredstva pošto dobijamo značajna sredstva od EU koja podležu praćenju. Mislim da bi iste standarde trebalo da poštujemo i kod sebe. To je samo izvedeno zbog toga. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Čabraja.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Zahvaljujem, predsedavajući.

Veoma mi je žao što ste se malopre napravili da ne vidite moj podignut poslovnik. Mislim da sam sa mnogo razloga želela da reklamiram član 107, jer je danas na dnevnom redu zaista masovno kršenje dostojanstva Narodne skupštine. Ovde smo slušali o svemu: o patikama, raznim dugovima, raznim trošenjima, raznim ljudima, postojećim i nepostojećim investicijama, o svemu i o svačemu, samo o budžetu nismo slušali.

S druge strane, jako mi je drago što je koleginica malopre rekla da svi poslanici imaju pravo da podnose amandmane, da to treba da čine da bi zaradili svoju platu, jer smo do sada uglavnom uvek slušali o tome kako opozicija svojim podnošenjem amandmana na zakone samo želi da blokira rad Skupštine, da ne dozvoli da se ovde radi kako treba, da mi te amandmane podnosimo da bismo onemogućili raspravu, da bismo uvredili vladajuću većinu, poslanike, Skupštinu i predsednika, njegovu porodicu itd. i da samo tome služe naši amandmani.

Sada mi je jako drago da ste vi podneli ovoliki broj amandmana, jer ste time pre svega dokazali da vam se uopšte ne dopada ovaj budžet, za koji inače tvrdite da je sjajan, fantastičan, najbolji u istoriji itd. Ako je on toliko dobar, šta će mu onda nekoliko stotina amandmana za koje, sigurna sam, vi sami nećete glasati. A da mi smisleno podnosimo amandmane, mislim da je jasno iz činjenice da mi za svoje amandmane uvek glasamo. Verujem da vi za svoje amandmane nećete glasati, a da li će biti tako, to ćemo videti u danu za glasanje. Nemojte se sada nervirati. Biće provera svega ovoga što ja kažem pa ćete imati prilike da vidite da li sam rekla istinu ili ne. Hvala vam puno.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Izvinite, nisam sam vas video.

Reč ima narodni poslanik dr Vesna Rakonjac.

Izvolite.

VESNA RAKONJAC: Predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolege poslanici, naši amandmani su konstruktivni. Da li ih je Vlada prihvatili ili ne... U ovom trenutku čuli smo od ministra jasno obrazloženje i verujem da se većina mojih kolega slaže s tim. Ali, kao što postoji unapređenje procesa i razvoj, tako i mi želimo da naši amandmani budu razvojni.

A vreme su nama poklonili i poverili građani Srbije. Kada predstavnici partija, koji upravo odlaze, budu možda nekad bili u ovoj situaciji da imaju ovoliko vremena, onda će verovatno i oni podnositi amandmane.

Ono što mi iz Srpske napredne stranke kažemo – da, mi moramo da odvojimo sredstva za gubitaše koje ste vi napravili; mi moramo da odvajamo sada za investicije toliko koliko odvajamo, jer mi ne sipamo novac u promašene investicije kao što ste vi sipali novac u vaše džepove iz promašenih investicija.

Prema tome, zamolila bih vas da rasprava bude konstruktivna i da damo doprinos i ovom budžetu a i razvoju Srbije, a ne da gubimo vreme na ovakve bespredmetne rasprave, šta oni kažu. Šta su oni imali da kažu, govorili su 12 godina; narod je rekao svoje i sada, jednostavno, mi radimo svoj posao. Želimo da unapredimo Srbiju, i to i činimo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, dr Rakonjac.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, ovaj član govori o donacijama i transferima. Meni je žao što je „Hajnekena“ izašao, da vidimo kojom donacijom i kojim transferom kupiš patike od 1.450 evra i onda pričaš o kifli od 150 dinara, iako kifla košta 15, verovatno se tu računa neka provizija od 90%. Ima narodna izreka: „Teško nogama pod ludom glavom“. Bez obzira na marku i visinu cene patika, kada bih ja nosio takve patike, noge bih držao u kasi, u sefu.

Onda je pričao, kroz donacije i transfere, o otvaranju. U Palanku, on sem konzervi piva ništa drugo nije otvorio za vreme svog mandata. A i to što je otvorio skupo je koštalo građane te opštine.

Donacije, transferi... Navešću još jedan primer – potomče, potomak, kako beše, intervju u „Vremenu“, nezavisno novinarstvo... Ja sam mislio da nezavisni novinari uzmu intervju itd., samo reklame plaćaju, međutim, ovde piše da Opština Trstenik, potpisnik Miroslav Aleksić, naručuje intervju sa Miroslavom Aleksićem u „Vremenu“, za 144.000 dinara.

Verovatno se ovakvim donacijama i transferima prao novac, verovatno su se ovako kupovale one skupe patike, koje bih ja držao u sefu zajedno sa nogama. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik dr Aleksandar Martinović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik dr Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman koji se odnosi na osnaženje sistema odbrane u Republici Srbiji.

Želim da u ime Poslaničke grupe SNS pružim punu podršku predsedniku Republike kao vrhovnom komandantu Vojske Srbije i Vladi Republike Srbije zbog činjenice da je Republika Srbija danas vojno mnogo snažnija nego što je bila pre nekoliko godina. Svi građani Srbije su svedoci činjenice da nam je Vojska danas bolje opremljena, da imamo više naoružanja, modernog naoružanja i da smo apsolutno spremni da branimo suverenitet, nezavisnost i teritorijalni integritet Republike Srbije.

Intencija mog amandmana je da se sa takvom politikom nastavi i dalje. Srbija će i dalje da vodi miroljubivu politiku, zalažemo se za apsolutnu stabilnost u regionu zapadnog Balkana, ali smo isto tako duboko svesni činjenice da Republici Srbiji, kao i mnogim drugim zemljama u Evropi i svetu, prete brojni bezbednosni izazovi. Mi za te izazove moramo da budemo spremni. U tom smislu, duboko smo uvereni da su planiranje, priprema i realizacija budžeta Republike Srbije kada je u pitanju sistem odbrane izuzetno važni.

Podržavamo akciju koju je inicirao predsednik Republike i vrhovni komandant Vojske Srbije Aleksandar Vučić – da se započne sa masovnom državnom stanogradnjom, da svi pripadnici Vojske, MUP-a i BIA koji do sada nisu rešili svoje stambeno pitanje to stambeno pitanje mogu da reše na veoma povoljan način, kupujući stanove čija će prosečna vrednost biti oko 500 evra, i to ne samo u Beogradu nego i u drugim gradovima u Srbiji: Novom Sadu, Nišu, Kragujevcu i Kraljevu.

U tom smislu, gospodine Vujoviću, gospodine Đorđeviću i svi ostali ministri u Vladi Republike Srbije, imaćete punu podršku Poslaničke grupe SNS da koncipirate budžet za 2018. godinu tako da on bude razvojni, što i jeste, ali da se poseban akcenat stavi na sistem odbrane, da se nastavi sa modernizacijom Vojske Srbije i da se rešavaju egzistencijalna pitanja pripadnika Vojske, Policije i BIA.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Martinoviću.

Reč ima Balša Božović, po amandmanu.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Ono što je tema, ministre Vujoviću, jeste način na koji smo završili prethodnu raspravu, iz prostog razloga što ste rekli i lično potvrdili da penzioneri nemaju pravo na iznos penzije, zagarantovan iznos penzije, nego pravo na penziju. To ste izjavili pre nekoliko dana i apsolutno ste zbunili javnost u Srbiji, iz prostog razloga što oni koji su uplaćivali u svoj fond...

(Predsedavajući: Izvinjavam se, kolega Božoviću, samo da vam kažem da vam teče vreme ovlašćenog predstavnika, odnosno zamenika šefa poslaničke grupe. Izvolite.)

Zahvaljujem.

Dakle, pre nekoliko dana ste izjavili u ovom domu da penzioneri nemaju pravo na zagarantovan iznos penzije bez obzira na to koliko su uplaćivali u budžet tokom svog radnog veka, nego samo imaju zagarantovanu penziju. To ste izjavili, postoje stenogrami, mogu i da vam dam stenogram, da se uverite u kojoj meri ste zapravo prekršili zakon, na kraju Ustav, a i reformu PIO fonda iz 2003.

godine. Pozivate se na reforme, a ne poštujete reforme koje je uradio još za svoje vreme pokojni predsednik Vlade Zoran Đinđić, gde smo rekli da je upravo to suština reforme – ko je koliko uplaćivao, toliku će penziju imati na kraju.

Vi ste rekli da niste podneli zahtev za penziju iako ste ispunili godine za nju, iz prostog razloga što, očigledno, ne živite od svoje penzije i nikada nećete živeti od svoje penzije. Apsolutno, ako ste zaradili, vi imate prava na to, ako ste pošteno to zaradili. Ali isto tako su pošteno zaradili i ljudi koji su ceo životni vek odvajali od svojih plata za Fond, a vi sada njima kažete da ne postoji zagarantovan iznos njihove penzije. E, to je omalovažavanje, bezobrazluk, to je otimačina, ministre Vujoviću. To je otimanje.

Da li možemo da se dogovorimo ovako, ministre, pošto vidim da ni sami niste svesni do koje mere ste prekršili i zakon i Ustav i reformu iz 2003. godine? Vratite sve ljudima što su uplaćivali u Fond, vratite im sve i na taj način se raskusurajte sa njima. Recite – evo, nemate pravo na penziju, sve što ste uplaćivali mi vam sada vraćamo. To je jedini način, a ne da kažete nekom – nemate pravo na zagarantovanu penziju; vi samo imate pravo na penziju, a od mene kao ministra zavisi koliku ćete penziju dobiti. Pa, da li to znači da mogu da dobiju i po 1.000 dinara penziju? Da li to znači da je sramota ako neko ima više od nekog drugog, ako je to pošteno stekao? I sami znate da se na tim vrednostima zasniva moderan svet i moderno društvo.

(Aleksandar Martinović: Kakve ovo veze ima sa amandmanom?)

Ima veze sa raspravom o budžetu, do koje nećemo moći da stignemo jer SNS to ne želi, ali vi kao ministar, kada ste već tu, morate ili da se izvinite penzionerima Srbije, što tražim od vas, ili da objasnite kako to nemaju zagarantovan iznos penzije, pošto predsednica Vlade Srbije ne mari za to, ne mari za to kako će građani živeti u 2018. godini. Četiri dana nije u stanju da nađe slobodnog vremena da dođe, da se sa predstavnicima građana susretne, pogleda oči u oči i kaže – ljudi, moj plan je ovakav i ovakav. Očigledno će dobiti takvu podršku od njih.

Ali pošto ste već vi tu, i ja vam na tome zahvaljujem, dali ste jednu opasnu izjavu, koja utire put otimačini, anarhiji i bezvlašću. Da li to znači da ćete sutra ulaziti u privatne stanove, zavirivati u privatne račune, u devizne račune i govoriti ljudima „vi imate zagarantovano onoliko koliko vam mi kažemo“, a uzimate kao što ste uzeli nekom penziju?

Ministre Vujoviću, ja znam da se politika Vlade Republike Srbije zasnivala na tome da manjak novca, da svu nesposobnost vaše ekonomske politike plate oni koji su pošteno uplaćivali u svoj fond. Ja to znam, i vi to znate. Njima to mora da bude vraćeno, to piše u Ustavu, kad-tad. Kada budete dozvolili

Fondu da izda rešenje o smanjenju penzija, kada budu mogli da se žale Ustavnom sudu, Ustavni sud će to morati da presudi, a onda će neka nova vlada i neka nova vlast, kao i posle 2000. godine, vraćati sve ono što je bilo zaostalo. I ne samo razliku, nego i sve ono za šta će građani tužiti državu s obzirom na to da su izgubili zdravlje, da su izgubili pravo da voze automobil jer nemaju da plate troškove, da nemaju za gorivo, da nemaju za lekove, da je povećana smrtnost, da im je neko oteo nešto što im pripada po zakonu, po Ustavu ove zemlje. E, onda ćete drugačije, pretpostavljam, da govorite o toj stvari.

Možda i nije, na kraju, ni pošteno ni moralno, nakon svega što ste učinili, da vi uzimate penziju posle svega, ali očigledno je da vi nemate tu potrebu i da ne živite od penzije koju biste uzeli. Možda ćete uzeti neku u inostranstvu, možda ćete uzeti penziju MMF-a, ali penzija u Srbiji je penzija koju su stekli pošteno svi ljudi koji su pošteno radili i uplaćivali u Fond ceo svoj životni vek. Zato ova vlada treba da se stidi, jer na najslabijima, na najsiromašnijima pravda neuspeh svoje ekonomske politike. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima ministar Zoran Đorđević.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Moram da reagujem na reči poslanika i da kažem da je neprimereno uopšte da DS sebi nađe za pravo da kritikuje penzioni fond i sve ono što se dešava, i sve dugove koji se dešavaju. Demokratska stranka, vaš predsednik Dragan Šutanovac doveo je do toga da 2011. godine vojni penzioneri budu oštećeni za 11,06 % i da ova vlada vraća sada 200 miliona evra štete koja je napravljena tada.

Penzioni fond je oštećen za vreme dvehiljaditih godina time što ste penzionerima obećavali i podizali penzije 2%, a nominalno jeli njihove penzije inflacijom i devalvacijom. To je priča o tome, ali penzionere ne možete da prevarite, penzioneri znaju vrlo dobro šta ste radili i znaju kolike su im penzije bile i koliko su one padale s vremenom. Ono što penzioneri danas znaju, to je da su njihove penzije sigurne, i sigurni su u to da će njihove penzije rasti iz godine u godinu.

Penzioneri su oni koji pamte neka vremena kada ste ih lagali i pričali im neke priče koje nisu imale nikakav rezon. Vi ste njima davali 2% povećanje, a s druge strane im jeli inflacijom i devalvacijom. Pa da li stvarno mislite da penzioneri spadaju u grupu ljudi koji ne znaju da računaju? Hvala.

PREDSEDNİK: Hvala, ministre.

Povreda Poslovnika, Marinika Tepić.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Najpre sam se javila po vremenu koje mi je preostalo, međutim, moram da reagujem sada zbog kršenja Poslovnika. Potpuno je neverovatan manir koji već danima primenjuju ovde članovi Vlade nad narodnim poslanicima, bez obzira na to sa koje strane mi sedimo. U tom smislu, smatram da ste prekršili čl. 27. i 108, odnosno članove koji se odnose na primenu Poslovnika i staranje o redu na sednici, predsedavajući.

Ako ministri, bez obzira na to da li su manje ili više važni po svom zvanju ili potpredsedničkom ili nepotpredsedničkom statusu, a takvih ovde nema, koliko vidim, u odnosu na Vladu... Vi morate da im skrenete pažnju da njihov posao ovde nije da nas prekorevaju. Za duele sa narodnim poslanicima iz opozicije postoje narodni poslanici pozicije. Mi smo ovde jednaki i mi se trudimo da ukrštamo naša politička mišljenja. Članovi Vlade su ovde gosti, a narodni poslanici imaju jednu od svojih osnovnih nadležnosti – da nadziru izvršni organ, odnosno Vladu, odnosno njene članove. Dakle, članovi Vlade, odnosno ministri mogu samo nama da odgovaraju na naša pitanja, da pitaju da li eventualno još nešto treba da odgovore ukoliko nisu to uradili na valjan način po prethodnom našem pitanju.

Poslednje, ne što treba da urade, nego što ne smeju da urade, jeste da prekorevaju ovde narodne poslanike, naročito opozicije, da drže političke govore. To je manir za koji sam mislila da ga neće primenjivati, ali ga je naročito pojačala upravo predsednica Vlade od kada je izabrana, naročito pre neki dan kada je takođe učestvovala, vrlo kratko, u raspravi o budžetu. Ministar to ne može da radi. On može da odgovori na pitanje, ali ne može da prekoreva narodne poslanike, iz bilo koje stranke da dolaze. Za to postoji druga strana, a ne vi. Vi ovde niste druga strana, vi ovde polažete računa narodnim poslanicima.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Tepić.

Mislim da nisam povredio Poslovnik, zato što ste vi pogrešili i morate da ga proučite malo bolje. Ministri, kada dođu ovde kao predlagači, nisu gosti, oni učestvuju ravnopravno u debati. Gospodin Zoran Đorđević se javio i te kako kao neko ko ima legitimitet da govori o penzijama i svemu onome o čemu je gospodin Balša Božović govorio, s obzirom na to da je u njegovom resoru i PIO fond.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Da.)
Hvala.

Reč ima Aleksandra Tomić.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Replika na izlaganje gospodina Božovića.

Kada pričamo o penzijama moramo da ponovimo, da ne bi građani Srbije zaboravili, da je 50% fonda PIO išlo iz budžeta Republike Srbije 2012. godine,

kada je Srpska napredna stranka preuzela odgovornost za vođenje države; danas je 32%. To znači da smo svojom pozitivnom ekonomskom politikom uspeali da uštedimo toliki novac koji su oni besomučno rasipali.

To rasipanje je išlo do tih razmera da su, da bi isplatili penzije, podizali kredite. Zamislite kada bi neki ljudi u svojim domaćinstvima podizali kredite da bi mogli jednostavno da žive! To jednostavno ekonomski nije održivo. Takav vid politike, a pogotovo socijalnih davanja, ne može da postoji u Srbiji.

Zato su građani i penzioneri upravo dali podršku Aleksandru Vučiću 2014. godine, zato što je krajnje otvoreno i iskreno rekao o kakvoj ekonomskoj situaciji u državi se radi, da postoji rupa u budžetu od 250 milijardi dinara, da ne postoji mogućnost isplaćivanja penzija ukoliko se ne sprovedu ekonomske reforme, koje sada daju rezultate. Te rezultate je trebalo, zaista, uspostaviti u jednoj državi i u jednom sistemu koji je bio potpuno demontiran od onih koji nam danas drže predavanja. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, dr Tomić.

Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić, po amandmanu.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, treba razmisliti o amandmanu i o diskusiji kolege Martinovića, a treba razmisliti i o diskusijama pripadnika bivšeg režima. Pogotovo mi se sviđa onaj deo kada oni pričaju šta u Srbiji sve ne treba da se radi, a sve to pod izgovorom da brinu za građane Srbije. U proteklih nekoliko sati rekli su sledeće: da Republika Srbija ne treba da ulaže u železnicu; pa su rekli da ne treba da ulaže u puteve; pa su rekli da Republika Srbija ne treba da vodi računa o našem Aerodromu „Nikola Tesla“; pa su nam rekli da ne treba da ulažemo u privredu; pa su nam rekli da zatvorimo sva preduzeća; pa su nam rekli da treba da imamo vojsku koja će da nas čuva i brani motkama.

E, sada, ako ne ulažemo u železnicu... Gospodu bih podsetio da su SAD postale ekonomski najmoćnija zemlja na svetu baš zato što su prvi uspeali da svoje privredne centre povežu železničkim prugama. Tu dominaciju zbog toga, koju su ostvarili pre 140 godina, imaju i dan-danas.

Onda, da ne ulažemo u puteve. A oni su, svaka čast svakome, njihovi roditelji odlazili su iz mesta gde su rođeni u Beograd, Novi Sad ili Niš zato što nisu imali put do kuće gde su se rodili.

Pa, da ne ulažemo u aerodrome... A ja mislim, koliko ima godina od kada je bio prvi let braće Rajt.

Dame i gospodo narodni poslanici, ovi iz bivšeg režima nas vode u srednji vek. Pričaju da nema goriva za automobile. Oni nekome nešto kažu! Puteve smo prestajali da imamo, ne automobile, puteve smo prestajali da imamo

dok ste bili na vlasti. Auto-put od Subotice do Beograda započeo je još Slobodan Milošević. Koliko dugo ste ga pravili? Upadali ste sa „kalašnjikovima“ kad je Marija Rašeta Vukosavljević dala koncesije na jednu traku auto-puta. Pa ste pravili autoputeve po njivama, međusobno ih niste spajali! Od njive do njive, kako su vršili eksproprijaciju.

Da ne pričam o železnici. Sada su ovde bile garancije iz 2012. godine. Zadužili ste državu. Pa gde vam je rezultat? Njihov najveći uspeh u železnici – oni smatraju da je isto tramvaj i voz, pa su ulagali samo u španske tramvaje, gde je nestalo koliko miliona evra.

Sada oni brinu o penzionerima. Moram da postavim jedno pitanje: da li se penzije dobijaju od preduzeća koja rade ili od kredita? Po njima, od kredita, ali ne onih kredita koje će oni da podižu, nego onih kredita kojima će da nas sve zaduže, da nas vrate lepo u srednji vek, da oni budu vlastela a ostatak Srbije da budu kmetovi.

Nisu nas 12 godina vodili sigurnom rukom u Evropsku uniju, nego u srednji vek! Da imaju makar malo časti, ne bi ovakve stvari pričali, pokušali bi nešto da poprave, a ne da optužuju.

(Zoran Krasić: Igrali su se mobilnim telefonima.)

To što se igraju mobilnim telefonima... Eto, hteli su i „Telekom“ da prodaju. Toliko su ga upropastili da nije vredeo više ni trista-četiristo miliona evra, nešto što je pravljeno pedeset godina, šezdeset.

Sada oni nama pričaju kako treba država da se vodi. Sve živo ste upropastili, sve čega god ste se dohvatili.

Evo, vidim, neki se podsmehuju za ovo što diskutujem. Pa, lako je njima bilo da stave stan pod hipoteku u korist DS-a. Pa, koliko su stanova zaradili nepoštenim radnjama dok je DS bio na vlasti? Koja je to ljubav? Pa, nemate vi ljubav ni prema stranci, ni prema državi, samo prema svom džepu. I politikom se bavite zbog svog džepa.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Sonja Pavlović, povreda Poslovnika.

Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala.

Gospodine Arsiću, ako već hoćete da vršite analizu sadašnjih i prethodnih vlasti, onda to treba da uradite onako kako jeste. Prvo, to nas više ne interesuje, to sam već jednom rekla, odgovornost je sad i ovde i morate da prihvatite odgovornost za ono što sada činite. Nemojte se više izvlačiti na to.

PRESEDAVAJUĆI: Gospođo Pavlović, izvinite, molim vas, vi ste sada u replici. Samo navedite zašto sam i koji član povredio, kako sam povredio Poslovnik. Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Izvinjavam se, povredili ste član 106, govornik može da govori samo o temi o kojoj trenutno raspravljamo. Znači, gospodin Arsić mora da priča o amandmanu o kome raspravljamo, ne može da nam ovde drži govore.

Najvažnije od svega je – penzije se ne dobijaju, penzije su zarađene. Znači, niko ne treba da dobije penziju, penzije su već zarađene i nemojte da vređate penzionere u Srbiji.

Nemojte više da nam vršite uporedne analize. Preuzmite odgovornost za ono što se sada dešava, vi ste ti koji sada vode ovu zemlju, pa izvolite o tome sada da pričamo, da pričamo o budžetu i da uopšte stignemo do budžeta. Krajnje je neprimereno da se bavimo prošlošću. Morate tu odgovornost da preuzmete, nema više izvlačenja. Ja sasvim iskreno mogu to da kažem; ja ne pripadam nikakvim vlastima, ni bivšim ni sadašnjim, da li ću pripadati budućim to ćemo videti, ali ne želim da slušam i niko ne treba da sluša izgovore. Izgovori nisu rešenje. Hajde da tražimo novi način. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Mislim da nisam povredio Poslovnik imajući u vidu da u jednoj ovakvoj raspravi pokušavam da dajem mogućnost svim narodnim poslanicima da stvarno kažu šta misle, kao što je to uradio i gospodin Veroljub Arsić. Sada je vaša percepcija da li je to bilo striktno vezano za temu ili ne. Moja nije takva.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni? (Da.) Hvala.

Reč ima Marinika Tepić, povreda Poslovnika.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Molim vas da ubuduće, kako ste i sami malopre za sebe komentarisali, naštelujete tu svoju percepciju da bude jednaka za sve, i kada govore poslanici vlasti i kada govorimo mi sa ove druge strane. Pozivam se na član 103. stav 1, za koji imam pravo da reklamiram povredu Poslovnika.

Malopre ste opominjali mene ili moje kolege zbog termina koje koristimo, zbog nekih vama neprimerenih reči koje se ovde koriste. Smatram da ste onda bili u obavezi da i prethodne govornike, u konkretnom slučaju poslanika Martinovića (jer sam se i tada odmah javila), opomenete kada govori neistine, ili možda istine ali pogrešnim terminima, kada kaže da će neko dobiti ili će mu neko dati pravo da kupi stan za cenu od 500 evra po kvadratu. Znači, te stanove...

PRESEDAVAJUĆI: Sada zloupotrebljavate Poslovnik. Kakve veze ima masovna stanogradnja? Ovo je sada replika gospodinu Martinoviću.

MARINIKA TEPIĆ: Ne, ne, dozvolite da obrazložim u čemu je vaša povreda.

PRESEDAVAJUĆI: Nemojte, molim vas, ovo je stvarno opstrukcija.

Idemo dalje.

Veroljub Arsić, povreda Poslovnika.

Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Gospodine predsedavajući, ja govorim o povredi Poslovnika kolegice koja je govorila pre Marinike, vezano za član 103. stav 8. tačno, što se može tumačiti kao jedan vid replike na moje izlaganje.

Mogla je kolegica lepo da primeti da je, recimo, inflacija 2009. godine bila 11,7%, da je 2010. bila 6,5%, da je 2011. godine bila 11%, da je 2012. godine bila 7,8%, 2013. godine 7,8%, 2014. godine 2,9%, 2015. godine 1,9%, 2016. godine 1,2%, projektovana inflacija za 2017. godinu 3,1%. Kurs evra je pre pet godina i tačno četiri meseca bio 119,80, kakav je približno i danas.

Isto tako je kolegica mogla da kaže da je, recimo, za Bugarsku morala da ide sa nekih pedeset ili šezdeset puta...

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Arsiću, vi sada kao kolegica Marinika Tepić; ona o stanogradnji, vi o inflaciji.

VEROLJUB ARSIĆ: Ne, ne, nemojte, dozvolite mi da završim izlaganje. Imam prava, hoću ne kao... Molim vas, dozvolite mi da završim svoje izlaganje.

Da je, recimo, Koridor 10, južni krak, pre četiri ili pet godina bio jednosmeran put, a sada je auto-put; da je istočni krak bio jednosmeran put, sada je auto-put; da imamo 35 kilometara novog auto-puta, i da ne nabrajam. Znači, to je odgovornost koju mi imamo, a koju neko nije imao dok je vodio državu.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala vam.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)
Hvala.

Balša Božović, po amandmanu.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dakle, još jednom samo da ponovimo. Ministre Vujoviću, vaše ćutanje na to što ste izjavili pre nekoliko dana da penzioneri nemaju pravo na zagarantovani iznos već imaju samo pravo na penziju dosta me onespokojilo, iz prostog razloga što je svaki čovek koji je pošteno radio celog svog radnog veka uplaćivao određeni iznos u Fond i ima pravo na zagarantovanu penziju, kako kaže reforma penzionog sistema iz 2003. godine. To je prva demokratska i reformska vlada Zorana Đinđića.

Hoću da znate da će vaše ćutanje dovesti do toga da će mnogi od njih, nažalost, u međuvremenu preminuti i neće imati prava na ono za šta su ceo život radili i za šta su ceo život ponosno zarađivali. Dakle, ne možete da ćutite, makar da se izvinite, zato što se ne radi o robotima, radi se o živim ljudima.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Božoviću, samo jedan momenat. Siguran sam u to, znam da ste pročitali amandman i znate o čemu se radi. Ja sam vas pustio u ovom prvom delu da govorite van toga, van teme i o penzijama, smatrajući da je to deo jedne šire rasprave o budžetu, ekonomskoj strategiji zemlje. S obzirom na to da su ministri tu, završite, molim vas, o amandmanu. Hvala vam.

BALŠA BOŽOVIĆ: Suština mog predloga jeste bila da kada već nemamo predsednika, odnosno kada već vi nemate predsednicu Vlade koja će naći za shodno da dođe i raspravlja o svim amandmanima i da se eventualno izvini kada se ustanovi da ste sigurno pogrešili, ili da se vi izvinite ukoliko ste sigurno rekli to što jeste, a u stenogramu piše da jeste, da jednostavno na ovaj način omalovažavate one koji su ceo svoj život časno i pošteno sticali svoju imovinu... Oni ne mogu da dobiju penziju; to je njihovo pravo, to je njihova imovina. U suprotnom, dajte im sve što su tokom životnog veka uplaćivali u Fond pa neka ta sredstva prebace u neki privatni.

Na taj način se raskusurajte, to je pošteno, ali ne možete nekome da uskraćujete njegovo životno pravo koje je stekao, njegovu imovinu. Na tome se zasniva moderni svet. Na tome se zasniva civilizacija danas. U suprotnom smo u anarhiji, pa ćete sutra ući u nečiji privatni račun i reći – vi imate pravo na račun i ušteđevinu, a koliko je, to ćemo mi da vam kažemo.

To ne može tako, ministre. To ne može ni u MMF-u tako, ni u Svetskoj banci. E pa ne može onda ni u Srbiji.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima dr Dušan Vujović, ministar.

DUŠAN VUJOVIĆ: Ovako, čitam saopštenje Ustavnog suda sa sednice održane 23. septembra 2015. godine. Da ne čitam celo saopštenje, a mogu, pročitacu vam samo rečenicu koju sam imao u vidu kada sam rekao to što sam rekao. Znači, ovako: „Ustavni sud smatra“, to je u trećem pasusu, „da su osnovane tvrdnje inicijatora da penzija koja je stečena u skladu sa zakonom predstavlja imovinu penzionera, ali ukazuje da iz Ustava ne proizilazi garancija penzijskog davanja u određenom iznosu, jer je ograničenje imovinskih prava pod određenim uslovima dozvoljeno i prema našem Ustavu i prema Evropskoj konvenciji o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda...“ i tako dalje.

Drugim rečima, uzmite bilo koju imovinu: recimo, nasledite zemlju, vrednost te zemlje ne zavisi... Vama niko neće dirati pravo na tu zemlju, ali vrednost te zemlje, njena sposobnost da generiše plodove, njena relativna vrednost zavisno od drugih stvari, recimo, da li je tu prošao put ili je urbanistički drugačije urađeno, ne spori vaše pravo na zemlju ali utiče na vrednost te vaše imovine. Isto je to imao Ustavni sud u vidu kada je rekao – vi ste ostvarili pravo na penziju, ali pošto je u sistemu...

Molim vas, ja sam slušao kad ste vi govorili.

Znači, oni su ovo doneli, ovaj stav, pre nego što su povećane penzije, doneto je pre prvog povećanja od 1,25% i drugog povećanja od 1,5% i trećeg povećanja od 5%. Znači, ovo je principijelni stav. Ako želite ponovo da idete na Ustavni sud, izvolite. Samo vam kažem da na osnovu Ustavnog suda tako nešto što vi govorite... Neću da govorim čak sada... Zašto govorite tim tonom, ne razumem.

Ja sam to imao u vidu kada sam rekao da ne postoji garancija iznosa. Znači, penzija je kao imovina. Ali kada vam neko da imovinu, upis u knjige i tako dalje, on vam ne garantuje vrednost toga, niti može da garantuje vrednost toga.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Posle ministra, mislim da je završena rasprava.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Jelena Žarić Kovačević.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi članovi Vlade, dame i gospodo narodni poslanici, podnela sam amandman na član 2. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o budžetskom sistemu, koji ću i obrazložiti.

Dakle, važan deo budžetskog sistema jeste i obezbeđenje odgovarajuće finansijske osnove za pravosudni sistem.

Podsetila bih da je Ustavom propisano da političari više ne mogu da smenjuju sudije. Potvrđena je stalnost sudijske funkcije, odnosno jednom izabrane stalne sudije nisu više bile u obavezi da prolaze kroz postupak reizbora i stalne sudije više nije birala Narodna skupština već ih je biralo posebno telo sastavljeno uglavnom od sudija (Visoki savet sudstva).

Međutim, 2008. godine doneta su dva zakona koja su izigrala odredbe Ustava i sam Ustav Republike Srbije i omogućila Demokratskoj stranci da napravi nezapamćenu čistku među sudijama, nikad nezabeleženu u Srbiji, sve

pod velom reforme pravosuđa, koja je bila samo paravan za stvaranje sudske vlasti koju će direktno kontrolisati Demokratska stranka.

Poništavanje više od sedamsto odluka o nereizboru sudija, njihov povratak, odštete za povredu ugleda i časti, pretrpljene strahove i sramotu, izgubljene zarade, koštali su našu državu više od trideset miliona evra. Posledice najgore reforme pravosuđa ikada, političkog obračunavanja DS-a sa svojim neistomišljenicima, bile su ogromne po budžet Republike Srbije.

Dobar finansijski osnov za pravosudni sistem onemogućava politizaciju pravosuđa, što i jeste cilj ovog amandmana. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Mićin.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Žarko Mićin.

Izvolite.

ŽARKO MIĆIN: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Poštovani predsedavajući, gospodo ministri, dame i gospodo narodni poslanici, ovaj amandman je takođe u vezi s investicijama i njime sam hteo da povećam značaj investicija i planiranja investicija u strukturi budžeta.

Za investicije je u budžetu za 2018. godinu planirano 128 milijardi dinara. Mislim da je to zaista jedan značajan iznos, koji je čak 30% veći nego što je planirano u 2017. godini.

Hteo bih da istaknem, malopre je jedan od prethodnih govornika, inače bivši predsednik Opštine Smederevska Palanka, spomenuo gradonačelnika Miloša Vučevića i rekao kako on otvara neka parkirališta za bicikle, kao, to je nešto negativno, nešto čega treba da ga bude sramota, je l' tako. S druge strane, moram da vam spomenem, znate šta, ne znam da li je otvarao parkirališta za bicikle, ali znam da je otvorio dve fabrike koje danas zapošljavaju 3.000 ljudi a zapošljavaće 5.000; znam da je položio kamen temeljac za Muzičko-baletsku školu, koja je skoro završena; znam da je položio kamen temeljac, takođe, za zgradu Hitne pomoći, koja je skoro završena; znam da je položio kamen temeljac za zgradu RTV-a, koja će takođe sigurno biti završena.

S druge strane, znate kako, nije radio ono što je radio upravo taj bivši predsednik Opštine Smederevska Palanka. On je budžet shvatao kao svoju kasicu-prasicu. Pa, kako je on to? On je iz tog budžeta samo uzimao, uzimao i uzimao, i smislio je inovativne načine za uzimanje. Mislim da to najbolje pokazuje izveštaj državnog revizora, odnosno Državne revizorske institucije za 2012. godinu za Smederevsku Palanku u kojem piše da je ovaj predsednik opštine koristio Gradski fudbalski klub Jasenica 1911 (koji nema organe kluba,

pazite, a ima registrovane igrače) i osnovao ustanovu, Sportsku organizaciju Gradski fudbalski klub Jasenica 1911, kao indirektnog korisnika budžeta i preko te ustanove vršio isplatu premija i stipendija. Pritom, dnevno su podizani iznosi od po 300.000 dinara, pazite sad ovo – čekovima bez pokrića. Prema rečima revizora, preko ove ustanove samo u 2012. godini bez osnova je isplatio 14.494.000 dinara i tri miliona dinara.

Kao iskusan sportista, inače, i predsednik opštine, nastavio je sa ovom praksom i dalje pa je bez pravnog osnova takođe isplatio 30.289.000 dinara. Od toga je, recimo, na ime raspodele sredstava klubovima bez kriterijuma dodelio Centru za razvoj sporta i amaterizma čak 29.788.000 dinara. Bio je darežljiv i prema udruženjima građana pa je, isto u 2012. godini, bez javnog konkursa i bez zaključenog ugovora o realizovanju odabranih programa isplatio dotaciju udruženjima građana u iznosu od 5.559.000 dinara.

Takođe, izveštaj DRI kaže da je ovaj vrhunski predsednik opštine u 2012. godini bez verodostojne dokumentacije o nastaloj promeni iz budžeta Opštine Smederevska Palanka potrošio 110.260.000 dinara.

Tako je to radio taj prethodni govornik. Mislim da njega zaista treba da je sramota. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Milanka Jevtović Vukojičić.

Izvolite.

MILANKA JEVTIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem.

Moj amandman odnosi se na unapređenje položaja najranjivijih društvenih grupa. Ovom prilikom osvrnuću se na grupu koja pripada staroj populaciji. Naime, za Srpsku naprednu stranku odnos prema starim licima jeste odraz zrelosti jednog društva. Republika Srbija i njena vlada pokazuju svu zrelost kako u ekonomskom delu tako i u socijalnoj politici i u odnosu prema najstarijim i najranjivijim našim građanima.

Za Srpsku naprednu stranku, naravno, svi su građani jednaki u ostvarivanju svojih prava, bez obzira na njihov socijalni i materijalni položaj. Srpska napredna stranka ne deli građane na bogate i siromašne kao što su to nekada činili režimi, kao što su to nekada činili predstavnici režima od 2008. do 2012. godine.

Šta hoću da kažem? Prvi put ova vlada prepoznaje potrebu da se izjednači položaj starih lica, socijalno i materijalno ugroženih, koja nemaju dovoljno sredstava a imaju potrebu za uslugom zbrinjavanja u ustanovama socijalne zaštite. Prvi put ova vlada prepoznaje potrebu i obezbeđuje sredstva na razdelu Ministarstva rada, zapošljavanja i socijalne politike u iznosu od

204.000.000 za rešavanje pitanja 904 stara lica, socijalno ugrožena, koja će pod istim uslovima kao što su uslovi za smeštaj u državne domove biti smeštena u privatne domove.

Na ovaj način starim licima izlazi se u susret, a privatnim domovima koji su licencirani pruža se mogućnost da upotpune svoje kapacitete. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Po amandmanu, Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: I dalje prijatno iznenađen sposobnošću pisanja amandmana kolega iz vlasti i njihovom otvorenom kritikom rada aktuelne vlade, jer inače ne bi bilo toliko amandmana, mislim da je ovaj amandman dobar, bez obzira na to što predlagač neće glasati za njega. Tu je vrlo važno da se zaštite starija lica, ali mislim da ćemo se složiti oko toga da to počinje, pre svega, gospodine ministre, od ovih nesrećnih penzija.

Jako je neobično vaše objašnjenje da ljudi imaju pravo na rešenje za penzije a nemaju pravo na to da znaju kolika će im biti penzija.

Ovim merama konsolidacije, privremenim, koje traju četiri godine, narušen je i odnos između penzija, između različitih penzionih grupa, mada ih nema, ali smanjene su razlike, što ne može da se uradi nikakvim zakonom, posebno ne privremenim koji treba da izvrši konsolidaciju. To je stečeno pravo. Ako neko ima 26,4% veću penziju od nekoga drugog, onda to mora da ostane, a vi ste ovim vašim merama to poremetili trajno. Tako da je vaše poređenje sa zemljom potpuno besmisleno.

Tačno je da se cena zemlje meri na tržištu, tačno je i da tržište zavisi od toga kakva je vlast u jednoj zemlji, koji nivo stabilnosti, prosperiteta daje. Vi ste potpuno u pravu da je potpuno logično da uz ovakvu vlast pada i cena zemlje i cena stanova, mada nikada na 550 ili 380 evra po metru kvadratnom, ali padaju i penzije. Nemojte to da pravdate, tu nema opravdanja. Kao što je dokazano da je 25 milijardi više od 16 milijardi koje ste zatekli pre šest godina, tako je isto tačno da ste trajno poremetili odnose. Naravno, to pre svega pogađa naše starije sugrađane, na šta se odnosi ovaj amandman.

Inače, Fiskalni savet vam je, isto vezano za stanje svih naših građana pa i onih starijih, rekao da vam u ovom budžetu, osim toga što niste iskoristili navodno puno para u budžetu da vratite penzije na ono što je zakonska obaveza države – to vam piše u izveštaju Fiskalnog saveta koji smo mi dobili pre neki dan, kasno naravno, kao i Predlog budžeta, ali verovatno su i oni to dobili kasno pa im dajem opravdanje što su nam poslali kasno – nedostaje transparentnost (to smo se složili vi i ja oko onih kineskih kredita). Zatim, nedostaju reformske mere za javni sektor – a time se isto ugrožavaju naši stariji sugrađani – nikakve

reformе se ne sprovode u javnom sektoru. Naravno da je mana i nepoštovanje budžetskog kalendara, što je očigledno. I oni kažu da je narušena ekonomska veza između doprinosa za penziono osiguranje i iznosa penzije i to traje već četiri godine, bez vaše namere da bilo šta promenite.

Takođe, ovim Predlogom budžeta su narušeni budžeti lokalnih samouprava, u kojima takođe žive penzioneri i naši stari građani. Mi tražimo amandmanom da se pet milijardi vrati u onaj deo budžeta koji ide prema lokalnim samoupravama, ali vi to odbijate.

Prema tome, uzmite u obzir opravdane oštre kritike koje ste dobili od poslanika vlasti i konstruktivne, ozbiljne primedbe kroz amandmane koje smo vam uputili mi iz opozicije, mi iz Nove stranke, iz Kluba samostalnih poslanika. Povucite se malo sa vašim kolegama, pa napravite novi predlog budžeta. Mi ćemo da vam oprostimo što kasnite u kalendaru, ali bar da usvojimo nešto što ima smisla.

Ovako će to biti jedan tipičan budžet Srpske napredne stranke – došao preko noći, usvojen preko noći. I, šta on proizvodi – tamu, mrak, netransparentnost, crno vreme za svoje korisnike. To ne treba Srbiji. To ne treba ni vama kao priznatom ekonomskom stručnjaku. Nadam se da to ne treba ni kolegama koje su danas dale amandmane, a svesne su da nijedna funkcija ne traje večno, pa ni funkcija poslanika, i da će vas pitati, sve nas, ali i vas iz pozicije, vlasti – šta ste to radili, zašto ste dopustili da se nastavlja ovo crno vreme, posebno u vreme zlatnog doba srpskog budžeta kada ima para koliko god hoćete.

Kako ima para koliko god hoćete kad imate budžetsku stavku od 3.000 dinara za zaštitu dece od diskriminacije? Od 3.000 dinara, ne kuvajtskih, srpskih! Ko priča o tim parama? Zašto nema lekova po bolnicama? Zašto nema para za popravku auto-puteva, gde imate one rupe na desnoj traci, hiljadu kilometara? Zašto nema para da se najzad završi i ta Slavija, ne znam više ko je plaća? Zašto nema para da dođemo konačno do toga da znamo šta se zarađuje, ko zarađuje, ko plaća porez i na šta se troši taj porez?

Možete da nam date koliko god veliki budžet, od 2.000 stranica, sa fontom koji je 0,001 milimetar, to neće promeniti suštinu. To je licemerje, lažemo sami sebe, posebno vi. Zato poslušajte i ove opravdane kritike koje dobijate od strane poslanika vlasti.

A ja preporučujem kolegama iz drugog dela sale, iz pozicije vlasti, da traže da se smeni ova loša vlada i izabere nova. Imam i konkretan predlog: pošto je pod velikom sumnjom, meni ne, ali neki još uvek sumnjaju, kako je izabran predsednik države, pošto znam da nije izabran kako treba, po zakonu, da on podnese ostavku na mesto predsednika države i kandiduje se ponovo za

predsednika Vlade Srbije, pa da istrpimo još tih par meseci, a posle da imamo lepe redovne, vanredne izbore, na kojima će građani Srbije imati prilike da izaberu nešto normalno. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Milanka Jevtović Vukojičić, po amandmanu.

Izvolite.

MILANKA JEVTOVIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem.

Gotovo je neverovatno kako predstavnici bivšeg režima, odnosno režima do 2012. godine imaju...

(Aleksandar Martinović: Ovo je replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Nisam čuo da je pomenuo po imenu i prezimenu.

(Aleksandar Martinović: Direktno pominjanje, divio se kako pišemo amandmane.)

MILANKA JEVTOVIĆ VUKOJIČIĆ: Da, da, pomenuta sam.

PRESEDAVAJUĆI: U redu. Izvolite.

MILANKA JEVTOVIĆ VUKOJIČIĆ: Gospodine predsedavajući, samo, ako možete, vratite mi vreme.

Pomenuta sam, da se slaže sa mojim podnetim amandmanom.

Gotovo je neverovatno šta smo sve čuli od predstavnika bivšeg režima, onog režima koji je od 2008. do 2012. godine vladao.

Poštovani građani Srbije, pre svega penzioneri, vi ste podneli veliki teret naših reformi koje smo sprovodili od 2012. do 2016. godine, ali došlo je vreme da i vi i zaposleni u javnim ustanovama živite bolje.

Naime, što se penzionera tiče, poenta je sledeća: režim je od 2008. do 2012. godine četiri puta povećavao penzije, bez ikakvog realnog osnova, zadužujući se i uzimajući kredite po visokim kamatnim stopama, koje su išle od 6 do 8%. Naravno, ti krediti su ostajali i te kredite morali smo da vraćamo svi, vraćaju svi građani Srbije. Tu vlast nije zanimalo što će svi građani Srbije to da vraćaju i što penzionere i njihovu decu dodatno zadužuju, nego ih je zanimalo samo da u predizbornoj kampanji 2012. godine imaju šta da kažu. Sve ono što imaju da kažu, to je čista manipulacija i obmanjivanje građana, pre svega penzionera.

(Marko Đurišić: Koliko traje ova replika?)

Moram da istaknem da od 2012. godine za 60% penzionera, onih sa najmanjim primanjima, Vlada apsolutno nije smanjila penzije. Sada će 86,6% penzionera imati veće penzije u januaru 2018. godine nego u januaru 2015. godine.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

(Marko Đurišić: Kako replika toliko traje?)

Samo sam kolegini vratio vreme koje sam joj lično oduzeo, tako da je imala pravo na to.

(Srbislav Filipović: Ne laj tamo, Đurišiću! Šta laješ, bre?)

(Marko Đurišić: Jesi li čuo šta mi je rekao?)

Ne, nisam čuo.

(Marko Đurišić: Jesi li čuo šta mi je rekao?)

Nemojte da dobacujete.

(Marko Đurišić: Ne dobacujem ja. Rekao mi je – šta laješ! Hoćeš li da ga kazniš sad?)

Ja to nisam čuo. Tražiću beleške da vidimo ko je šta kome rekao. Ne mogu sve da čujem i vidim, kolega Đurišiću. Ušli ste u salu veoma nervozni. Počeli ste sa vrata da dobacujete i meni i članovima vladajuće većine. Ne znam zašto.

Ja vas samo molim za malo mira, da damo onome ko je sledeći, a to je dr Aleksandra Tomić, da govori po amandmanu.

Replika na pominjanje stranke, SNS.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Pominjanje Srpske napredne stranke u izlaganju koje je bilo namenjeno tome da smo mi kao stranka u stvari ojadili penzionere Srbije time što smo sproveli ekonomske reforme i sada uspeli da zaokrenemo trajektoriju javnog duga u pozitivnom smeru i dovedemo do toga da imate ne samo povećanja penzija u tom nominalnom delu već i jednokratne isplate koje, verovali ili ne, u ovoj godini samo, pet hiljada dinara svakom penzioneru, koštaju 88 milijardi dinara iz budžeta Srbije.

Prema tome, tim jednokratnim isplatama mi praktično dolazimo da su najniže penzije došle do toga da su imali preko 50% od jedne penzije koju primaju, u toku godine. Kada pogledate i saberete, zaista, preko 61% penzija su u ovoj godini dobile više nego što im je smanjeno u toku samih ekonomskih reformi.

Ono što je pokušano da se uradi, a očito se uspelo u tome, jeste da se sprovede jedna pravedna raspodela u povećanju penzija. To je najteže bilo, pogotovo u vreme kada morate da sprovodite fiskalnu konsolidaciju u budžetu Srbije. E, zato smo odgovorni i toga se ne stidimo, jer smatramo da je to potpuno ispravan put ozdravljenja javnih finansija. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić, po amandmanu.

MARKO ĐURIŠIĆ: Ja volim ovu priču o penzijama i ko je kako povećavao, odnosno smanjivao penzije, pošto je samo jedna vlada smanjivala penzije, a to je vlada Aleksandra Vučića. Sve druge vlade su povećavale penzije, prvo, u skladu sa zakonom, prateći rast cena na malo, kako je bilo, i jednokratno povećanje 2008. godine, kada su prosečne penzije pale ispod 50% prosečne plate, što je bila zakonska obaveza da se penzije drže iznad tog nivoa. Opravdano ili neopravdano, možemo da govorimo o tome politički. Da je urađeno zbog izbora – nije urađeno zbog izbora. Urađeno je tri meseca posle izbora, u septembru 2008. godine, a izbori su bili u maju.

I, finansije na kraju 2012. godine, kada je Vlada otišla i došla prva vaša vlada, sa premijerom Ivicom Dačićem, ministrom Mladanom Dinkićem, ostavila vam je dug od 47% BDP-a, 15,7 milijardi evra. Vi ste uspeli za dve godine da napravite taj dug na 24 milijarde evra, 77%. Onda ste kao meru uzeli da jednom broju penzionera smanjite penzije za 20 i 25% i više. I onda dođe ministar i kaže – penzija je pravo, ali ne i iznos penzije.

Voleo bih, ministre, pošto ste vi uplaćivali stranu penziju, da vidim tamo gde ste uplaćivali, da vam neko dođe i smanji vam penziju za 25%, da li biste vi rekli – pa dobro, imam pravo na penziju, a ne na iznos. Verujem da vi vrlo dobro znate koji iznos penzije treba da dobijete tamo gde ste je uplaćivali, a ovde dođete i kažete – penzija je pravo, a iznos nije pravo.

Pa onda, i račun je pravo da nešto košta, ali iznos ću da platim onoliko koliko mislim da treba.

Da li je to pravna država koju vi gradite? Da li su to reforme? Vi ste generator, ova mera je generator sive ekonomije. Danas će vam svako reći u Srbiji, poslodavcu – hajde da se dogovorimo, uplaćuj mi minimalac, razliku mi daj na ruke. To je razlog zašto vi ne možete da se izborite sa sivom ekonomijom. Preko trećine zarada u Srbiji se isplaćuje iz sive zone i vi to znate. Ova vlada je generator sive ekonomije.

Vi ste zbrinuli svoje biračko telo, pre svega. Plašite ih pričom – Aleksandar Vučić garantuje redovnu isplatu penzija. Jedino kada penzije nisu bile isplaćivane bilo je kada je Vučić sa drugima bio u Vladi, devedesetih godina. Kada je to od 2000. godine kasnila i jedna jedina penzija? Osamnaest penzija je vratila ta vlast DOS-a, osamnaest penzija koje ste vi devedesetih prokockali. I sada prodajete ovde priču – mi čuvamo sigurnost penzija. Ne, vi urušavate penzioni sistem time što ljudi danas znaju da bez obzira na to koliko izdvajaju u penzioni sistem to ne znači da će toliko koliko zakon kaže i primati penziju na kraju.

Znali ste da je jedini način da vam to prođe ako u naslovu zakona stavite da je ta izmena o isplati penzija privremenog karaktera, a onda ste tu privremenost ukinuli pa će da traje večno. Neće trajati večno, doći će druga vlada i vратиće vaše dugove.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima ministar Dušan Vujović.

Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Stvarno ne razumem vatru u ovim vašim iskazima i sistematsko odbijanje da se suočite sa rešenjem Ustavnog suda iz 2015. godine.

Sada ću pročitati malo duže obrazloženje: „Ustavni sud je utvrdio da iz osporenog zakona sledi da se njime uvode interventne mere koje se preduzimaju da bi se u uslovima ekonomske krize očuvala finansijska održivost penzijskog sistema, što konkretno znači mogućnost redovne isplate penzija. U tom smislu je od naročitog značaja bilo to što se propisane mere ne odnose na penzionere čija je visina utvrđene penzije do 25.000, a kojih, prema podacima koje je sud pribavio, u Republici ima više od 750.000, a što s obzirom na ukupan broj penzionera i visine penzije u Srbiji zapravo znači da najveći broj penzionera nije obuhvaćen propisanim merama. Imajući u vidu i to da u ovom trenutku najniža utvrđena penzija, u skladu sa Zakonom o penzijskom i invalidskom osiguranju, iznosi svega nešto više od 13.000 dinara“, to je bilo tada, 2015. godine, „a za poljoprivrednike 10.000 dinara, Ustavni sud je ocenio da je zaštićenim iznosom od 25.000 dinara, u realnim ekonomskim prilikama u kojima se društvo nalazi, spornim zakonom obezbeđeno staranje o ekonomskoj sigurnosti penzionera, a što predstavlja ustavni nalog iz člana 70. stav 2. Ustava.

Kada je reč o penzijama koje su obuhvaćene zakonom predviđenim merama, Ustavni sud smatra“, to je ovo što vi govorite, 22 i 25%, „da su osnovane tvrdnje inicijatora da penzija koja je stečena u skladu sa zakonom predstavlja imovinu penzionera, ali ukazuje da iz Ustava ne proizlazi garancija penzijskog davanja u određenom iznosu, jer je ograničenje imovinskih prava pod određenim uslovima dozvoljeno i prema našem Ustavu i prema Evropskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda. U skladu sa osporenim zakonom, penzionerima čija je penzija viša od 25.000 dinara isplata penzije se vrši u umanjenom iznosu, što nesporno predstavlja umanjenje njihove imovine i zato je sud ispitivao da li Zakon ispunjava uslove dozvoljenog ograničenja imovinskih prava.

Polazeći od toga da su propisane mere uređene zakonom, a ne aktom niže pravne snage, da se Zakonom ne dira u pravo na penziju...“

(Predsedavajući: Hvala.)

„...Da su mere propisane radi postizanja legitimnog cilja jer je stvaranje uslova za redovnu isplatu penzija, makar i u umanjenom iznosu... lica sa nižim penzijama, što se postiže upravo time što procenat umanjenja nije isti za sve penzije više od 25.000 dinara...“ Tačka.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Aleksandra Tomić se javlja za reč.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Replika.

Nekoliko je činilaca koji su doveli do velikih dugovanja kada pričamo o penzijama i to ne smemo da zaboravimo. Pre svega, kada je dolazilo do povećanja penzija, u vreme 2008, 2009, 2010, 2011. godine, išlo je kumulativno. To znači da je određeni procenat važio i za najmanje penzionere i za najveće penzionere. Kada vi na osnovici povećavate pet puta veću penziju od onoga koji ima najmanju, vi time suštinski od onih najvećih dajete pet puta više nego oni koji imaju najmanje. Samim tim, pravite veliko socijalno raslojavanje.

S druge strane, kurs evra 2008. godine je bio 76,2693, 2009. godine 92,77, 2010. godine 106 dinara, 2011. i 2012. godine je došao do 118 dinara. Igranjem sa kursom, tzv. šticovanjem, ne da su zarađivali oni i njihove firme, već ste, samim tim, urušavali vrednost podizanja penzija, i opet ste osiromašivali te iste penzionere. Znači, nemojte da pričate neistine koje ne stoje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Tomić.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta, povreda Poslovnika.

VJERICA RADETA: Nije povreda, nego govorim na osnovu čl. 32.

Vi ste, kolega, verovatno propustili da svojevremeno pročitate odluku Ustavnog suda o kojoj je ministar Vujović malopre govorio, a važno je radi javnosti da se zna.

Kada je Ustavni sud odlučivao o ustavnosti ovog zakona o smanjenju penzija, kolokvijalno da kažem, Ustavni sud je ...

(Predsedavajući: Izvinjavam se, vi govorite po amandmanu?)

Ne, po članu 32. Poslovnika. Pogledajte šta piše u tom članu, da ne gubim vreme na tome.

(Predsedavajući: Izvolite, ali kažite šta sam povredio, kako sam povredio.)

Sačekajte do kraja, budite strpljivi.

Ustavni sud je uradio nešto što je apsolutno nedopustivo. I neka je to sto puta Ustavni sud, ne može biti prihvaćeno, niti ijedan pravnik može da kaže – u redu je odluka Ustavnog suda. Ustavni sud je tada rekao da neće odlučivati o ustavnosti tog zakona zato što je on privremenog karaktera. To je skandal

neviđeni! Dakle, može nekom da padne na pamet da donese zakon da je dozvoljeno ubijanje na ulici i da to traje dva meseca, a Ustavni sud će da kaže – pošto je zakon privremenog karaktera, nećemo odlučivati o njemu, pa za ta dva meseca ko preživi, preživi.

Dakle, nemojte se pozivati na odluku Ustavnog suda zato što je nakaradna i suprotna Ustavu, već lepo vratite ljudima penzije.

I nemojte nikada više reći ono što ste rekli u petak – da penzioneri imaju pravo na rešenje ali ne i na iznose.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Rakonjac.

Izvolite.

VESNA RAKONJAC: Hvala.

Podnela sam amandman koji je u sastavu Strategije održivog razvoja 2030, a odnosi se prevashodno na primenu nacionalnih mehanizama socijalne zaštite, da se više nikada ne ponovi ono što se desilo 2008. godine kada je Demokratska stranka napravila segregaciju prema vojnim penzionerima pa smo morali da vraćamo njihove dugove po pravosnažnoj presudi za 57.000 vojnih penzionera, u visini od 21 milijarde dinara, isto toliko za sudske troškove.

Ne boli njih, predsedavajući, ovaj budžet, ni to što je on razvojni, ni što ima takav karakter; njih boli njih sve što ima predznak – vojno. Boli ih i to što će biti omogućena kupovina stanova sa beneficijama kada su u pitanju krediti za vojna lica, policajce i pripadnike Ministarstva pravde, odnosno radnike na izvršenju krivičnih sankcija. To je ono na šta oni dobijaju ospice.

Tih godina trebalo je uništiti sve ono što je imalo vojni predznak, trebalo je biti pretopljeno. Da se tako nastavilo, ne bi ostale ni lopate ni motke o kojima je pričao moj kolega. A šta je bilo sa vojnim čamcima i policijskom opremom, videli smo 2014. godine kada je trebalo da spasavamo Obrenovac; nije bilo ni lopata da se džakovi napune peskom.

Još jedan njihov divan patent, to je novi model rada Železare u Smederevu, gde se osnovna sirovina koristila, a to su bili tenkovi, nažalost, tenkovi Republike Srbije, pa sada moramo da odvajamo sredstva da jačamo našu vojsku i opremamo je, umesto da podižemo plate i penzije, jer su oni činili tako. To neka im bude na čast. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, dr Rakonjac.

Reč ima Marko Đurišić, po amandmanu.

(Marko Đurišić: Replika.)

Replika na izlaganje dr Rakonjac?

(Marko Đurišić: Spomenula me je dr Tomić.)

Nije vas pomenula, kolega Đurišiću, niti gospodina Borisa Tadića, niti Socijaldemokratsku stranku.

(Marko Đurišić: Nisam spomenuo ni SNS...)

Jeste.

(Marko Đurišić: Nisam. Govorio sam o lopovskoj vlasti.)

Možete dobiti reč po amandmanu.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić.

Izvolite.

(Marko Đurišić: Dajte mi reč. Dajte mi o lopovskoj vlasti.)

Znate i sami da na takav način ne želim sa vama da razgovaram.

(Narodni poslanici dobacuju.)

Molim narodne poslanike za mir i da ne dobacuju jedni drugima. Stvarno nema smisla.

Kolega Ćiriću, izvolite. Vratiću vam vaših trideset sekundi.

GORAN ĆIRIĆ: Bilo je reči o predlogu amandmana i optužbi – pazite, optužbi – da je Demokratska stranka povećavala penzije i plate. Mislim da je to nešto što svakako možemo da prihvatimo.

A kada se govori o uništavanju penzionog fonda, čini se da smo zaboravili. Mi nismo, niti penzioneri koji i sada trpe izazove i rešenja koja smo ovde doneli, u ovoj sali, o privremenom smanjenju plata i penzija. Dakle, mi smo bili protiv i sada, onako kako smo bili protiv politike koja je dovela do uništavanja penzionog fonda.

Pa, 1993. godine hiperinflacija je uništila sve ono što su ljudi uplaćivali kao doprinose da bi obezbedili svoju budućnost. Građanski ratovi devedesetih godina odneli su i potrošili upravo te penzione fondove. I mi o tome ćutimo sada ovde. Optužujete Demokratsku stranku zbog toga što je vratila zaostalih osamnaest penzija posle 2000. godine, zbog toga što je podigla penzije i 2008. godine. Pa naravno da je podizala i naravno da je vraćala, onako kako će i u budućnosti vraćati i podizati standard građana u Srbiji. Dakle jedna potpuno apsurdna optužba prema Demokratskoj stranci.

Što se nas tiče, podržaćemo vaš amandman u želji da se podrže socijalno najosetljivije grupe. Jedna od najosetljivijih su upravo penzioneri, kojima je smanjena penzija i koji žive na ivici socijalne održivosti.

Govorili smo o tome jer želimo da govorimo i o trenutnoj prosečnoj plati i o trenutnoj minimalnoj potrošačkoj korpi, koja nije dovoljna i spušta ispod granice siromaštva oko 8% stanovništva u Srbiji, oko sto hiljada dece. Mislim da je tu ključna odgovornost svih nas u traženju rešenja.

Inače, prihvatamo takvu vrstu optužbi da je Demokratska stranka podizala penzije onako kako je podizala plate, od prosečne plate od tri do pet evra ili maraka 1993. godine do 30 evra u septembru 2000. godine, koja je kasnije rasla. Mislim da je to nešto što može da bude na ponos Demokratske stranke.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Ćiriću.

Reč ima Mihailo Jokić, po amandmanu.

MIHAILO JOKIĆ: Samo da objasnimo građanima kako ste vi povećavali penzije – tako što ste prodavali državnu i društvenu imovinu budzašto i tim parama punili budžet i delili penzije umesto da ste te pare upotrebljavali za obnavljanje i stvaranje novih fabrika.

S druge strane, da objasnim, nikome penzija nije smanjena 22%, penzija je najviše smanjena 11%. Jer, prvih 25.000 su čuvana glavnicu; znači, onaj iznos preko 25.000 je smanjen za 22%.

S druge strane, kad idemo na relativno povećanje, koje će biti ove godine, ja se nadam i dogodine, onda ćemo one apsolutne razlike koje su postojale ponovo vratiti, jer istim relativnim povećanjem na različite glavnice ponovo se stvaraju iste ili jednake apsolutne razlike. A to smo mogli zbog toga što smo smanjili penzije, vratili glavicu, izvršili konverziju dugovanja, smanjili kamatnu stopu, povećali vreme, smanjili broj kapitalisanja. Onaj ko zna teoriju kredita, njemu je jasno.

Prema tome, da ste vi nastavili onako kako ste radili, pošto ste sve prodali i više niste imali šta da prodate, penzioneri bi došli u situaciju da ne prime penziju. Ovo je put oživljavanja, obnavljanja i oni će 2018. godine, upamtite, primiti još veću penziju. I ta razlika koja je postojala će se vratiti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, dr Jokiću.

Reč ima Aleksandra Čabraja, povreda Poslovnika.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Zahvaljujem, predsedavajući, što ste me videli ovog puta kad sam se javila po povredi Poslovnika. Član 106.

Mi već duže vreme ovde pričamo o penzijama. Mislim da je to jako dobro i da o penzijama treba da se priča, i o smanjenju i o povećanju penzija, mislim da se to jako tiče građana Srbije, međutim, mi danas ovde ne bi trebalo da pričamo o penzijama, već o budžetu. Ja se pribojavam da mi uopšte nećemo stići do samog zakona o budžetu, koji je najvažniji, kao što znate, zakon u godini, koji se tiče svih građana Srbije, ne samo pensionera, nego da pričamo ipak o svima.

Imam jedan lep predlog za vas. Naime, u onim našim dopunama dnevnog reda kojima, kako vi kažete, stalno pokušavamo da blokiramo rad

Skupštine, da govorimo protiv vladajuće većine, protiv predsednika Vučića itd., imamo dosta predloga koji se tiču i penzija. Htela sam da vam predložim da usvojite jednom jedan od tih zakona, da ga stavite na dnevni red, pa da onda utrošimo čitav dan, barem jedan dan, na raspravu o penzijama, da pričamo onda o penzijama, a da danas i narednih dana pokušamo, ako možemo, da stignemo do tog budžeta koji je toliko fenomenalan da vi ne samo što ste podneli stotine amandmana na taj isti budžet... Da pokušamo barem da stignemo do rasprave o tom budžetu, pa da govorimo malo šire, ne samo o penzionerima nego bukvalno o svim građanima Srbije, jer se svih građana Srbije taj budžet tiče.

Imam veoma opravdan strah da uopšte nećemo stići ni jedan jedini član tog budžeta da dotaknemo, a kamoli član broj 8, u kojem se praktično sadrži čitav budžet. Da bismo stigli do tog člana, predlažem da raspravu o penzijama vodimo neki drugi put, a da se sada vratimo na budžet i na one amandmane i one zakone o kojima danas treba ovde da raspravljamo. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Naravno da jeste bila tema s obzirom na to da se radi, da smo govorili o pravima starih ljudi. Oni su po standardima i EU ...

(Aleksandra Čabraja: Niste me pitali da li želim da se Skupština izjasni.)

Da li želite da se Narodna skupština izjasni? (Da.) Hvala.

Reč ima Veroljub Arsić, po amandmanu.

VEROLJUB ARSIĆ: Po amandmanu, kolega Marinkoviću.

I, samo da vas obavestim da su odluke Ustavnog suda konačne, izvršne i opšteobavezujuće i da su svi dužni da u skladu sa svojim ovlašćenjima poštuju odluke Ustavnog suda, a to znači i narodni poslanici.

Ne mogu da se složim sa kolegicom koja je maločas govorila o povredi Poslovnika, jer ovo je poslednja prilika i poslanicima opozicije i poslanicima bivšeg režima da pričaju o penzijama zato što će Srbija u sledećem budžetu da raspravlja o zakonu o budžetu u kome penzije neće imati bilo kakvo umanjenje, nego još veće i drastičnije povećanje, jer smo uspeli da merama fiskalne konsolidacije i oporavkom privrede i saobraćajne infrastrukture od Srbije počnemo da pravimo mesto za lepši život, za razliku od njih koji su nas vraćali u srednji vek punih dvanaest godina.

Znači, nemojte, kolegice, da se bunite što vaše kolege iz opozicije i bivšeg režima hoće da raspravljaju o penzijama; pustite ih, ovo im je poslednja prilika. Kad više ne bude bilo, pričamo o penzijama...

A moram da vas podsetim da su zakoni iz mera fiskalne konsolidacije doneti u novembru ili decembru 2014. godine, da smo u međuvremenu imali parlamentarne izbore 2016. godine, da smo u međuvremenu imali lokalne izbore 2016. godine, da smo imali predsedničke izbore 2017. godine i da su doživeli

takav porazni debakl na izborima zato što su ti isti penzioneri osetili sigurnost kada državu i Vladu, tada Vladu a sada i državu, vodi Aleksandar Vučić. To je nešto što ne možete da osporite.

Nemojte da branite interese onih koji vas u tome ne podržavaju. Kako će da vas podrži penzioner koji dobije povećanje penzije 2% ili 3%, a evro skoči 10 ili 12 dinara ili čak 16, kao što je bilo za vreme vaše vlasti? Pa, takav neće da glasa za vas više nikad, zaboravite to.

U pravu ste kad kažete da ćemo jednom da izgubimo izbore, ali sam siguran – neće to biti od vas i nećete biti vi tu da to gledate.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Aleksandra Čabraja.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Zahvaljujem.

Kolega Arsiću, ja zaista nikad nisam bila u vlasti, niti sam bilo koga ojadila, niti sam bilo koga oštetila, niti sam bilo šta od vašeg izlaganja ovde osporila. Mislim da vi mene uopšte niste slušali pažljivo, iako ste mi replicirali.

Ovo ne mora da bude poslednja prilika da se o tome priča. Vi možete lepo da stavite na dnevni red penzije i bilo koji zakon o penzijama, pa da zaista pričamo o tome, da to ne bude nauštrb razgovaranja i polemisanja o najvažnijem zakonu u godini a to je Zakon o budžetu.

Mene se zaista veoma tiče Zakon o budžetu; podnela sam amandman i imam razne amandmane za koje mislim da su jako važni, između ostalog, da taj budžet bude transparentan na više načina. Nažalost, nemam dovoljno vremena da pričam o tome i neću, očigledno, ni imati priliku za to, ali vi uopšte niste u pravu kada kažete da je ovo poslednja prilika da se o tome priča. To zavisi isključivo od vas. Naime, mi stalno pokušavamo da stavimo takva pitanja i takve zakone na dnevni red, ali vi ste oni koji to ne prihvataju.

Dakle, ne prihvatom ništa od ovoga što ste rekli – niti da sam ja nekome ukinula penzije, niti da sam ikad bila na vlasti, niti da sam urušavala bilo šta u državi. Stvarno ne znam kad ste primetili da sam bila u vlasti; prvi put sam sad u opoziciji, a kamoli u vlasti. Dakle, molim vas da nam omogućite raspravu o tome, sami ste rekli da je to jako važno.

PREDSEDNIK: Potrošili ste vreme, zahvaljujem.

Po amandmanu, Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Hajde još pomalo, pošto su važne teme, i na temu penzija i na temu toga šta je rekao Fiskalni savet, a što očigledno jako zanima sve moguće filijale i podružnice „žutog preduzeća“, i matično preduzeće, da se ne naljuti.

Što se tiče mišljenja Fiskalnog saveta, ja ga sad čitam, mišljenje za budžet ove godine, kaže: „U budžetu za 2018. godinu ostvaren je jedan od

najvažnijih ciljeva fiskalne konsolidacije, nizak i dugoročno održiv fiskalni deficit“. To oni kažu. Dalje kažu, što se tiče lokalnih samouprava: „Iskorišćen je prostor za poresko rasterećenje privrede“, što je valjda dobra stvar, „odnosno za povećanje neoporezivog iznosa zarada, što Fiskalni savet ocenjuje pozitivno“. Dakle, toliko na temu te njihove kritike.

Sledeće: „Predviđeni porast javnih investicija je poželjan“, opet kaže Fiskalni savet. „Makroekonomske pretpostavke i prognoze prihoda i rashoda načelno su dobre, a rast BDP-a će verovatno biti i veći od prognoza koje su date. Prihodi budžeta dobro su projektovani, odgovaraju očekivanim makroekonomskim kretanjima. Budžetski rashodi objektivno su projektovani, a moguće je da budžetska potrošnja na kraju godine bude i manja od planirane.“

Sve to kaže taj Fiskalni savet, koji je, uzgred budi rečeno, kada su bile uvedene mere restrikcije predlagao da te mere budu i drastičnije. Da li ste se tada s tim slagali? Nešto ne bih rekao i nešto se ne sećam.

Ali, još jedna novost za one koji tvrde da nikada nisu ugrozili zemlju, a šire bezočne neistine. Jesu, ugrozili su; to kaže, gle čuda, baš taj Fiskalni savet. Kaže, njihov je stav, ističu značaj uravnoteženja fiskalnih tokova, čime je otklonjena opasnost od bankrota zemlje, za šta oni često koriste izraz – kriza javnog duga.

Na temu penzija, oni koji su bukvalno sakatili vojne penzije, bolje bi bilo da ne progovore ni jednu jedinu reč, ne samo na ovoj sednici, nego ni na jednoj narednoj. A koliko god da ih bude u ovom sazivu, dame i gospodo, potpuno je u pravu kolega Arsić, biće to poslednja prilika za mnoge da govore, ne samo o penzijama nego o bilo čemu, u Narodnoj skupštini. Posle narednih izbora, kad god da budu, videće Narodnu skupštinu jedino u „Nedelji parlamentarizma“, kada će kao gosti da dođu ovde. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima Goran Ćirić.

GORAN ĆIRIĆ: Ove stalne pretnje, prst i pretnje da niko nema prava da govori zbog toga što se usudio da kroz svoju odgovornost na vlasti povećava penzije ili plate, i te stalne optužbe da je Demokratska stranka povećavala penzije, to je nešto što prihvatamo. Rekao sam i gde je izvor tih problema.

Videli smo stav Fiskalnog saveta. Morali biste da postavite i sebi kriterijume, onako kako smo i prošli put razgovarali, pošto je između ostalog na ovaj sednici predmet razgovora i ono što je nasledila i vlada Demokratske stranke posle 2000. godine ali i sve naredne vlade – saniranje duga i proglašenje starom deviznom štednjom nečega što su ljudi godinama štedeli za svoju budućnost. Prvo im je potrošen 1993. godine u hiperinflaciji penzioni fond; potrošen je u troškovima za građanske ratove koji su se vodili devedesetih godina u ovoj

zemlji. Zatim im je oduzeto pravo i rečeno im je – to što ste štedeli više nije vaše, ne možete da raspoložete time, proglašavamo to deviznom štednjom. Sve to je trebalo servisirati do današnjih dana, kada ćemo i o tom zakonu razgovarati.

Dakle, to jeste odgovornost vas kao nastavljača Srpske radikalne stranke koja je učestvovala tada u vlasti, a i vi ste bili deo Srpske radikalne stranke zajedno sa SPS-om u toj vlasti. Zbog takvih stvari ne prozivam vas, niti uzimam za pravo da kažem da nemate prava da govorite o tim temama – imate i te kako prava i verovatno ćete odgovoriti – ali mislim da je vrlo važno krenuti pre svega od sopstvene odgovornosti, od odgovornosti vaše stranke i koalicije.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Javljam se za repliku zato što je u negativnom kontekstu pomenuta Srpska radikalna stranka.

Znate, kada je država pod sankcijama, kada ne postoji mogućnost da komunicira sa međunarodnim finansijskim institucijama, onda se država na razne načine snalazi, i to je legitimno pravo svih onih koji su tada bili na vlasti.

Moram da vam skrenem pažnju, kada ste 2001. godine došli na vlast, bez obzira na to koju ste metodologiju primenili, napravili ste nekoliko loših stvari. Prva loša stvar jeste što ste narod ubedili da je Srbija, odnosno Savezna Republika Jugoslavija za vreme sankcija uzimala inostrane kredite. Nije uzela nijednu marku kredita. Poslednji kredit u SFRJ je došao negde 1988. godine, ako ne i ranije.

Drugo, vi ste tada, zahvaljujući učeniku gospodina Vujovića koji se zove Mlađan Dinkić, napravili jedan aranžman, nevoljno (rađen je preko Instituta G17, čiji su osnivači gospodin Vujović i Mirosinka Dinkić), i onda su se pregovori sa ona dva kluba zasnivali na principu da se pogase naše domaće banke, da se otvori prostor za ulazak stranih banaka, da se izvrši nulovanje, a i dan-danas stečaj nad tim bankama nije završen i još dugo neće biti završen. Otvoren je prostor da uđu strane banke. Danas ste svi vi žrtve stranih banaka.

Što se tiče penzija, molim vas, od 2008. godine, februara meseca, tu su Momo Čolaković i još neki ljudi, kada se razgovaralo šta i kako dalje, šta ako nema para i šta ukoliko zakon dozvoljava neka povećana prava, kako taj problem da se reši... Taj problem se nekako rešavao. Ali molim vas, vodite računa, u potpunosti vas razumem da imate potrebu da kritikujete, ali danas u ovoj vladi sedi PUPS, sedi SPS, sedi Rasimova stranka ... (Isključen mikrofon.)

PREDSEDNIK: Hvala, vreme.

Replika, Aleksandra Tomić.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Kada govorimo o Fiskalnom savetu, uvek moramo da pročitamo od početka do kraja šta oni kažu. Kada govorimo o Ustavnom sudu, govorimo o presudama koje su doneli u odnosu na penzije. I jedno i drugo, ako nam se ne dopada, moramo da budemo krajnje iskreni i racionalni i da kažemo kako stoje stvari.

Ako uporedimo 2007. godinu, cenu rada koja je u to vreme iznosila 55 dinara po satu, po kursu od 79,9, onda to govori da je iznosila 0,68 evra; danas, 2017. godine, deset godina kasnije, iznosi 1,18 evra. Znači da se nešto radilo, znači da je Srpska napredna stranka vodila odgovornu politiku, da je otvorila nova radna mesta. Na osnovu otvaranja novih radnih mesta, povećanom produkcijom, znači stvaranjem nove vrednosti, vi dobijate mogućnost da isplatite sve one troškove koje ste imali i koje ste zatekli u trenutku kada su dospeli svi krediti, sva dugovanja i da sada osposobite svoje javne finansije da u budućnosti imate sigurnu isplatu plata i penzija. To je ono što je najvažnije reći građanima Srbije, a ne plašiti ih time da je to nemoguće i da to više ne postoji. Nemojte plašiti građane Srbije i penzionere lažima koje ne stoje. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima Momo Čolaković.

MOMO ČOLAKOVIĆ: Poštovana predsednice, predsedništvo, poštovani ministri, ja sam zaprepašćen današnjom raspravom i sa jedne i sa druge strane.

Molio bih da 1.715.938 penzionera ne vređamo. Danas, iz rasprave, ja to tako doživljam kao penzioner, osnovni problem društva unazad dvadeset godina jesu penzioneri. To nije tačno. Molim vas da u tom smislu, uputio sam apel i u načelnoj raspravi, na drugačiji način razgovaramo, da na drugačiji način koristimo podatke i da budemo vrlo jasni i precizni.

Mi smo dokumenta koja su na raspravi danas (budžet i ostale zakone) podržali, kazali smo zašto i, između ostalog, predložili na koji način da najstarija populacija, koja je dala najveći doprinos u konsolidaciji, i zbog toga smo dali podršku tadašnjem premijeru gospodinu Vučiću, izade iz situacije u kojoj se našla. Ali, razlikujemo se u tome što ne tražimo da se povećava deficit, nego da se u okviru ponuđenog rešenja budžeta za 2018. godinu nađe pravilnije i pravičnije rešenje. U tom smislu smo principijelno ukazali na mnoge probleme.

Druga stvar, molim vas da se koriste precizni podaci. Njih sam izneo u načelnoj raspravi. Molim vas, tačno je da su 2008. godine penzije usklađene sa zakonom i povećane za 10% vanredno, ali 2009. i 2010. godine penzije su zamrznute. Godine 2010, 2011. i 2012. penzije nisu usklađivane sa zakonom. Godine 2014, 2015. i 2016, znamo kako je. Ako je to tako i ako kažemo da su penzioneri dali najveći doprinos, onda dajte da ih poštujemo. U okviru mogućeg,

insistiramo, to što je ministar rekao, da nađemo najpovoljnije rešenje. To su naši predlozi.

Moj apel još jednom, molim vas da u vezi s ovakvom diskusijom u Narodnoj skupštini Republike Srbije, kada su u pitanju penzioneri, prestanemo. Zahvaljujem na pažnji.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podneo poslanik Darko Laketić.

Da li želite reč? (Da.)

DARKO LAKETIĆ: Zahvaljujem se.

Poštovana predsednice, poštovani ministri, uvažene kolege narodni poslanici, podneo sam amandman na član 2. Zakona o budžetskom sistemu koji definiše određene termine u ovom zakonu; ti termini se pre svega tiču direktnih i indirektnih korisnika budžetskih sredstava, zatim korisnika sredstava za obavezno socijalno osiguranje, sredstava Fonda za zdravstveno osiguranje. Ali definiše i određene termine poput finansijskog plana i javnih sredstava. Ovo je vrlo bitno zato što se amandman koji sam podneo, a koji govori pre svega o efikasnijoj lokalnoj samoupravi i efikasnijem trošenju budžeta lokalnih samouprava, tiče upravo finansijskih planova.

Na primer, u opštini Prokuplje je za vreme vladavine bivše vlasti veliki broj finansijskih transakcija odrađivan upravo mimo finansijskog plana. Mislim da smo jedina opština u Srbiji, a možda i u svetu, gde je Gradski vodovod podigao kredit, a kao zalag za taj kredit založio fabriku vode.

Naime, 2010. godine Gradski vodovod je zaključio ugovor o dugoročnom kreditu sa KBC bankom Beograd, a predmet je bio dugoročni kredit u iznosu od pedeset miliona dinara, sa rokom otplate 11. novembar 2020. godine i kamatom, zamislite, 45.744.989,55 dinara. Dakle, za pedeset miliona dinara kredita treba vratiti skoro duplo više novca.

Ono što je naročito signifikantno, odnosno značajno, jeste da je kao zalag za taj kredit založena filter-stanica Bresnica, površine 413 metara kvadratnih, sa svim mašinama i tehničkom opremom filter-stanice, u šta spadaju taložnik, oprema za doziranje hemikalija, filter-polja, oprema za dezinfekciju vode, rezervoar čiste vode, laboratorijska oprema itd. Dakle, založeno je srce vodosistema opštine Prokuplje, odakle se vodom snabdeva preko 70% stanovništva našeg grada.

Mogu samo reći da sam upravo ovim amandmanom zamislio i hteo da se uspostavi valjana finansijska disciplina u lokalnim samoupravama da se ovo više nikad ne bi desilo. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Malušić.

LjILJANA MALUŠIĆ: Uvažena predsednice, dame i gospodo iz Ministarstva, uvaženi poslanici, moj amandman glasi: „Planiranje, priprema, donošenje i izvršenje budžeta Republike Srbije realizuje se tako da u najvećoj mogućoj meri unapredi razvoj obrazovanja u Republici Srbiji“. Cilj amandmana je da se zakonskim rešenjem osnaži i unapredi razvoj obrazovanja u Republici Srbiji.

Naime, obrazovanje je jedan od prioriteta i fokusa Vlade Republike Srbije. Cilj Srpske napredne stranke je da obrazovanje kreira mlade, sposobne ljude koji znaju da razmišljaju, koji donose dobre odluke, koji će ostati ovde da rade i doprinose budžetu Republike Srbije, a ne mlade koji žele da se okoriste, kao bivši pokrajinski premijer Bojan Pajtić i pokrajinski sekretar za nauku i tehnološki razvoj Dragoslav Petrović, koji su razbacivali pare Fonda za tehnološki razvoj tako što su podelili 35 miliona evra za subvencije privatnim preduzećima.

Umesto da su te pare upotreбили za mlade istraživače, za kupovinu kompjutera po školama, oni su školama isporučili, nećete verovati, 21.280 jednodelnih sifona po ceni od 38.419 evra i još 21.280 dvodelnih sifona po ceni od 70.437 evra. Sramota! Svim specijalnim školama isporučeno je još po 5.370 sifona. To je otprilike jedan sifon na osam učenika (užas!), odnosno oko 90 sifona po jednoj osnovnoj školi. Ovo je strašno tužno. Tužno je.

Mi gradimo škole, mi unapređujemo obrazovanje, povećavamo plate, a oni prodaju sifone. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podneo Krsto Janjušević.

KRSTO JANJUŠEVIĆ: Poštovana predsedavajuća, uvaženi ministri, dame i gospodo narodni poslanici, amandman je vezan za razvoj privrede, dakle, zakon koji u najvećoj meri podržava privredni razvoj. Daću primer kroz Železaru Smederevo i privid ekonomije koji nam plasira opozicija.

Kada istopite u Železari tenk, jeste li dobili proizvod, čelik, koji ste hteli? Jeste. Jesu li radnici primili neku platu? Jesu. A šta ste istopili? Tenk koji sutra morate da kupite.

Jeste li isplatili penziju? Kako? Iz kredita, iz skupog kredita. Jesmo li mogli da otvorimo neku fabriku tada, da se stvori neka vrednost, kako bi se realno isplatila ta penzija? Ne, zadužićemo se pa ćemo isplatiti penziju, pa ćemo je povećati. A šta ćemo kada nam ne budu davali više kredite? Onda ćemo prodati imovinu koja vredi, a nećemo da otvaramo nove fabrike. Ne, to nije bila filozofija. Naložite kod kuće u šporet nogar od stolice, je li vam toplo u kući?

Jeste. Ali gde ćete da sednete? Naložite nogar od stola, toplo je opet, ali gde ćete da poslužite ručak?

Aleksandar Vučić je imao drugu filozofiju i pristupio je novim radnim mestima i firmama koje kreiraju novu vrednost. Na primer, tu novu vrednost danas kreira „Boš“ u Pećincima; kreiraće „Kromberg i Šubert“, nemački proizvođač auto-komponenata, gde će raditi 2.500 ljudi, u Kruševcu; kreira „Delfaj“, 3.000 ljudi, prva fabrika posle 30 godina u Novom Sadu; „Džonson elektrik“ u Nišu; „Leoni“ investira u petu fabriku; „Cumtobel“ iz Austrije, radi led rasvetu; „Aster“ u Žitoradi, novi pogon za 160 radnika; „Jazaki“ u Šapcu, 1.700 ljudi; „Gruner“, Vlasotince, produženje proizvodnje, tačnije proširenje proizvodnog pogona; FOS Surdulica; PKC Smederevo; „Karbotek“; „Amatek“, „Norma“ – Subotica; „Tigar tajers“, Pirot, proširenje proizvodnih kapaciteta; „Meita“ Obrenovac, 770 zaposlenih; „Lir“ Novi Sad, 2.000 zaposlenih. Ulaganje u namensku industriju Srbije – u ovoj godini iz budžeta smo izdvojili 50 miliona evra za razvojne projekte namenske industrije Srbije. Da napomenem, 2012. godine u namenskoj industriji je radilo 8.000, a danas radi 12.000. Izvoz je 2012. godine bio 154 miliona, a 2017. godine je 500 miliona.

Neko je imao ideju da „istopi“ Železaru. Aleksandar Vučić je zajedno sa kineskim predsednikom imao drugu ideju. Danas Železara topi sirovinu koju treba da topi, a sa tom sirovinom i sve dugove koje su nam napravili oni koji nam drže lekcije. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Hvala lepo.

Devetnaest je časova, za danas smo završili rad. Nastavljamo sutra u 10 časova.

(Sednica je prekinuta u 19.00 časova.)

